

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · tercer període · sèrie P · número 42

Ple del Parlament

Sessió 22, segona reunió, dimecres 26 de gener de 2022

Presidència de la M. H. Sra. Laura Borràs i Castanyer

Dossier

TAULA DE CONTINGUT

Pregunta al Govern sobre el motiu pel qual no acompanya ni protegeix les famílies, l'alumnat i els docents en la situació excepcional actual 310-00181/13	3
Pregunta al Govern sobre si té el propòsit de combatre la corrupció 310-00183/13	5
Pregunta al Govern sobre la continuïtat del batxillerat a l'Institut 9, de Santa Coloma de Gramenet (Barcelonès) 310-00172/13	6
Pregunta al Govern sobre el Consell de Govern Locals 310-00173/13	7
Pregunta al Govern sobre les causes judicials obertes amb relació a la contractació del servei de manteniment del parc mòbil del Cos de Bombers 310-00174/13	9
Pregunta al Govern sobre les infraestructures 310-00175/13	11
Pregunta al Govern sobre el frau fiscal 310-00176/13	12
Pregunta al Govern sobre els investigadors catalans en la recerca europea 310-00177/13	13
Pregunta al Govern sobre el totalitarisme viscut la darrera setmana a Vic 310-00170/13	15
Pregunta al Govern sobre les accions que ha de fer per a garantir el dret de l'alumnat a rebre el vint-i-cinc per cent de les classes en castellà 310-00171/13	17
Pregunta al Govern sobre la reserva de places per a dones als cossos operatius de la Generalitat 310-00178/13	18
Pregunta al Govern sobre els serveis de cangur públic 310-00179/13	20
Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les mesures per a afrontar la crisi de matèries primeres 310-00180/13	21
Pregunta al Govern sobre les empreses energètiques públiques i la necessitat que la Generalitat recuperi les existents a escala municipal 310-00182/13	23

Pregunta al president de la Generalitat sobre la decisió de l'Ajuntament de Vic (Osona) de prohibir a entitats i partits d'instalar estands per motius ideològics 317-00098/13	25
Pregunta al president de la Generalitat sobre si es reunirà amb el president d'Aragó per a tractar sobre l'organització dels Jocs Olímpics d'Hivern 317-00097/13	26
Pregunta al president de la Generalitat sobre la vinculació del futur econòmic dels Pirineus i del conjunt del model productiu de Catalunya amb els Jocs Olímpics d'Hivern 317-00102/13	28
Pregunta al president de la Generalitat sobre els motius pels quals el Govern defensa que es facin els Jocs Olímpics als Pirineus 317-00103/13	30
Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures previstes per a fer front a l'emergència social 317-00104/13	31
Pregunta al president de la Generalitat sobre la taula de diàleg amb el Govern espanyol 317-00100/13	33
Pregunta al president de la Generalitat sobre la manera com afronta el Govern els pròxims mesos davant la repressió i la persecució política de l'Estat contra l'independentisme 317-00101/13	34
Pregunta al president de la Generalitat sobre la proposta de fer una reunió formal amb el cap de l'oposició 317-00099/13	36
Decret Llei 27/2021, del 14 de desembre, d'incorporació de les directives (UE) 2019/770 i 2019/771, relatives als contractes de subministrament de continguts i serveis digitals i als contractes de compravenda de béns, al llibre sisè del Codi civil de Catalunya 203-00017/13	38
Decret Llei 28/2021, de 21 de desembre, de modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya, per tal d'incorporar la regulació de les instal·lacions per a la millora de l'eficiència energètica o hídrica i dels sistemes d'energies renovables en els edificis sotmesos al règim de propietat horitzontal, i de modificació del Decret Llei 10/2020, de 27 de març, pel qual s'estableixen noves mesures extraordinàries per fer front a l'impacte sanitari, econòmic i social de la covid-19, en l'àmbit de les persones jurídiques de dret privat subjectes a les disposicions del dret civil català 203-00018/13	49
Decret Llei 1/2022, de l'11 de gener, pel qual s'estableixen mesures extraordinàries per fer front a l'impacte sanitari, econòmic i social de la covid-19 en l'àmbit de les juntes de propietaris en les comunitats subjectes al règim de propietat horitzontal 203-00019/13	60
Proposta de resolució sobre la reparació i la restitució de la memòria de les acusades de bruixeria 250-00370/13	60
Interpel·lació al Govern sobre el mercat de treball 300-00098/13	71
Interpel·lació al Govern sobre el Cos de Mossos d'Esquadra 300-00099/13	78
Interpel·lació al Govern sobre l'exercici de la competència de la seguretat pública 300- 00101/13	85
Interpel·lació al Govern sobre la reforma de l'Administració pública 300-00100/13	92
Interpel·lació al Govern sobre la dissolució del comitè d'experts per a garantir els drets fonamentals en situacions d'emergència (posposada) 300-00104/13	96
Interpel·lació al Govern sobre els plans de recuperació econòmica i els fons europeus 300-00105/13	97

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 22.2

La sessió s'obre a les nou del matí i tres minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera, la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona i el secretari tercer. Assisteixen la Mesa la secretària general i la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident i conseller de Polítiques Digitals i Territori, la consellera de la Presidència, el conseller d'Empresa i Treball, el conseller d'Economia i Hisenda, la consellera d'Igualtat i Feminismes, el conseller d'Educació, la consellera de Recerca i Universitats, la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural, el conseller d'Interior i la consellera de Justícia.

La presidenta

Molt bon dia. Reprenem la sessió amb les preguntes amb resposta oral... (*Remor de veus.*)

Pregunta al Govern sobre el motiu pel qual no acompanya ni protegeix les famílies, l'alumnat i els docents en la situació excepcional actual

310-00181/13

Comencem amb les preguntes al Govern a respondre oralment en el Ple, sobre el motiu pel qual no acompanya i protegeix les famílies, l'alumnat i els docents en la situació excepcional. Formula la pregunta el senyor Joan Carles Gallego, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem. (*Persisteix la remor de veus.*) Silenci, si us plau, el diputat formula la pregunta.

Joan Carles Gallego i Herrera

Bé, bon dia a totes i tots. Bon dia, conseller. Avui, les escoles i instituts de Catalunya estan obrint les portes gràcies al compromís de les famílies i a la gran professionalitat del personal docent. Sens dubte, cal felicitar-los i agrair l'esforç. Però no n'hi ha prou. Per fer efectiu el dret a l'educació dels infants necessitem escoles obertes, segures i saludables. I avui el personal educatiu està cansat, els centres escolars estan al límit.

Per això, conseller, li volem preguntar per què el Departament d'Educació no acompanya i protegeix suficientment famílies, alumnat, docents i personal educatiu en aquesta situació excepcional que viuen escoles i instituts.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Josep González-Cambray, conseller d'Educació.

El conseller d'Educació (Josep González-Cambray)

Bon dia, presidenta. Bon dia, diputat Gallego. Vostè ho deia, eh?, vivim moments difícils i complexos, és cert. Estem davant d'un creixement vertiginós de contagis, donat que estem en una sisena onada. I, per tant, el virus, tal com està present a la societat és com es comporta a les nostres escoles. I els serveis essencials, els serveis essencials estan tensionats, i l'educació també està tensionada. Hem de tenir clar –i ens ho hem de dir– que no podem tenir la mateixa escola com si no tinguéssim covid. I, per tant, el que estan fent els centres educatius és reorganitzar-se. Es reorganitzen per tal de fer les coses d'una altra manera, com ho han de fer, ho han de fer així, ho han de fer d'una altra manera.

I, per tant, nosaltres donem les gràcies, donem les gràcies als sanitaris i als equips directius, als mestres, als treballadors del Departament d'Educació, a les famílies i a l'alumnat per fer la feina el millor possible; per fer la feina donant el millor

d'ells mateixos en uns moments complicats i difícils. Vostè deia: «al costat de les famílies, al costat de l'alumnat, i al costat del professorat»; això és el que estem fent des del Departament d'Educació en aquests moments. Estem aplicant uns protocols, uns protocols que són sanitaris, no són protocols pedagògics. I, per tant, estem al costat de les famílies per tal de garantir aquesta presencialitat.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Joan Carles Gallego.

Joan Carles Gallego i Herrera

Gràcies, conseller. No m'ha convençut i crec que tampoc ha convençut, malauradament, ni el personal educatiu, ni les famílies. Els centres estan al límit. Vostè faria bé llegint les enquestes que han realitzat els dos sindicats més representatius del conjunt de l'educació a Catalunya, Comissions Obreres i UGT, que han detectat quins són els problemes del professorat, el problema dels centres educatius. I en els problemes estan les solucions: claredat, protecció i recursos.

Necessitem normes i protocols clars, senzills, estables –no poden canviar cada dia–; necessitem mascaretes gratuïtes en els centres per a tot el personal educatiu; també per als menjadors escolars. Necessitem que les aules disposin de ventilació mecànica; els centres d'abans del 2007 han d'obrir les finestres i es pelen de fred els nanos. Necessitem gestió flexible de les substitucions, que arribin els substituïts als centres; ahir el seixanta-cinc per cent de substituïts no es van cobrir. Necessitem que la Comissió Paritària de Salut Laboral es reunixi cada dia per valorar la situació i buscar-ne les solucions. Necessitem posar en marxa el programa d'infermera escolar a les escoles. Necessitem fer moltes coses.

Necessitem, sens dubte, claredat en els protocols, necessitem protecció de les persones i necessitem recursos. Hi ha recursos, hi ha uns fons de contingència en els pressupostos per aplicar-los en situacions excepcionals, i és una situació excepcional i no podem deixar ni les famílies ni el personal educatiu sols davant d'aquesta situació.

Volem les escoles obertes, però les volem obertes, segures i saludables.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Educació.

El conseller d'Educació

Diputat Gallego, màxima claredat: al costat dels nostres centres educatius. El que estem fent és substitucions a totes les baixes, el que estem fent són substitucions. En el que portem d'any hem fet 11.743 substitucions, reals, efectives, a les nostres aules. Hem cobert totes les baixes de curta durada, hem fet nomenaments cada dia i el que fem és cobrir en els centres educatius totes aquestes baixes. Nosaltres..., si hi ha alguna baixa que no arriba el dia següent, és perquè nosaltres fem el nomenament i la persona que està a la borsa no està obligada a acceptar aquella baixa. Les dades que vostè m'està donant no són reals. No responen al que està passant als centres educatius. Estem cobrint 11.743 baixes, l'hi repeteixo.

Els nens estan atesos amb mestres i els joves estan atesos amb professors. A més a més, hem fet una doble capa de seguretat, amb TARs, 240.000 TARs, malgrat les dificultats, en quinze dies. I el que fem més important per les famílies és garantir aquesta presencialitat. El noranta-u per cent de l'alumnat ha anat a classe el dia amb contagis més alts, amb més positius; el noranta-quatre per cent del professorat. L'escola s'ha de fer des de l'escola, amb acompanyament acadèmic i emocional més que mai.

Pel que fa a les mascaretes, donem resposta al que diuen els protocols. Tots els centres educatius disposen de les mascaretes de les que han de disposar –tots els centres educatius. I dels protocols de ventilació, el que fem és donar resposta també al que en diuen els experts...

La presidenta

Se li ha acabat el temps, conseller. Gràcies.

Pregunta al Govern sobre si té el propòsit de combatre la corrupció

310-00183/13

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre si té el propòsit de combatre la corrupció. Formula la pregunta el senyor Joan Garriga, del Grup Parlamentari de VOX.

Joan Garriga Doménech

Senyora consellera, ¿piensa combatir la corrupción en Cataluña?

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Laura Vilagrà, consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència (Laura Vilagrà Pons)

Sí; gràcies, presidenta. Diputat, aquest Govern té tolerància zero amb la corrupció.

La president

Per repreguntar, té la paraula el senyor Joan Garriga.

Joan Garriga Doménech

Senyora consellera, la corrupción consiste en el abuso del poder para beneficio propio. Y en esto, hay que reconocer que los separatistas son los campeones. Tienen la medalla de oro. Para desgracia de los ciudadanos, Cataluña es la región con más corrupción de España, según un informe europeo. Hemos sufrido en Cataluña años de pujolismo, de financiación ilegal, y de tres por ciento. Y ahora, seguimos teniendo una corrupción generalizada. Porque es corrupción institucional instar al Parlament a defender un delincuente como Juvillà. Y es corrupción institucional discriminar a la primera fuerza nacional de esta cámara, como es VOX.

Y es corrupción institucional desobedecer las leyes y las sentencias, creyéndose por encima de los ciudadanos corrientes, como en el caso de la última sentencia lingüística. Y es corrupción política freír a los ciudadanos con impuestos, para luego malgastar el dinero de todos en delirios ideológicos y en chiringuitos. Y es corrupción política ser la región con más impuestos, para destinar más dinero público a mantener con chófer, oficinas y sueldos a seis expresidentes, e incluso a funcionarios que no trabajan. Y es corrupción política subvencionar a medios de comunicación privados, a cambio de prebendas, de silencios y de otras consideraciones.

Y es corrupción purgar a la cúpula de los Mossos, cuando estos están investigando casos de corrupción separatista. Y es corrupción que la cúpula de los Bomberos haga de aprendices de convergentes, o de Junts, y cobre el dos por ciento de sus facturas.

Es, por tanto, que les exigimos que combatan la corrupción, que ni roben ni dividan más y, por supuesto, que se dediquen a gestionar lo que queda de Cataluña, antes que seguir saqueándola.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Sí; gràcies, presidenta. Bé; el Govern català té..., ha demostrat i té un ferm compromís contra la corrupció. Ho fem quan compareixem, quan cal, explicant el que calgui. Aquesta setmana el mateix conseller Elena ha comparegut quatre hores. Crec que amb quatre hores ha explicat molts detalls que, evidentment, jo en dos minuts i mig no puc explicar. Compromís contra la corrupció pel compliment de la llei de transparència i, per tant, sempre que cal, als grups parlamentaris, us distribuïm tota la informació que ens requeriu.

Compromís contra la corrupció, quan desenvolupem el codi de conducta dels alts càrrecs i personal directiu. Des del 2016 és el nostre far; allà vam regular quin comportament exemplar havien de tenir els servidors i servidores públics. També la màxima transparència i la traçabilitat en la presa de decisions públiques. Com sap, a Presidència tenim les competències de bon govern, vinculades als servidors i servidores públics, dins la Secretaria d'Administració i Funció Pública. I en aquest sentit, a final d'any 2021, vam aprovar el codi ètic del servei públic de Catalunya, fet per experts de la mateixa Generalitat, però també experts externs, liderats pel senyor Àngel Castiñeira, professor d'ètica amb un reconegut prestigi en aquest àmbit. I, en aquest sentit, promovem els valors, els principis en les funcions dels servidors públics, per contribuir a la qualitat democràtica, a la recuperació de la confiança.

I darrer punt. Properament, renovarem el Comitè Assessor d'Ètica Pública, amb persones independents a la pròpia Generalitat, per donar respostes a consultes, per poder formular queixes o alertes amb bústies ètiques, tal com diu la Directiva Europea.

Per tant, si us plau, senyor diputat i el seu grup, deixin d'assenyalar erròniament servidors i servidores públiques; deixin d'embolicar la troca amb l'antipolítica, perquè per més vegades que repeteixin mentides no es convertiran en veritat.

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre la continuïtat del batxillerat a l'Institut 9 de Santa Coloma de Gramenet.

Pregunta al Govern sobre la continuïtat del batxillerat a l'Institut 9, de Santa Coloma de Gramenet (Barcelonès)

310-00172/13

Formula la pregunta el senyor Raúl Moreno, del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, presidenta. Conseller González-Cambray, li trasllado el neguit de moltes famílies de Santa Coloma de Gramenet i també del Govern municipal, d'un tema molt concret que li competeix a vostè. L'Institut de Santa Coloma de Gramenet, més conegut com l'Institut 9, es va posar en marxa el curs 2018-2019, amb uns mòduls prefabricats, instal·lats en un solar cedit per l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet. Tot i ser un centre que en la seva creació ja es va dir que disposaria de línies d'ESO i de batxillerat, el seu departament, aleshores va dir que en aquells centres construïts amb mòduls prefabricats no s'obririen línies de batxillerat.

Això va fer, doncs, que la comunitat educativa es manifestés, fins avui dia, reclamant que els seus fills i filles puguin estudiar batxillerat en aquest centre el curs vinent. Ho reclama la comunitat educativa, ho reclama el ple, el ple de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet. Ho reclama, també, el Consell Escolar Municipal. I ara hi insisteix també el nostre grup parlamentari.

Senyor conseller, necessitem el seu compromís perquè l'Institut 9 de Santa Coloma pugui tenir batxillerat en el curs vinent. I ho necessitem amb una certa celeritat, perquè els terminis de matriculació s'exhauriran molt aviat i, per tant, necessitem celeritat en aquesta aposta. Som coneixedors que en els darrers dies vostè mateix ha mantingut converses amb l'alcalde de Santa Coloma de Gramenet, la senyora Núria Parlon, i que el resultat d'aquestes converses, doncs, és una bona voluntat per part seva, i per part del seu departament, perquè això sigui així.

Però conseller, jo li reclamo un pas més. Li reclamo un compromís per fer el que ja es fa en altres centres d'altres ciutats de Catalunya. Altres centres amb mòduls prefabricats, que estan fent línies de batxillerat. A la pròpia ciutat de Santa Coloma

de Gramenet hi ha centres amb una sola línia de batxillerat. De fet, si aquest Institut 9 de Santa Coloma no en tingués, seria l'únic centre de Santa Coloma sense tenir batxillerat. I li recordo, conseller, que és un centre de màxima dificultat. I, per tant, el que li reclamem, senyor conseller, és aquest compromís. La comunitat educativa..., el propi Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet ha posat a la seva disposició també espais alternatius i fins i tot una partida pressupostària per petites adaptacions.

La pregunta, per tant, conseller, és molt clara i molt concreta. Es compromet vostè, conseller, que en el curs vinent l'Institut 9 de Santa Coloma tingui una línia de batxillerat?

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor González-Cambray, conseller d'Educació.

El conseller d'Educació

Presidenta... Gràcies, diputat. Les decisions de planificació educativa es porten a terme a les taules locals de planificació. Allà comparteix..., el Departament d'Educació i els ajuntaments comparteixen la planificació educativa, l'oferta pel que fa a les escoles, pel que fa als instituts, pel que fa a l'ESO i pel que fa al batxillerat i pel que fa a la formació professional. A Santa Coloma s'han reunit aquestes taules locals de planificació. Tal com vostè diu, jo també m'he reunit amb l'alcalde, on hem compartit els diferents reptes educatius a la ciutat. I nosaltres, després de la feina feta i on toca decidir, que és en aquestes taules de planificació, el que hem fet és..., a la ciutat de Santa Coloma, aquesta ordenació educativa i, sobretot, tenint en compte l'oferta de batxillerats i de cicles formatius.

També cal tenir en compte que el curs vinent canvien els currículums, canviem el currículum a primer de batxillerat, i això també és molt rellevant a l'hora de definir aquesta oferta. I, per tant, malgrat de no disposar de solar cedit per l'Ajuntament de Santa Coloma, des del Departament d'Educació el que hem decidit és mantenir el compromís que tenim, des de l'any 2018 i, per tant, doncs, el proper curs l'Institut 9 de Santa Coloma disposarà d'oferta d'estudis de batxillerat.

I voldríem anar més enllà. I voldríem construir el nou Institut de Santa Coloma. Però això, malauradament, no és possible perquè l'Ajuntament no ha complert amb el compromís de cedir un solar per a la construcció, des de l'any 2018. I, per tant, en el moment en què l'Ajuntament..., i això ens passa en moltes ciutats i en molts pobles del país. Nosaltres no podem començar, no podem iniciar una construcció d'un centre educatiu si no tenim el solar cedit, i, per tant, un cop tenim el solar cedit, busquem la partida pressupostària, trobem la partida pressupostària i a partir d'allà comencem els tràmits de redacció dels projectes.

Per tant, en conclusió, complim com sempre fem amb el compromís que vam assumir l'any 2018 i, malgrat que l'ajuntament no ha complert cedint un solar per la construcció del nou edifici, tenint en compte el projecte educatiu de l'institut nou de Santa Coloma, el curs vinent aquest institut oferirà els estudis de batxillerat.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment al Ple sobre el Consell de Govern Locals.

Pregunta al Govern sobre el Consell de Govern Locals

310-00173/13

Formula la pregunta la diputada senyora Marta Moreta, del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar.

Marta Moreta Rovira

Gràcies, presidenta. Consellera, com bé sap, el Consell de Governos Locals té funcions de representació dels municipis i de les vegueries en diverses institucions de la Generalitat, amb l'objectiu de defensar els interessos locals. Gaudeix també d'autonomia orgànica, funcional i pressupostària. Des del 2013, no es coneix cap tipus d'activitat del consell, i de fet no s'ha constituït, com està previst en la seva norma reguladora, ni conseqüentment s'ha tornat a reunir.

L'últim president, el senyor Miquel Buch, va acabar el seu mandat a les eleccions del 2015. Set anys més tard, ens trobem amb una convocatòria que s'hauria d'haver produït el 2015 i el 2019. A pocs dies de Nadal, el seu departament va enviar una carta convocant la sessió constitutiva del Consell de Governos Locals. Però aquella convocatòria es va anullar tan precipitadament com s'havia convocat. Sembla que finalment el dia 1 de febrer es produirà la sessió constitutiva.

Miri, consellera, la llei estableix que s'han d'aprovar uns comptes per a aquest òrgan, però els recents pressupostos del 2022 no inclouen cap referència al Consell de Governos Locals. Em podria explicar això?

La presidenta

Per respondre té la paraula la senyora Laura Vilagrà, consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Sí; gràcies, presidenta. Diputada, bé, m'ha sentit dir moltes vegades que aquest és un govern municipalista i, per tant, que volem tenir una relació honesta, directa, que vol reconèixer el paper dels governs locals, i per això implementarem aquesta governança, per escoltar la veu del món local directe, reactivarem el Consell de Governos Locals, el consell que, com vam dir en la compareixença, ho faríem tan aviat com poguéssim. Al desembre no es va poder fer per una qüestió de covid, com passa habitualment, però, en tot cas, per nosaltres és una eina estratègica, que pretén ser també una eina d'equilibri territorial, perquè hi ha tot l'arc territorial del Principat, però també que pondera políticament la representació dels partits. Però, en tot cas, no és una eina partidista.

És una eina estratègica, com li deia, de vertebració territorial, que escoltarem amb molta atenció, amb molt respecte, i que dotarem dels recursos i les eines que facin falta.

La presidenta

Per repreguntar té la paraula la diputada senyora Marta Moreta.

Marta Moreta Rovira

De fet, consellera, no m'ha contestat. Però, bé, som del parer que cal separar la unitat del municipalisme del Consell de Governos Locals. La representació de les entitats municipalistes es regeix pel dret privat i és potestat de cada municipi organitzar-se sota el principi d'autonomia local.

Dit això, se'ns generen alguns dubtes, perquè hi ha competències i representació que se solapen, de les entitats municipalistes i el Consell de Governos Locals. Per això també li volia demanar com conviuran aquestes dues entitats, com conviuran les entitats municipalistes amb el Consell de Governos Locals. Pot ser que el seu Govern tingui en ment fer la fusió de les entitats municipalistes via aquest consell?

I, per últim, com és que actua de forma tan precipitada amb la sessió constitutiva sense tenir enllestit el reglament d'organització, i el funcionament del consell està pendent des del 2010 i tampoc es compta amb el pressupost pertinent? I m'agradaria que em contestés lo del pressupost, si us plau.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre té la paraula la consellera de la Presidència.

La consellera de la Presidència

Bé, com diu, la primera sessió d'aquest Consell de Govern Locals va tenir lloc el 2011. Jo mateixa hi era, si em permet l'apunt personal. Per tant, conec molt bé les potencialitats i on en tot cas es va encallar, però la reactivació era una voluntat ferma d'aquest Govern. També el mateix Parlament, algunes alcaldies, ens van demanar que ho féssim i, per tant, es tracta de construir institucions locals fortes i empoderades. De fet, Presidència visita habitualment ajuntaments, consells comarcals i, per tant, per això volem impulsar aquesta governança, cogovernança, que evidentment es fa a través de la Secretaria de Govern Locals i l'Aran.

I, en tot cas, és el propi consell qui ha de fer el reglament, qui ha de desenvolupar-lo. Per tant, en aquest sentit, s'ha d'autoorganitzar, com vostè deia. És un òrgan que té autonomia. I, en tot cas, les entitats municipalistes hi són, a dintre, com a membres de ple dret. Per tant, en aquest sentit també serem capaços de trobar l'encaix.

I, evidentment, des de Presidència l'hem de dotar d'eines i recursos. Però en la mateixa línia ha de ser el propi consell qui ens requereixi quines han de ser aquestes eines i quins han de ser aquests recursos, i els trobarem, en el marc del departament.

Per tant, volem fer que aquests governs locals siguin un interlocutor fort, estratègic, no només per desenvolupar polítiques públiques al món local, que ja ho fem, sinó per codecidir sobre tots aquells temes que els afecten.

Per tant, aquest 1 de febrer, que serà aquesta constitució, si tot va bé a l'Ajuntament de Barcelona, és una nova etapa d'aquesta cogovernança; volem donar veu als municipis petits, mitjans, metropolitans, micropobles, de tots els colors polítics, i així reforçar el paper de la institució més propera als ciutadans. De ben segur aquí ens hi trobarem.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les causes judicials obertes amb relació a la contractació del servei de manteniment del parc mòbil del Cos de Bombers.

Pregunta al Govern sobre les causes judicials obertes amb relació a la contractació del servei de manteniment del parc mòbil del Cos de Bombers

310-00174/13

Formula la pregunta el diputat senyor Ramon Espadaler, del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar.

Ramon Espadaler Parcerisas

Sí; moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, a través de diversos mitjans de comunicació, des de ja fa un cert temps, hem anat coneixent, doncs, un cas de clara corrupció en l'àmbit del Cos de Bombers. Tant és així que a dia d'avui coneixem ja pels mitjans de comunicació que hi ha vuit persones imputades, set de les quals pertanyen a l'àmbit del Departament d'Interior; cinc són funcionaris i dos són de designació política, dues persones, el director actual de Prevenció d'Incendis, Salvament i Bombers, i el seu predecessor, i una altra persona pertany a l'empresa adjudicatària que formaria part d'aquest presumpte frau.

El cas es va conèixer, es va destapar, per així dir-ho, gràcies al bon fer d'una lletrada del Departament d'Interior, a la passada legislatura, que li van cridar l'atenció pràctiques irregulars, actitud que lloem d'aquesta lletrada. Aquesta persona ho va posar en coneixement dels serveis jurídics, i aquests ho van posar en coneixement del gabinet del conseller, el secretari general i el conseller, el seu predecessor, en aquest cas el senyor Sam-

per, just al final del mandat, i aquest va actuar, doncs, des de la nostra perspectiva, correctament obrint una investigació reservada, posant-ho en coneixement dels Mossos i posant-ho en coneixement de la fiscalia. Que és com ha de ser en aquest sentit, no?

Val a dir que el que sabem, doncs, a través dels mitjans de comunicació és que en aquest frau, doncs, hi ha adjudicacions, readjudicacions. Avui mateix la premsa parla d'una readjudicació malgrat haver estat suspesa pel Tribunal de Contractes del Sector Públic de Catalunya. Per tant, ja hi ha una persistència. I cada vegada que surten alguns elements més, doncs, criden més l'atenció, no?

Nosaltres, com a grup parlamentari, li demanem, conseller, que arribi a fons, que arribi fins al final. Vostè diu: «Jo soc refractari», l'altre dia deia: «abans em moro que la corrupció». Servidor, també. I nosaltres com a grup parlamentari, també.

Li demanem que arribi a fons. I, en aquest sentit, vostè és persona que no té mandra de fer canvis –ho ha demostrat en altres àmbits–, li demanem quines actuacions pensa emprendre més? N'ha fet una de molt concreta, rescindir el contracte. Perfecte, un bon camí.

Pensa fer canvis en aquest àmbit? Hi ha set persones imputades. Totes elles pertanyents a l'àmbit polític i a l'àmbit funcional al Departament d'Interior. Si pensa fer aquests canvis, quins pensa fer? I si no pensa fer cap canvi, per què no en pensa fer cap, senyor conseller?

Gràcies.

La presidenta

Per respondre té la paraula el senyor Joan Ignasi Elena, conseller d'Interior.

El conseller d'Interior (Joan Ignasi Elena i Garcia)

Diputat, presidenta. Efectivament, hi ha unes diligències obertes per unes males praxis. Al final, serà el jutjat, serà el jutge qui hagi de determinar quines són les conseqüències penals si és que n'hi ha com a conseqüència d'aquests fets.

Però és evident que s'han produït unes males praxis que es van posar en coneixement –ho ha dit vostè– per l'anterior equip tres, quatre, cinc dies abans de finalitzar el seu mandat i d'incorporar-se el nou equip el dia 26 de maig.

Naturalment, el que nosaltres hem fet és posar-nos a disposició i donar tota la informació necessària al jutjat, tota aquella que sigui requerida, i posar-nos, per tant, al servei de la investigació com no pot ser d'una altra manera. Però alhora, també, corregir aquesta mala praxi. Una mala praxi que feia, sembla ser, molts molts molts anys que anava i que funcionava.

I, per tant, corregir-la. I ho vam fer des del minut zero, perquè, efectivament, vam entrar el 26 i el dia 3 de juny ja vam iniciar els tràmits de resolució del contracte. Vam tirar endavant una nova licitació, que està en curs. Vam, a més a més, fer una sèrie de contractacions amb un procediment més ràpid per evitar les dificultats i els decalats econòmics que es provocaven.

I, evidentment, també, a més a més, hem iniciat un canvi dels procediments interns que, en part, eren causa de totes aquestes circumstàncies que en aquests moments estan judicialitzades. Per tant, sí, des del moment inicial canvis en un funcionament que massa temps feia que funcionava, que no era l'adequat.

A més a més, hem iniciat, també, hem demanat a la Comissió d'Interior una compareixença del secretari general per comunicar amb detall tots els canvis que s'han produït, tots els canvis que es produiran. I, per tant, em remeto, també, a aquesta compareixença.

El que sí que li garanteixo és que des que vam tenir coneixement d'aquest fet hem actuat i hem actuat per revertir la situació i, a més a més, hem actuat per donar tanta informació com sigui necessària en un funcionament que a nosaltres no ens agrada gens. I, com que no ens agrada, l'estem canviant i revertint.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les infraestructures.

Pregunta al Govern sobre les infraestructures

310-00175/13

Formula la pregunta la diputada senyora Mònica Sales, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Mònica Sales de la Cruz

Moltes gràcies, presidenta. Vicepresident, la setmana passada s'anunciava que la Generalitat i, en concret, el Departament de la Vicepresidència i de Polítiques Digitals i Territori formaria part del Consorci del Besòs.

Aquesta entrada al Consorci està estretament lligada a les diferents polítiques del seu departament. Per una banda, les territorials i, per l'altra, les de les infraestructures digitals. Pel que fa a l'ordenació del territori, el seu departament ja ha portat a terme altres actuacions importants en el nostre país com el Pla director urbanístic de sòls no sostenibles, que revisava les previsions urbanístiques que tenien models obsolets per adaptar-los a les noves condicions territorials.

Ara es fa aquesta transformació del sector del Besòs, una zona que aglutina diferents ajuntaments i que ha suposat un acord entre tots ells i la Generalitat per culminar l'ordenació d'aquest espai. Perquè sabem que posar ordre al territori es fa necessari per tenir un país endreçat a nivell urbanístic, però també per desenvolupar actuacions productives estratègiques que impulsen i generen nous sectors d'activitat econòmica; una activitat econòmica que passa per tenir un país connectat físicament, tot, de sud a nord i d'oest a est, amb unes infraestructures de progrés que eviten el despoblament i la desigualtat urbana i que el faci competitiu i innovador. Però també un país connectat digitalment per crear noves oportunitats arreu del territori.

Dit això, avui, en aquest cas concret, es tracta d'una zona urbana amb necessitat de transformació per adaptar-se a les noves demandes. I no podem obviar que, pel que sabem, aquesta transformació urbanística anirà de la mà del desenvolupament de les infraestructures digitals.

Cal precisar que en el nostre país el sector digital agrupa disset mil empreses i és un dels sectors amb més creació de llocs de feina ja que creix en ocupació un deu per cent cada any. I, en concret, el sector audiovisual català concentra 1.105 empreses que facturen 6.702 milions d'euros i ocupen 26.651 persones.

Aquestes xifres demostren que el desenvolupament de les infraestructures impulsa noves activitats, noves empreses, nous talents. I, per tant, cal incidir en tot allò que el Govern puga fer.

Per tot, vicepresident, li volem demanar què suposarà l'entrada del Govern i del seu departament al Consorci del Besòs i com incidirà aquesta planificació urbanística en les infraestructures digitals del nostre país.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre té la paraula el senyor Jordi Puigneró, vicepresident del Govern i conseller de Polítiques Digitals i Territori.

El vicepresident i conseller de Polítiques Digitals i Territori (Jordi Puigneró i Ferrer)

Moltes gràcies, presidenta. Molt bon dia, diputats i diputades. Diputada Sales, doncs, miri, el que representarà en primer lloc és una gran oportunitat per generar ocupació de qualitat al nostre país i, a més a més, en una zona que ho necessita.

Vostè ho ha comentat, la política social més important que podem fer pels nostres ciutadans és que la gent tingui feina. I nosaltres no creem feina directament,

però podem crear les condicions perquè això sigui possible. En aquest sentit, el sector tecnològic avui està creixent al nostre país a un ritme com no ho fa cap altre sector. És un dels grans motors de la nostra economia. I, per tant, tenim, en aquesta zona del litoral, la darrera peça que queda –gran peça– per transformar de l'era industrial i, per tant, per anar cap a la nova economia. És una gran oportunitat –a més a més, és una zona icònica, amb les tres xemeneies, del litoral català– per portar aquesta zona cap al que ha de ser aquesta nova economia digital; per esdevenir també i per fer d'aquesta zona una continuïtat del que ha estat jo crec que un projecte d'èxit també a Barcelona, que és el 22@ i, per tant, aquesta continuïtat per esdevenir un gran *hub* digital de referència internacional.

Per això treballem des del Govern. La primera acció que farem amb l'entrada al consorci és aprovar el PDU, per tant, el pla director urbanístic, per guiar aquesta via cap a aquesta nova industrialització, que es diu digitalització, d'aquesta zona. I aquest fet no és un fet o una decisió atzarosa. No és que, de sobte, ens haguem llevat un dia i haguem decidit que volem apostar... Fa un any que hi treballem.

Vull recordar que ara fa un any, precisament, vam iniciar les obres des del meu departament per a la construcció d'un port digital de cables submarins. Espero que abans de l'estiu el primer cable pugui ja arribar. Aquestes són, en fi, les previsions que tenim. Estem treballant perquè n'arribin més. Els cables submarins transporten el noranta per cent del tràfic intercontinental en matèria de dades. Avui, a banda de moure mercaderies i de moure persones, també hem de moure bytes i megabytes; és molt important per als nous serveis del futur i, per tant, estem preparant tota aquesta zona del Besòs per ser un dels grans *hubs* digitals i de l'audiovisual de referència no només a Catalunya, sinó també del sud d'Europa.

La presidenta

Moltes gràcies, vicepresident.

Pregunta al Govern sobre el frau fiscal

310-00176/13

Pregunta al Govern a respondre oralment al Ple sobre el frau fiscal. Formula la pregunta la diputada senyora Elsa Artadi, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Elsa Artadi i Vila

Gràcies, presidenta, i gràcies per la lluita en la defensa dels drets de tots els diputats d'aquesta cambra.

Molt bon dia, conseller. És inqüestionable la importància que té tenir una política de lluita contra el frau fiscal que sigui contundent i que sigui eficient. El bon funcionament del sistema tributari és imprescindible per mantenir l'estat del benestar, la cohesió social i el progrés del país. I augmentar els recursos tributaris, a través d'un millor compliment de les obligacions, sempre és preferible, sempre és superior, a augmentar els impostos. Però quina és la situació que ens envolta? Doncs tenim que la recaptació fiscal com a percentatge del PIB a l'Estat espanyol ens demostra la necessitat d'afflorar bases imposables, la necessitat de lluitar contra el frau fiscal.

De fet, la Comissió Europea qüestiona l'eficiència de l'Agència Tributària espanyola per l'alt nivell d'economia submergida que hi ha a l'Estat espanyol. I, de fet, no hem vist millores significatives del suposat govern més progressista de la història davant d'aquesta situació, que és inacceptable. Per la seva banda, l'Agència Tributària catalana encara gestiona una part petita dels impostos que paguem els catalans, però el compromís en la lluita contra el frau fiscal és ferm.

Com sap, els experts recomanen dimensionar adequadament els equips, doncs hi ha una correlació negativa clara entre els actius que es dediquen a la inspecció i l'economia submergida d'un país. Recomanen la segmentació dels contribuents per

concentrar recursos i esforços en aquells àmbits on hi ha un major risc. Recomanen aplicar el certificat de bon compliment tributari per a les empreses que treballen amb l'Administració pública i també la claredat a l'hora de publicar i d'actualitzar interpretacions sobre les resolucions del sistema tributari per qüestions que afecten de manera habitual tant empreses com particulars. I la cinquena, evidentment també, compartir informació de manera sistemàtica entre agències tributàries, cosa que no fa l'Agència Tributària espanyola amb l'ATC per als contribuents que resideixen en el nostre país. Una ineficiència que tots els experts assenyalen i que és incomprendible.

Conseller, a la seva compareixença ara fa set mesos, que marcava els objectius de la legislatura del seu departament, vostè es va comprometre de manera ferma en la lluita contra el frau fiscal. I avui voldríem preguntar-li les línies de treball del departament i també les mesures que s'han pres fins ara.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Jaume Giró, conseller d'Economia i Hisenda.

El conseller d'Economia i Hisenda (Jaume Giró i Ribas)

Presidenta, diputades, diputats... Senyora Artadi, sí, tal com els vaig anunciar, la lluita contra el frau fiscal és i serà una prioritat de primer ordre d'aquesta conselleria. Miri, la prova és que al mes de setembre ja vam convocar unes noves places per a gestors tributaris, cent vint noves places per a gestors tributaris, i que al proper mes d'octubre convocarem vint places noves per a inspectors tributaris. Amb quin objectiu? Molt senzill, millorar l'eficàcia de la gestió tributària a Catalunya i lluitar contra el frau fiscal.

Deixi'm que li avanci només unes dades. Miri, a l'exercici 21, d'aquest passat any, acabarem aflorant un frau fiscal de 338 milions i mig d'euros –338 milions i mig d'euros. Això suposa un cinquanta-cinc per cent més que l'any 2020. Vull recordar que el pressupost de l'Agència Tributària de Catalunya és de 85 milions d'euros. Això vol dir que l'Agència Tributària de Catalunya retorna a l'erari públic quatre euros –quatre euros– per cada euro que invertim. Sens dubte, una mostra de l'eficiència del sector públic català.

Com hem d'interpretar aquestes dades? Són unes bones notícies. Sens dubte és una bona notícia en el sentit que afloren uns diners que van a fer noves polítiques públiques. Són una bona notícia perquè demostren que l'Agència Tributària de Catalunya fa molt bé la seva feina malgrat que l'Estat ens posa totes les traves que pot i no ens dona la informació que necessitem de tots els contribuents. Però no ens enganyem, també és una mala notícia: l'evasió d'impostos és un delictes vergonyant i un dissolvent de la cohesió social. Qui evadeix impostos potser es beneficia ell mateix, però perjudica milers de persones, la majoria d'elles vulnerables. Per tant, aquest conseller no pot estar satisfet d'aquestes dades, ni com a conseller ni com a ciutadà del país.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment al Ple sobre els investigadors catalans en la recerca europea.

Pregunta al Govern sobre els investigadors catalans en la recerca europea

310-00177/13

Formula la pregunta el diputat senyor Jordi Munell, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, presidenta. Bon dia. Consellera Geis, les dades del 2021 i recents demostren que Catalunya continua sent un país d'innovació, un país d'emprenedoria. En aquest cas, les emprenedores, les *start-ups*, el 2021 van captar gairebé 1.500 milions d'euros d'inversió, la xifra més alta de la sèrie històrica. També les relacions a nivell europeu situen Barcelona com la quarta ciutat de la Unió Europea en captar rondes de finançament, de *start-ups*, la sisena en volum d'inversió. També el quart ecosistema en captar *scale-ups*, és a dir, les empreses *start-up* que capten més d'1 milió de dòlars de finançament.

D'aquestes *start-ups*, el seixanta-cinc per cent ho fan amb el que se'n diu la «indústria 4.0», en sectors de tecnologies avançades com el *big data*, el *cloud*, la intel·ligència artificial, l'internet de les coses..., redundant amb el que deia fa pocs moments el conseller Puigneró. Catalunya s'està convertint, per tant, en un referent europeu i mundial en aquest tipus de sector, un sector que es recolza fermament en el sector universitari, el sector de la recerca, la transferència de tecnologia. Un sector que, evidentment, necessitava una conselleria de recerca i universitats com la que vostè encapçala.

Catalunya treballa, camina per continuar sent aquest referent mundial en recerca. Aquest sistema és un sistema robust que necessita, per tant, valentia, necessita inversions estratègiques, necessita imaginació de futur. I fins i tot segons les dades que tenim del programa Horizon, que va acabar el 2020, Catalunya va captar 1.500 milions d'euros amb fons competitiu, eh?, una xifra que és un 2,5 per cent dels fons disponibles, i per tant, ens situa en l'ordre de captació per sobre del que representa Catalunya en PIB, o per sobre del que representa Catalunya en població.

Són xifres extraordinàries, però també sabem que ara, al gener del 2022, s'ha publicat també un nou programa de paquets de fons del programa Horizon fins al 2027. Consellera, com queda posicionada Catalunya en aquesta nova convocatòria, i com projecta que els investigadors excel·lents del nostre país i el seu talent puguin seguir avançant cap al futur?

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Gemma Geis, consellera de recerca i universitats.

La consellera de Recerca i Universitats (Gemma Geis i Carreras)

Bon dia, presidenta. Diputats i diputades, president, vicepresident. Primer, mostrar el meu suport també al diputat Juvillà, i per tant, també expressar-ho avui públicament aquí al Parlament.

I li agraeixo la pregunta, diputat Munell, i alcalde. La setmana passada vaig poder visitar l'Institut Químic de Sarrià i parlar amb una investigadora de Lloret, precisament, que m'explicava que estava tancant l'aplicació per poder-se presentar a la convocatòria dels Starting Grants dels ERC. I ahir mateix al vespre també, la cap d'innovació de la Vall d'Hebron, la Laia Arnal m'explicava tots aquests fons d'inversió de tecnologia punta a l'àmbit de la recerca biomèdica que des de la Vall d'Hebron han pogut aixecar. Per tant, el que vostè exposa és una radiografia molt clara de quin país tenim, òbviament de quin país volem, que el país que volem és un país independent on podrem fer aquest salt de veritat en la recerca, però la recerca en aquest sentit, en el país, té una posició que destaca, no?

Aquesta convocatòria dels ERC, dels Starting Grants, és una convocatòria que el que fa és ajudar els joves investigadors en àmbit europeu amb projectes d'excel·lència d'investigació, en projectes que són excel·lents. En aquest sentit, com vostè deia, en aquesta darrera resolució dels ERC hi han hagut tretze investigadors i investigadores d'aquest país que han aconseguit finançament. Estem parlant d'un finançament elevat d'1 milió i mig d'euros, per exemple, i que, aquestes convocatòries, també vol-

dria ressaltar que discriminen positivament aquelles dones que són investigadores principals de projectes. En aquest sentit, els propers dies, també des del Govern, farem un impuls als projectes de recerca i aquesta política també ens la farem nostra.

Perquè aquests Starting Grants, aquestes polítiques, aquestes tretze ajudes que han rebut els investigadors i investigadores catalans, són un total de 397 ajudes que ha donat la Unió Europea en aquest sentit, els ERC, que representen un 3,3 per cent del total d'Europa, per sobre del que representa a Catalunya en població. Per tant, en l'àmbit de recerca estem per sobre del percentatge de població que tenim en la consecució positiva d'ajudes de recerca. De tal manera que les ajudes que hem aconseguit en aquest sentit els investigadors i investigadores d'aquest país, suposen un cinquanta-set per cent de les ajudes que s'han percebut en el conjunt de l'Estat espanyol, i posicionen Catalunya en la novena posició dels vint-i tres països als quals s'atorga.

La presidenta

S'ha acabat el temps, consellera. Ho sento. (*Aplaudiments.*)

Pregunta al Govern sobre el totalitarisme viscut la darrera setmana a Vic

310-00170/13

Pregunta al Govern a respondre oralment al Ple sobre el totalitarisme viscut la darrera setmana a Vic. Formular la pregunta la diputada senyora Lorena Roldán, del Grup Mixt.

Lorena Roldán Suárez

Gracias, presidenta. Según la alcaldesa de Vic, la señora Anna Erra, que el Partido Popular de Cataluña monte una carpa informativa en Vic es contrario a la moral y a las buenas costumbres, motivo por el cual se nos denegó el permiso. *Consellera*, ¿comparte usted esta postura profundamente antidemocrática de la alcaldesa?

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Tània Verge, consellera d'Igualtat i Feminismes.

La consellera d'Igualtat i Feminismes (Tània Verge Mestre)

Presidenta... Diputada, l'espai públic és i ha de ser l'àmbit de la llibertat d'expressió, de la garantia de la llibertat d'expressió i del dret a la participació política dels quals només poden quedar exclosos els discursos d'odi i la incitació a la violència. I en aquest sentit, entenem que els ajuntaments han de garantir que els partits polítics, les organitzacions socials, les entitats i els grups de persones que així s'organitzin puguin exposar els seus punts de vista, i també han de garantir l'exercici del dret de protesta del conjunt de la ciutadania.

Dit això, el terme «totalitarisme» no es pot estirar per dir qualsevol cosa. El terme «totalitarisme» fa referència a un règim polític que concentra tot el poder en mans d'un grup al servei d'una ideologia –normalment en mans d'un partit únic– i que el Govern de l'Estat controla absolutament tots els àmbits de la vida pública i privada de la ciutadania. En aquest sentit, no es pot admetre la banalització del concepte «totalitarisme», especialment a les portes del Dia Internacional en Memòria de les Víctimes de l'Holocaust, que es commemora demà, i, per tant, el terme «totalitarisme» no fa referència a la realitat que es viu en cap poble ni ciutat de Catalunya.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí; gracias, *consellera*. Creo que, sin ser consciente, usted ha dado una definición de «totalitarismo». Lo que ha hecho ha sido describir a su Gobierno y por supuesto también al Gobierno del Ayuntamiento de Vic.

Mire, a mí no me sorprende la actitud de la alcaldesa, porque yo creo que todos recordamos ese discurso xenófobo y racista que se marcó en esta misma cámara a cuenta de la lengua; un discurso por el que, por supuesto, tuvo que pedir perdón. Pero lo que sí que me resulta bastante curioso es ese concepto suyo de moral y de buenas costumbres.

¿Cortar la Meridiana cada noche durante más de dos años forma parte de la buena moral y las buenas costumbres? Porque ustedes, amargar a esos vecinos cada noche, durante más de dos años, le llaman «libertad de expresión», pero que un partido político vaya a explicar su proyecto o que, por ejemplo, una entidad como Escuela de Todos vaya a recoger firmas para que se cumpla una sentencia, a ustedes les parece malo, malísimo y contrario a las buenas costumbres. Y nos denegaron el permiso, evidentemente, de manera, insisto, arbitraria y antidemocrática; hechos que, por supuesto, hemos puesto ya en conocimiento de la fiscalía.

Mire, hace unos meses mi partido ha inaugurado junta local en Vic, lo que quiere decir que hay vecinos de Vic que votan y se sienten identificados con el Partido Popular. También otros con Vox o con Ciudadanos. Y voy a hacer una pausa aquí porque entiendo que esta información a algunos les puede resultar traumática, pero es que es así, señores. Porque ese «*un sol poble*» que vende el señor Aragonès, pues, es tan solo otra falacia más del independentismo.

Y mire, catalanes somos todos, también los que no pensamos como el separatismo. Y como catalanes que somos, tenemos todo el derecho y también el deber como representantes políticos, de estar presentes en todo el territorio. Y ni Anna Erra, ni nadie del separatismo, ni los totalitarios que nos recibieron a insultos y a empujones lo van a impedir. Y vamos a recorrer cada rincón de cada pueblo de cada provincia de esta maravillosa tierra que es Cataluña y que ustedes se empeñan en empobrecer. Y por mucho que nos señalen o por mucho que nos intenten intimidar con sus gritos y con su odio, que sepan que jamás conseguirán callarnos.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera d'Igualtat i Feminismes.

La consellera d'Igualtat i Feminismes

Ni inconsciència ni trauma, ja li he dit. Les definicions volen dir el que volen dir, i el terme «totalitarisme» és un terme molt consolidat, ha sigut evidentment molt traumàtic i tràgic al llarg de la història de la humanitat i vol dir el que vol dir i no qualsevol cosa.

Dit això, l'hi puc tornar a repetir. L'hi puc dir més alt però no més clar. Els ajuntaments han de garantir que tots els partits polítics, que tots els grups socials, que totes les entitats puguin expressar els seus punts de vista al mateix temps que han de garantir el dret a la protesta del conjunt de la ciutadania. Crec que més explícita no pot ser la posició del Govern.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment al Ple sobre les accions que ha de fer per garantir el dret de l'alumnat a rebre el vint-i-cinc per cent de les classes en castellà.

Pregunta al Govern sobre les accions que ha de fer per a garantir el dret de l'alumnat a rebre el vint-i-cinc per cent de les classes en castellà

310-00171/13

Formula la pregunta el diputat senyor Ignacio Martín, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, presidenta. Senyor conseller Cambray, em podria explicar quins són els passos que està donant la seva conselleria per aplicar..., per donar compliment a aquest termini de deu dies que els ha donat el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya per introduir un vint-i-cinc per cent, com a mínim, de castellà a les aules catalanes?

Gràcies, conseller.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el senyor Josep González-Cambray, conseller d'Educació.

El conseller d'Educació

Gràcies, presidenta. Diputat, nosaltres, els passos que estem seguint són els que hem seguit sempre, que és lluitar i defensar el model d'escola catalana, que és un model d'èxit, un model d'equitat, de cohesió social i d'igualtat d'oportunitats.

I el que farem i el que seguim fent sempre, sempre, sempre serà donar resposta a la llei d'educació de Catalunya, que ens diu que tot l'alumnat, quan acaba quart d'ESO, assoleix les competències tant en català com en castellà.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Ignacio Martín.

Ignacio Martín Blanco

Señor consejero, la verdad es que no esperaba otra respuesta de usted. Usted lo que ha hecho ha sido repetir toda una serie de mantras y de dogmas que el nacionalismo, lleva cuarenta años haciendo circular en la sociedad catalana para tratar de justificar un sistema claramente injusto, un sistema que vulnera derechos, un sistema que menosprecia la lengua mayoritaria de los ciudadanos de Cataluña. El derecho de los ciudadanos de Cataluña a recibir una educación en catalán y también en castellano, algo tan sencillo como eso, que, además, según diversas encuestas, es la opción preferida por la mayoría de los catalanes. Recibir una educación en la escuela que describa, que refleje lo que es la normalidad en las calles de Cataluña. Catalán y castellano conviviendo en las aulas en armonía, en convivencia y sin ningún problema.

El problema es que la mal llamada «inmersión lingüística» es un modelo basado en dogmas nacionalistas, es un modelo basado en la voluntad de someter a la ciudadanía a un miedo de un supuesto enemigo externo, que si ustedes echasen para atrás ese sistema tan profundamente injusto tendría unas consecuencias devastadoras, según ustedes, para la sociedad catalana. Es todo lo contrario, pero así actúan los nacionalismos, valiéndose del miedo de la ciudadanía a peligros que no existen.

Ustedes tienen la obligación de implantar un sistema bilingüe en las escuelas catalanas y dar cumplimiento a los requerimientos judiciales que llevan ustedes décadas saltándose; ahora el último del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña es clarísimo. Y deben ustedes dejar de violar derechos de los ciudadanos de Cataluña.

La inmersión lingüística, o la mal llamada «inmersión lingüística», es un sistema profundamente injusto, que viola derechos de ciudadanos, que además perjudica profundamente a los ciudadanos castellanohablantes que tienen peores resultados que los ciudadanos catalanohablantes y también, por cierto, perjudica a los ciudada-

nos catalanohablantes que se ven privados de su derecho a ser educados en una lengua también común a los catalanes y muy importante en todo el mundo.

Así que yo, desde el Grupo Parlamentario de Ciudadanos, señor consejero, le pido, le pregunto si usted cree que vale la pena seguir vulnerando las sentencias judiciales y sobre todo le exijo que ponga fin a este sistema profundamente injusto y perjudicial...

Gracias, consejero.

La presidenta

Se li ha acabat el temps. Per respondre, té la paraula el conseller d'Educació.

El conseller d'Educació

Sí, ara sí. Senyors de Ciutadans, deixin en pau les nostres escoles, deixin treballar els nostres mestres, que són els que saben fer la seva feina.

A Catalunya no tenim cap conflicte lingüístic. Se'l van inventar vostès quan van arribar, i han viscut i només saben viure de la confrontació i de la mentida. És l'única arma que tenen abans del seu naufragi, abans de la seva desaparició, i volen salvar els mobles amb la llengua.

Estem davant d'una sentència que es basa –mirin fins on arriba l'absurditat– en una sentència..., en una llei que ja està derogada. Estem parlant d'una sentència... Qui són els tribunals com per anar en contra d'un consens polític d'aquest Parlament de dècades i dècades? Estem parlant d'una sentència que parla des del desconeixement del que està succeint a les escoles catalanes. I estem parlant –sobretot, molt important, ja sé que això a vostès no els importa– d'una sentència que no té cap criteri pedagògic.

L'aprenentatge de les llengües no va de percentatges, l'aprenentatge de les llengües va de pedagogia. I, per tant, nosaltres, al costat dels nostres mestres. Tots els mestres tenen tota la protecció –tota la protecció– d'aquest Govern, tota la protecció política i tota la protecció jurídica.

I anirem més enllà. Anirem més enllà impulsant realment... Reconeixem què està passant a les escoles catalanes amb l'ús del català, i estem desplegant un pla d'impuls del català als nostres centres educatius. I desplegarem un nou marc normatiu per refermar aquest model d'escola catalana. El català, llengua vehicular a les nostres escoles; l'escola a Catalunya, en català.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment al Ple sobre la reserva de places per a dones als cossos operatius de la Generalitat.

Pregunta al Govern sobre la reserva de places per a dones als cossos operatius de la Generalitat

310-00178/13

Formula la pregunta la diputada senyora Lluïsa Llop, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Lluïsa Llop i Fernàndez

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Conseller Elena... La història de les dones i del moviment feminista és la història d'una llarga lluita per la nostra igualtat en tots els aspectes. En alguns, certament s'ha avançat molt; en d'altres, com en el cas dels cossos d'emergència i en els cossos de seguretat, estem molt endarrerits.

Des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, des de fa anys i darrerament de la mà de dues grans portaveus a la Comissió d'interior, com la Montse Fornells i

la Núria Picas, hem treballat per posar el focus en aquesta necessària igualtat per a les bombers, les mosses d'esquadra i les agents rurals.

Cal la igualtat dins d'aquests cossos, en el seu accés, en la millora de les carreres professionals, en el lideratge femení en ells per revertir-ne aquestes desigualtats. Les xifres són molt clares, conseller. Només el vint-i-u per cent de la plantilla de Mossos d'Esquadra són dones. Aquest percentatge baixa al tretze per cent si parlem d'agents rurals, i encara baixa més, al dos per cent, si parlem de bombers.

Parlant de bombers i sent gelidència, deixi'm reivindicar tres grans dones: la Joana Vilarroig, la Montse Nebot i la Manoli Ocaña, tres dones que el 1980 s'incorporaven al parc de bombers voluntaris de Gelida i que, dos anys després, la Generalitat de Catalunya va reconèixer com les primeres dones en el Cos de Bombers.

Si parlàvem del percentatge total en els cossos, que eren molt baixos, si passem a parlar-ne en els llocs de comandament o de responsabilitat les dones són el 12,6 per cent a Mossos; el 9,6, a Agents Rurals, i l'1,45, a Bombers. Davant aquesta ínfima proporció femenina i les desigualtats de gènere, conseller, ens cal desplegar accions decidides per incrementar-hi el nombre de dones, desplegant plans d'igualtat, incrementant tant la presència com la visibilitat amb accions de difusió, millorant la promoció de les dones en els càrrecs de comandament per tal d'aconseguir més lideratges femenins i normalitzar el paper de les dones.

És imprescindible i urgent feminitzar-los. I, conscients de la feina que estan fent des del seu departament, acompanyat pel d'Igualtat i Feminismes, feina que s'ha fet i que es farà per implementar polítiques republicanes d'igualtat, conseller Elena, voldríem conèixer les mesures que estan desplegant per poder arribar a aquesta necessària igualtat en els cossos d'emergència i de seguretat.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre té la paraula el senyor Joan Ignasi Elena, conseller d'Interior.

El conseller d'Interior

Presidenta, diputada... Efectivament, és una situació que no és sostenible, no? I és veritat que s'han pres moltes accions durant molt de temps. I és veritat que cal reconèixer la feina feta per moltes bombers, mossos d'esquadra i agents rurals, que han treballat, i molt, per millorar aquesta situació.

Ara som aquí perquè les coses no només es denunciïn, no només es posin en evidència, sinó perquè, a més a més, canviïn, perquè les coses i els canvis passin. I en aquest sentit, efectivament, no podem acceptar que hi hagi només un vint-i-u per cent a Mossos d'Esquadra, de dones, un tretze per cent d'Agents Rurals i, a Bombers, un dos. Cinquanta de 2.500 bombers. És del tot inacceptable.

Per això hem pres unes quantes mesures. La primera, un acord molt rellevant que desplega moltíssimes mesures, que avui no tinc temps d'explicar, acordat amb la immensa majoria dels sindicats. Un acord que signàvem l'altre dia i que moltes de les persones que venien, moltes de les dones, moltes de les agents ens deien que era un acord històric pel qual havien lluitat tant i tant i tant temps elles a dins dels respectius cossos, que moltes vegades no ha estat fàcil, com en cap àmbit de la vida.

Després, també fomentant promocions internes que facilitessin l'accés també de les dones, canviant el nombre de dones en els comandaments. És veritat, hi havia un vint-i-cinc..., ai, hi havia un vint-i-u per cent de mossos d'esquadra en aquests moments, però a la cúpula només n'hi havia un deu. En aquests moments n'hi ha un vint-i-cinc, i hem d'anar més enllà.

I després amb aquesta mesura de la reserva de places, que vam habilitar a través de la llei d'acompanyament i que després hem concretat en la primera promoció de Mossos d'Esquadra, la que està en aquests moments en curs, en la que hi ha una reserva de places del quaranta per cent. Després vindrà la de Bombers, després vindrà la d'Agents Rurals, amb els mateixos percentatges, perquè a aquest ritme tardaríem

desenes d'anys a garantir la igualtat. I la llei d'igualtat, com molt bé diu sempre la consellera Verge, és per complir-la. I, per tant, per això hem pres aquestes mesures. I ho fem no només per justícia, sinó perquè els nostres cossos de seguretat i emergències, per fer millor la feina, s'han d'assemblar a la societat a la qual serveixen. Per això fem aquestes mesures.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment al Ple sobre els serveis de cangur públic.

Pregunta al Govern sobre els serveis de cangur públic

310-00179/13

Formula la pregunta la diputada senyora Raquel Sans, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Raquel Sans Guerra

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Consellera Verge... El nombre de contractes a temps parcial en el cas de les dones triplica el dels homes. El noranta-tres per cent de les excedències per tenir cura de fills i persones dependents les demanem les dones.

Si analitzem el nostre entorn més proper, segur que tots i totes coneixem persones, de manera molt majoritària dones, que fan autèntics malabarismes per poder conciliar vida laboral i vida familiar, una conciliació que moltes vegades resulta impossible i que acaba implicant excedències o reduccions de jornada amb les conseqüències que aquestes acaben tenint en les condicions econòmiques i laborals d'aquestes dones.

Les tasques de cura recauen sobretot, com dèiem, en les dones, tal com mostren totes les enquestes sobre usos del temps, i això, en molts casos, també acaba implicant problemes de salut mental en forma d'angoixa i de depressió, aquella sensació de no arribar.

Ara posem-nos al lloc de famílies monoparentals –una de cada deu a Catalunya–, que de manera molt majoritària també estan integrades per una mare amb fills i filles a càrrec. Tots els ingressos, per tant, el treball remunerat, recau en aquestes mares, però tota la logística familiar, també. I casar feina i família resulta del tot impossible. Ara imaginem-nos que aquesta mare és una dona migrada sense xarxa familiar que s'ocupa a través de l'economia submergida. Qui cuida aquestes persones? Qui cuida aquestes dones? Qui cuida les que cuiden? Posar aquesta situació a l'agenda política és imprescindible per poder dur a terme la transformació feminista que ens hem proposat com a país.

Ara fa unes setmanes coneixíem, consellera Verge, que el Govern de la Generalitat destinarà 20 milions d'euros a donar resposta a aquestes necessitats a través d'aquests cangurs públics. Una iniciativa que, sumada a d'altres mesures com la gratuïtat del P2, va encaminada a erradicar desigualtats no només entre dones i homes, sinó també entre infants. En aquest sentit, consellera, ens agradaria que ens donés més informació sobre aquesta mesura del concurs públic i aprofitem com a diputada, com a dona, com a mare, també per felicitar-la, per felicitar el Govern, per posar aquesta qüestió a l'agenda de les polítiques públiques.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula la senyora Tània Verge, consellera d'Igualtat i Feminismes.

La consellera d'Igualtat i Feminismes

Presidenta, diputada, el programa Temps per a cures dona resposta a necessitats quotidianes molt bàsiques de conciliació, com vostè apuntava, però també planteja un canvi estructural amb relació a les cures.

Al Govern ens corresponsabilitzem de la cura dels infants i adolescents de zero a catorze anys i ho fem amb una inversió de més de mil... de 20 milions d'euros per a l'any 2022. I hi ha una sèrie d'idees centrals en clau feminista que m'agradaria subratllar.

En primer lloc, avancem en el dret a les cures com a dret de ciutadania, com un dret universal amb serveis que van des de cures puntuals en equipaments o a domicili, ludoteques, espais d'acollida a les escoles, altres activitats de lleure fora del període i de l'horari escolar.

En segon lloc, avancem en el dret al temps, perquè aquestes cures impliquen poder alliberar les famílies i les dones de temps. Sabem que les dones pateixen més pobresa de temps, un temps alliberat no només per a la inserció laboral, sinó de manera molt important per a la participació social i política, per a la formació, per a l'oci.

En tercer lloc, tenim en compte la diversitat de les famílies i de les dones. Són serveis universals, però es prioritzaran les famílies monoparentals, les famílies amb necessitats... amb responsabilitats afegides de cura, les dones en situació de violència masclista, d'atur de llarga durada i les dones migrades, perquè –com també apuntava– són les que més cuiden i més pobresa de temps tenen.

En quart lloc, tenim en compte la diversitat territorial i treballem amb els municipis, facilitem que siguin els municipis els que identifiquin quines són les necessitats de temps i de cura que té la seva població. I des del Departament d'Igualtat i Feminismes acompanyem i coordinem aquests serveis en els municipis de més de vint mil habitants de manera directa per part dels ajuntaments i en els més petits per part dels consells comarcals, atenent també singularitats territorials com la dispersió geogràfica, el risc de despoblament, etcètera.

I en cinquè lloc, revaloritzem les cures, un treball que sabem que està molt feminitzat, precaritzat i menystingut en el seu valor social. I ho fem incrementant l'ocupació de qualitat en aquest sector, i ho fem també amb una nova acreditació professional de cures que permetrà a moltes persones, especialment dones en aquest cas, accedir a unes millors condicions laborals. És... forma part de la transformació feminista i aquest programa és aquí per quedar-se.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les mesures per afrontar la crisi de matèries primeres.

Pregunta al Govern a respondre oralment en el Ple sobre les mesures per a afrontar la crisi de matèries primeres

310-00180/13

Formula la pregunta el diputat senyor Jordi Albert, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Jordi Albert i Caballero

Gràcies, presidenta. Bon dia, treballadors i treballadores del Parlament; el nostre suport i agraïment per la vostra indispensable i excel·lent tasca que esteu fent dia a dia per a tots i totes vosaltres. Gràcies.

Conseller, durant els darrers mesos som testimonis d'una crisi de subministraments i de proveïment que està tenint conseqüències importants a diversos nivells.

Com vostè sap, la intensa recuperació de la demanda de productes i béns intermedis està sent tan elevada que, ben sovint, l'oferta no aconsegueix satisfer la demanda i les pràctiques especulatives d'alguns grans proveïdors globals, a més, intenten aconseguir el màxim benefici a partir de l'increment exagerat del preu.

Som testimonis d'una situació amb matèries primeres crítiques i components com els semiconductors que no estan arribant. Estem vivint també un gran increment de costos de l'energia i una crisi en el transport mundial, especialment, en l'àmbit marítim i la manca de disponibilitat de contenidors que genera un coll d'ampolla i un increment també dels preus.

S'estan reunint, doncs, tots els condicionants per afectar directament l'activitat i la competitivitat de les empreses catalanes. I, en conseqüència, també, representa un impacte per als consumidors i la ciutadania en general quan aquest augment de costos empresarials es tradueix en increment de preus. Podem recordar també que la inflació està creixent a uns nivells que no s'havien vist a l'eurozona des de l'any 2008 o que no s'havien vist als Estats Units des de fa trenta anys.

Sense anar més lluny, en el darrer any s'ha incrementat..., ha augmentat l'IPC en un sis per cent. Ens trobem, doncs, en un escenari que reuneix alts costos de transport, alta costos d'energia i elevats costos... elevats preus en matèries primeres. És incert fins quan s'allargarà aquesta situació que a Catalunya ja està impactant en molts sectors, especialment industrials. Podem citar-ne alguns, com fabricants de mòbils, productes electrònics i automoció, que estan molt afectats per la manca de subministraments de semiconductors; la siderúrgia i la metallúrgia; els sectors vinculats a la fusta, com l'embalatge de paper i el cartró, o el sector alimentari, per l'enorme pressió en costos i marges de benefici pels augments de preu de les matèries primeres, els envasats i el transport.

Som conscients que gran part de les causes d'aquesta crisi escapen de l'àmbit competencial del seu departament o de la mateixa Generalitat, però també sabem que és impossible, per tant, trobar-hi una solució de caràcter absolut. Ara bé, ens pot informar sobre quines actuacions pensa realitzar el Govern per tal d'intentar ajudar les empreses catalanes a afrontar amb màximes garanties aquest context?

La presidenta

Ho sento, diputat, se li ha acabat el temps. Per respondre, té la paraula el conseller senyor Roger Torrent, conseller d'Empresa i Treball.

El conseller d'Empresa i Treball (Roger Torrent i Ramió)

Gràcies, presidenta. Diputat, efectivament estem en un escenari molt complex que amenaça la competitivitat de les nostres empreses. I, malauradament, com vostè ha dit, no tenim prou competències per atacar les causes d'aquesta crisi, moltes de les quals són de caràcter global. Però això no vol dir que no fem res, el contrari: hem fet i farem tot el que està al nostre abast per ajudar les empreses d'aquest país, per ajudar les empreses catalanes. Jo vull posar en valor que fins ara, durant tots aquests mesos de crisi de subministres, hem anat acompanyant les empreses del país per tal de minimitzar els efectes d'aquesta crisi, però no ens podem quedar aquí, volem anar més enllà. I per això aprofito per anunciar que posem en marxa la finestra d'abastiments i logística, una finestra inserida dintre de l'estructura d'Acció, dirigida a les pimes que hagin registrat un encariment molt important dels costos de transports, que pateixin l'escassetat de matèries primeres o retards en l'arribada de determinades matèries, o fins i tot que vulguin optimitzar rutes o buscar operadors logístics.

En aquesta direcció es dirigeix aquesta finestra i utilitzarà diferents instruments, alguns dels quals creem *ex novo*, com per exemple un servei de resposta de consultes a les barreres tècniques –que no les aranzelàries, sinó les barreres tècniques–; un observatori per avaluar en cada moment en temps real els costos del transport, en qualsevol de les seves plataformes, per saber exactament en cada mo-

ment, per exemple, què val enviar un contenidor d'Àsia a Barcelona; un servei també d'orientació logística; i un servei de recerca i diversificació de nous proveïdors. I, en aquest sentit, posem a disposició la xarxa de les quaranta oficines internacionals d'Acció o mecanismes com el Supplier Search Service per buscar aquests nous proveïdors.

Tot això és el que plantegem amb aquesta finestra d'abastiments i de logística, però també cal recordar que posem en marxa, conjuntament amb l'ICF, una disposició de 100 milions d'euros en forma de línies de préstec per assegurar el circulat de les empreses que estan patint més aquesta crisi. I que per part del Departament d'Empresa i Treball hi ajudem, per exemple, doncs amb la possibilitat d'establir garanties de fins al vuitanta per cent del capital per assegurar precisament aquest circulat que permeti les empreses... *(La presidenta retira l'ús del micròfon al conseller i aquest continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Pregunta al Govern a respondre oralment al Ple sobre les empreses energètiques públiques i la necessitat que la Generalitat recuperi les existents a escala mundial.

Pregunta al Govern sobre les empreses energètiques públiques i la necessitat que la Generalitat recuperi les existents a escala municipal

310-00182/13

Formula la pregunta el diputat Pau Juvillà, de la Candidatura d'Unitat Popular - Un nou cicle per guanyar.

Pau Juvillà Ballester

Moltes gràcies, senyora presidenta. En primer lloc, permetin-me fer un incís. Atès que el senyor Borràs és avui a l'hemicicle, transmetre-li el nostre suport. Contra el feixisme, ni un pas enrere. *(Aplaudiments.)*

Consellera, pensa el Govern de la Generalitat recuperar i protegir les energètiques públiques municipals que existeixen a través de l'energètica pública?

La presidenta

Per respondre té la paraula la senyora Teresa Jordà, consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural (Teresa Jordà i Roura)

Moltes gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, abans de res, senyor Juvillà, també vull que sàpiga, en aquest cas, que té tot el meu suport en la defensa del seu escó i evidentment de la nostra sobirania.

I ara contestant la seva pregunta i de manera diàfana, la creació de l'energètica pública avança, i ho fa amb pas ferm perquè és una eina –ho hem explicat en moltes ocasions– extremadament imprescindible davant la necessitat d'accelerar la transició energètica evidentment cap a un model renovable, un model distribuït i un model evidentment participat per la ciutadania. És per això que, com també sap, apareix justament aquesta energètica pública en el pla de govern d'aquesta legislatura com una de les prioritats d'aquest executiu i que ens ha de permetre també alinear les polítiques energètiques amb la preservació del medi natural.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Pau Juvillà.

Pau Juvillà Ballester

Senyora consellera, les seves paraules sonen bé, però pensem que els fets la rebaten. El març de l'any passat, aviat farà un any, aprovàvem un acord d'investidura

de mínims amb el seu partit, amb Esquerra, que detallava entre d'altres la creació d'una energètica pública per recuperar el control públic de l'energia capaç d'incidir en totes les fases del sector elèctric per poder definir i planificar el model de transició energètica. Després, al Ple del 8 de juliol aprovàvem una moció que presentàvem nosaltres per la creació d'aquesta energètica pública catalana amb vots favorables dels socialistes, d'Esquerra, de Junts, dels comuns i els nostres, evidentment, una força, una majoria prou significativa.

Què ha passat des de llavors, què ha passat des de gairebé farà un any? Doncs fàcil: que els oligopolis elèctrics han incrementat els seus beneficis pujant de manera constant el preu de la llum, que cada dia assoleix un nou rècord, fent que vint anys després del procés de liberalització de les elèctriques a l'Estat espanyol i a la Unió Europea el preu de la llum hagi augmentat més d'un cent per cent, mentre que el salari mitjà ho ha fet només un vint per cent. Què més ha passat, per exemple? Doncs, que Endesa amenaça i coacciona les veïnes i veïns de la Vall Fosca amb talls de llum en ple hivern, denunciats per la CUP constantment, intentant anular per exemple el conveni de l'any 1927.

També passa que el 16 de gener, per exemple, l'Ajuntament de Llimiana anuncia que tancarà la companyia elèctrica municipal que actualment subministra a uns cent-quaranta veïns perquè no poden adaptar la normativa espanyola del sector elèctric. I també passa que no tenim constància que s'hagi començat a treballar per la reversió de les centrals hidroelèctriques amb concessions caducades, com la de Sant Quirze de Besora, de Can Trinxet, o que ni s'hagi tampoc posat a disposició de municipis, com per exemple el de la Vall Fosca, els serveis jurídics de la Generalitat, tal com es va quedar.

És urgent i no admet demora activar l'energètica pública, consellera. És urgent. No podem deixar perdre cap energètica pública més. No podem demorar la creació d'aquesta energètica perquè és una qüestió de justícia social.

La presidenta

Per respondre, té la paraula la consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural.

La consellera d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural

Gràcies. Doncs bé, té raó. Passen coses, eh? Justament en passen moltes i per això nosaltres també hi estem treballant. De fet, estem treballant perquè aquesta energètica pública sigui un instrument amb capacitat inversora i que tingui aquesta capacitat inversora en generació en aquest cas elèctrica, però també en la distribució, els serveis de recàrrega, per exemple, del cotxe elèctric, els serveis d'emmagatzematge, els serveis també val a dir d'agregació de demanda flexible i els serveis, alhora, de comercialització lligats a aquests nous models econòmics.

Per això justament, el 23 de novembre vam aprovar via acord de govern un programa pel disseny i la creació d'aquesta energètica pública, que, de manera molt breu, ha de ser l'instrument que ens ajudi a vehicular –ho hem explicat moltes vegades– la participació de l'Administració en la propietat de les noves plantes de generació renovable, que també ajudi i participi alhora en el desenvolupament de comunitats energètiques renovables i ciutadanes, i aquí, en el que vostè es referia, també entrar en la gestió pública de les centrals hidroelèctriques de les quals en caduquin les concessions.

I en aquest sentit –ja no parlo en futur, sinó en present– estem treballant, evidentment, aquestes recuperacions de les centrals hidroelèctriques amb els propis municipis, basant-nos en l'exemple que sempre poso, en aquesta cogestió, evidentment. Estem treballant en un protocol per aquestes casuístiques, de recuperació, i el primer municipi que es recuperarà i es posarà en funcionament, en aquest cas, serà Sant Quirze de Besora, que ja ens hi hem reunit, i que justament la setmana que ve ens hi tornem a reunir per treballar ja aquest protocol.

De fet, això és la manera d'avançar... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a la consellera i aquesta continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Se li ha acabat el temps, consellera.

(Alguns aplaudiments.)

Passem a les preguntes al president de la Generalitat.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la decisió de l'Ajuntament de Vic (Osona) de prohibir a entitats i partits d'instal·lar estands per motius ideològics

317-00098/13

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política. Formula la pregunta el diputat senyor Alejandro Fernández, del Grup Mixt.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidenta. ¿Cómo valora la decisión del Ayuntamiento de Vic de prohibir a entidades y partidos instalar carpas por motivos ideológicos?

Gracias.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Pere Aragonès i Garcia)

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, nosaltres respectem l'autonomia municipal. I estic convençut que, si vostès no estan d'acord amb aquesta decisió de l'Ajuntament de Vic, doncs, portaran a terme els recursos i les potestats que els permet la normativa. Nosaltres defensem el dret a la llibertat d'expressió de tothom. I, per tant, doncs, és responsabilitat de totes les administracions públiques garantir-ho.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Alejandro Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias, presidenta. Como era previsible, y en medio de ambigüedades, no solo no condenan lo sucedido en Vic el pasado sábado, sino que insisten en defender la censura que supone prohibir la instalación de carpas a entidades y partidos perfectamente democráticos. Lo hacen porque según ustedes atentamos, cito textualmente, «contra la moral y las buenas costumbres». En fin, que no recuperan la ley de vagos y maleantes de 1933 por aquello tan elemental de no ponerse en riesgo a sí mismos.

Planteado esto, yo me hago una pregunta. Suelen burlarse ustedes de que tenemos poca representación parlamentaria, algo que es rigurosamente cierto. ¿A qué viene entonces tanto miedo a que instalemos una sencilla carpa para explicar nuestras ideas? ¿Tan peligrosos somos?

Confunden ustedes el consenso con la censura totalitaria. No existe ninguna sociedad donde todo el mundo piense igual; ni la ha habido ni la habrá. Pierdan toda esperanza en ese sentido. Nadie ha logrado semejante barbaridad en la historia de la humanidad y nadie lo va a lograr.

Yo acepto que ustedes piensen distinto a mí, pero les avanzo que yo jamás pensaré como ustedes. Y por mucho que excluyan, señalen, persigan y hasta impidan instalar una sencilla carpa, jamás pensaremos como ustedes, y no van a conseguir doblegarnos. Pierdan también toda esperanza en ese sentido; es imposible. Y es muy importante que procesen esa sencilla idea. Es metafísicamente imposible que logren

doblegarnos. Y hasta que no acepten esa evidencia palmaria, Cataluña no recuperará la normalidad y la convivencia democrática. En su mano está hacerlo. Mucho me temo que con ustedes la cosa..., no habrá manera.

Gracias.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Senyor diputat, li donaré una primícia. Aquest Ple no és el Ple de l'Ajuntament de Vic; és el Ple del Parlament de Catalunya. Si vostè té alguna controvèrsia, conflicte, diferència, discrepància, amb els actes administratius d'un ajuntament, té els instruments, com a ciutadà, com a organització política, que la normativa preveu per poder recórrer. No faci d'una decisió d'un ajuntament una categoria universal a partir de la qual intentar construir una suposada persecució. La persecució que hem viscut en aquest país ha estat la que ha portat els presos polítics a estar quatre anys empresonats i la que força persones a viure a l'exili perquè si trepitgessin l'Estat espanyol estarien en la mateixa situació.

Per tant, no intenti fer d'una situació concreta, que vostès tenen totes les possibilitats al seu abast per poder recórrer, per poder discutir, una categoria de situació general. I, per tant, senyor diputat, ja sé que vostès no tenen presència a l'Ajuntament de Vic, en el ple municipal; segur que batallaran per recuperar-la, però, l'hi recordo, això és el Ple del Parlament de Catalunya, no el Ple de l'Ajuntament de Vic.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre si es reunirà amb el president d'Aragó per a tractar sobre l'organització dels Jocs Olímpics d'Hivern

317-00097/13

Formula la pregunta el diputat senyor Carlos Carrizosa, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Carlos Carrizosa Torres

Señor *president*, celebro que esté usted aquí para contestar a nuestras preguntas, porque ha dado negativo en covid. También espero que su entorno goce de buena salud.

Y ya que está usted bien y acude al Pleno, le preguntaría si al final se va a reunir usted con el presidente Lambán este viernes para trabajar por una candidatura conjunta en pie de igualdad con Aragón para los Juegos de Invierno de 2030.

Por tanto, mi pregunta es: presidente Aragonès, ¿se va a reunir usted con el presidente aragonés? *(Rialles.)*

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Aquesta broma no me l'havien fet mai, eh? *(Rialles.)* En tot cas, agraeixo les seves paraules. Ja ho veuen, doncs, ahir, per prudència, fins que no tingués una PCR que confirmés que era negatiu, vaig optar per treballar telemàticament, de la mateixa manera que el Govern recomana el teletreball per casos com aquest. Si es pot fer, doncs, es fa.

En tot cas, respecte a la seva pregunta, aquest divendres està previst que hi hagi una reunió amb el president del Govern d'Aragó per tractar de molts temes. De fet, fa molts anys que no es produeix una reunió d'aquestes característiques. Tractarem, evidentment, de qüestions derivades dels fons europeus, d'aquells espais de treball compartit. També és evident que hi han hagut controvèrsies i diferències importants en els darrers anys. Tot això també s'abordarà. I, evidentment, doncs, també s'abordarà la possibilitat dels Jocs Olímpics al Pirineu.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Carlos Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

President, ustedes se están resistiendo a presentar una candidatura para los Juegos Olímpicos de Invierno de 2030 en pie de igualdad y conjuntamente con Aragón. Y lo hacen contra el criterio del COE, contra el criterio del Gobierno de Aragón y contra el criterio, también, del Gobierno de España. Ustedes lanzan un mensaje de soberbia del nacionalismo, de desprecio al resto de las comunidades autónomas. Ustedes, con su mensaje nacionalista, siempre pretenden hacer ver que los catalanes somos los mejores. Es más, incluso dentro de Cataluña son mejores catalanes y verdaderos catalanes los catalanes nacionalistas.

Mire, los Juegos Olímpicos de Invierno no son un proyecto de nacionalismo catalán, son un proyecto de país, del país del que formamos parte junto con los aragoneses, los andaluces, los castellanoleoneses, los murcianos...; como los Juegos Olímpicos del año 92 lo fueron hace treinta años.

Y Aragón es muy importante para Cataluña; es nuestro principal socio comercial con las empresas catalanas; hay cien mil aragoneses que viven aquí; tenemos lazos históricos, culturales, sentimentales y económicos con Aragón, pero usted ha despreciado estas relaciones y no asistió al encuentro entre las principales patronales catalanas y aragonesas.

Recuerde, señor Aragonès, su principal responsabilidad y lo único verdaderamente importante para un presidente de la Generalitat es trabajar por el progreso económico y social de Cataluña, no su obsesión identitaria que perjudica a Cataluña, nos aísla, nos da mala imagen y nos conduce a la decadencia.

La CUP y parte de su partido están empeñados en que el proyecto de los Juegos Olímpicos de Invierno descarrile. Dejen las mezquindades localistas, reconsideren su posición, reconduzcan las relaciones con nuestros compatriotas aragoneses para unos juegos importantes para Cataluña... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Se li ha acabat el temps, senyor Carrizosa. *(Pausa.)* Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies, presidenta. Senyor diputat, la proposta sobre els Jocs Olímpics d'Hivern ha de ser una proposta que ha de partir d'uns criteris bàsics, els criteris de sostenibilitat, de no fer inversions en equipaments que després quedin en desús; han de contribuir a la diversificació econòmica i al desenvolupament social, empresarial, emprenedor del propi Pirineu. I, per tant, s'està treballant en una proposta de caràcter tècnic en la qual, doncs, es visualitzen quins són els possibles espais on realitzar les proves.

En el cas de Catalunya, això haurà de passar, també, com ens hem compromès i com aquest Parlament ha aprovat, per una consulta que es farà a les comarques de la vegueria del Pirineu i l'Aran per tal que la ciutadania sigui qui acompanyi aquesta candidatura.

Jo estic convençut que si aconseguim que aquesta candidatura es projecti en aquests termes comptarà amb l'aval de la ciutadania, perquè el territori ha de voler. En tot cas, aquests dies se n'han dit moltes coses, de la candidatura als Jocs Olímpics d'Hivern de 2030, però el que és cert és que, si el territori no ho vol, no hi hauran jocs.

I, per tant, és important poder treballar amb la vegueria del Pirineu i l'Aran, amb les comarques, doncs, que viuran la celebració d'aquests jocs. Per tant, que se'ls sentin seus i que puguin participar-hi plenament..., i al costat, la ubicació, des d'un punt de vista tècnic, dels llocs on es realitzaran les proves, en els millors llocs possibles.

Gràcies.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política actual.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la vinculació del futur econòmic dels Pirineus i del conjunt del model productiu de Catalunya amb els Jocs Olímpics d'Hivern

317-00102/13

Formula la pregunta la diputada senyora Jéssica Albiach, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, presidenta. Bon dia a totes i a tots. President, volia començar la meua pregunta llegint-li un petit fragment d'un informe que va elaborar la Generalitat el 2017 sobre canvi climàtic, i deia així: «El turisme de neu és més vulnerable al canvi climàtic que el turisme de sol i platja. La viabilitat natural i tècnica de les estacions d'esquí dels Pirineus presenta molts interrogants. Les estacions existents es veurien afectades i algunes fins i tot abocades a la desaparició en les condicions climàtiques actuals.»

President, davant d'aquesta afirmació, considera vostè que és lògic, que és normal vincular el futur del Pirineu i, en definitiva, del model productiu català als Jocs Olímpics d'Hivern?

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyora diputada, aquest Govern no vincula el futur ni del Pirineu ni del conjunt del model productiu del país a un esdeveniment que és molt rellevant, molt important, però no hi vinculem el futur. Si pel que fos, doncs, no es poguessin celebrar els Jocs Olímpics d'Hivern de l'any 2030, seguirem treballant per la diversificació econòmica del Pirineu, pel desenvolupament i per la lluita contra el despoblament en aquelles comarques.

En aquestes setmanes i en els propers mesos, es portaran a terme tots els estudis de caràcter tècnic i estudis independents per tal de poder incloure, també, quines són les perspectives climàtiques pel que fa a l'impacte sobre els Jocs Olímpics de l'any 2030. Però aquest Govern està compromès amb el Pirineu independentment dels esdeveniments de futur que hi hagi.

I puc posar com a exemple, doncs, el darrer túnel d'accés a les comarques del Pirineu, que es va obrir fa poques setmanes; el compromís en el desenvolupament de la fibra òptica a les comarques del Pirineu; l'aposta per les escoles rurals per evitar que els municipis es quedin sense escola quan baixa la població escolar; l'aposta pel

producte de proximitat, i afavorir el relleu a les explotacions agrícoles i ramaderes, per donar continuïtat al Pirineu.

En el darrer any, les comarques del Pirineu també han tingut un increment del nombre de turistes i de visitants, també del turisme domèstic del país. I això ha contribuït també a desestacionalitzar i a donar-hi clarament, doncs, molta més solidesa a un sector que no ha de ser l'únic, però que és un sector rellevant d'aquestes comarques, com és el turisme.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Jéssica Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

President, bones paraules, però pocs fets. Li diré tres coses. La primera, vostès li estan dient a la gent del Pirineu que o Jocs Olímpics o res. Això és el que li estan dient. Si volen més inversions, Jocs Olímpics o res. Si volen millors infraestructures i més transport públic, Jocs Olímpics o res. I això té un nom, i es diu «xantatge». Perquè ho estan fiant tot a una carta que, a més, estan sense donar alternativa, ni alternativa laboral, ni alternativa habitacional, ni solució al despoblament que pateixen; una carta amb un objectiu, que és seguir fent dels Pirineus –i vostè mateix ara ho ha ratificat– el Carib d'hivern de l'àrea metropolitana.

La segona qüestió. Estan vostès promovent una consulta que –me permetrà que ho diga així– està gairebé feta a mida per evitar que surti el no; una consulta que, per començar, exclou el Solsonès, el Ripollès i el Berguedà. I, a més, de moment estem a cegues; a dia d'avui, no sabem encara l'impacte ambiental, no sabem quines seran les infraestructures que implicaria, no sabem ni tan sols si n'hi haurà neu al Pirineu i tampoc quant costarà. Vostès, en el cas del canvi climàtic, estan gairebé actuant com si foren Meryl Streep a la pel·lícula *Don't Look Up*.

I, finalment, president, vostè sempre sempre parla molt de transformacions, li agrada moltíssim parlar de transformacions. Però és que de moment l'única cosa que ens ha ensenyat, les seues apostes estratègiques són: per a Barcelona i el Prat, ampliació de l'aeroport; per al Camp de Tarragona, el casino més gran d'Europa, i ara per al Pirineu, els Jocs Olímpics. I per això, president, li demanem que rectifiqui, que rectifiqui i que done alternatives, perquè a aquest pas el seu Govern, el Govern Aragonès té el risc de ser recordat com el Govern dels macroprojectes fracassats.

Gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Gràcies. Diputada, qui ha fet millorar la connectivitat del Pirineu obrint el túnel de Trespunts és el Govern de la Generalitat de Catalunya, qui ha fet arribar el transport públic a la Pobla de Segur mitjançant Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya és el Govern de Catalunya. En tot cas, el que lamento és que tinguem l'R3 i l'R4 com estan. I, per tant, cal implementar mesures ja en aquestes dues línies per millorar la connectivitat del Pirineu en àmbits i en vies que són competència de l'Estat. I, de fet, moltes vegades l'Estat actua també a cop de necessitats immediates i en el calendari.

I en aquest sentit, si vostès consideren que estan en contra, per exemple, dels Jocs Olímpics del Pirineu o d'altres propostes que demanin el... *(La presidenta retira l'ús del micròfon al president de la Generalitat.)*

La presidenta

Ho sento, president; se li ha acabat el temps.

Pregunta al president de la Generalitat sobre els motius pels quals el Govern defensa que es facin els Jocs Olímpics als Pirineus

317-00103/13

Pregunta al president de la Generalitat a respondre sobre la situació política. Formula la pregunta la diputada senyora Maria Dolors Sabater, de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar.

Maria Dolors Sabater i Puig

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia, president. Doncs, miri, precisament hem pogut veure que aquests darrers dies el Govern ha llançat una campanya de màrqueting per defensar, precisament, els Jocs Olímpics d'Hivern al Pirineu. No li faré ara preguntes concretes sobre el muntatge de l'enquesta, perquè això ja ho hem fet per escrit a la consellera Vilagrà, però sí que li faig una pregunta, president: de debò vostès estan defensant que es facin els Jocs Olímpics al Pirineu? Estan disposats a defensar-ho i a promoure-ho en ple canvi climàtic, quan, com ja s'ha dit aquí avui, hi han estudis que certifiquen que entre deu i quinze anys com a màxim quedaran dues estacions d'esquí, amb un model que no està promovent diversificació econòmica i que està fiant-ho tot a un turisme massiu, efímer, que genera precarització i que no genera el que vostè tantes vegades ha dit quan parla de la suposada economia verda, d'aquesta reconversió dels llocs de treball en funció del canvi climàtic? On és? Quin és aquest model econòmic verd, que vostès ens n'ha parlat tant? Aquest és el que vol vostè per a la república catalana? Per què ho fan?

La pregunta que li faig és: com és que vostès estan defensant aquests Jocs Olímpics al Pirineu? Ho fan per fer content l'Estat espanyol? Perquè hi ha una cosa de la qual no hi ha dubte i és que en aquesta proposta qui manarà és el Comitè Olímpic Espanyol, no pas la sobirania del Govern de la Generalitat.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Bé; senyora diputada, respecte a la seva pregunta: estem fent el que ha aprovat aquest Parlament i el Parlament va aprovar de portar a terme una consulta sobre els Jocs Olímpics d'Hivern a les comarques del Pirineu. I això és el que fem, complir els acords parlamentaris. Si no ho féssim, vostès ens dirien que estem incomplint; per tant, complim.

I crec que hem de deixar en mans de la ciutadania del Pirineu que pugui decidir, que pugui tenir tota la informació sobre la taula. En aquests mesos des de que soc president, en les diferents visites que ha fet a les comarques del Pirineu, ens han demanat informació sobre aquest projecte, poder-hi participar. He sentit també una àmplia majoria de responsables electes, d'alcaldes i alcaldesses, defensant l'oportunitat d'aquest projecte. I jo crec que com a president la meva obligació és escoltar-los, escoltar les seves propostes i, per tant, a partir d'aquí treballar perquè el projecte sigui el millor possible, perquè ens ajudi a la diversificació de l'activitat econòmica, perquè ajudi també a situar el Pirineu al mapa, no per a la defensa d'un model de turisme efímer i absolutament desestacionalitzat, sinó per mostrar tota la potencialitat del Pirineu, per poder arrossegar també inversions que permetin l'arrelament d'activitat productiva al territori més enllà del que és el turisme de temporada, com, per exemple, en el desenvolupament del turisme de caràcter esportiu, de la tecnificació esportiva, de la localització d'empreses en l'àmbit de les noves tecnologies. Ho farem a través d'un procés participatiu. I aquest Parlament que tantes vegades hem demanat que s'escolti el que demana la gent, ho farem així.

I sobre l'enquesta, és un mer estudi, que, evidentment, està a la seva disposició. I nosaltres abans d'impulsar un projecte com aquest ens agrada saber quina és la

percepció inicial de la ciutadania, i crec que és bo i està a la seva disposició perquè el puguin consultar.

La presidenta

Per preguntar, té la paraula la diputada senyora Maria Dolors Sabater.

Maria Dolors Sabater i Puig

Però és evident que vostès ja han pres partit. Vostès han exclòs expressament les comarques que estan més posicionades en contra d'aquest projecte. I vostè em pot dir el que vulgui, president, ho pot maquillar de la manera que vulgui, però hi ha un resum molt clar, i és que aquest projecte que es farà amb diners de tothom, que serà una gran inversió amb diners de tothom, el que fa és aplanar el terreny als interessos del lobby turístic i el lobby de la construcció, que ja s'estan fregant les mans en pensar els beneficis que trauran d'especular amb el futur de les veïnes del Pirineu, i del lobby de l'Estat espanyol, que està fregant-se les mans de veure com conquerirà davant de tot el món, mostrarà que no hi ha cap tipus de conflicte entre Catalunya i l'Estat.

Vostès potser ho volen permetre... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'oradora i aquesta continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Diputada, se li ha acabat el temps. Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyora diputada, com li deia, nosaltres vetllarem perquè..., aquest projecte, com he dit, repetidament només té sentit si és un projecte que té en compte la sostenibilitat, si és un projecte que no crea infraestructures que després estan en desús, no anirà associat a desenvolupaments urbanístics de caràcter especulatiu. Aquest és el nostre compromís i, per tant, així treballarem. I estic convençut que amb el pas del temps, doncs, també vostès constataran que això que estic dient de paraula es converteix en fets.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política actual.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les mesures previstes per a fer front a l'emergència social

317-00104/13

Formula la pregunta el diputat senyor Ignacio Garriga, del Grup Parlamentari VOX.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Aragonès, ¿cómo valora y qué piensa hacer para atajar la emergencia social que padecen los catalanes?

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. El Govern ha impulsat un projecte de pressupostos per a l'any 2022 que va ser aprovat per aquest Parlament; un projecte que multiplica per dos, passant de 2.000 a 4.000, el capítol d'inversions, que incorpora un augment molt destacat de les partides de caràcter social en l'àmbit de salut, en l'àmbit educatiu, en l'àmbit de drets socials, especialment en l'àmbit d'habitatge. I, per tant, el que farem és aplicar i executar el pressupost.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Aragonès, cada semana los catalanes nos levantamos con una mala noticia que deja a nuestra región liderando una nueva estadística sobre precariedad o pobreza, cuando no es un nuevo ataque a la legalidad. Con ustedes, Cataluña está desprotegida y los catalanes corrientes pagan las consecuencias de su nefasta gestión.

Cataluña se ha convertido en la región de España donde más ha subido el precio del alquiler en 2021, más de un diez por ciento en tan solo un año. Los precios suben mientras las rentas de los catalanes bajan, y con ello las posibilidades de las familias se desvanecen. Ayer, entidades sociales hablaban que hay en torno a dieciocho mil personas que viven en unas condiciones de precariedad en Cataluña, sin acceso a un hogar, un sesenta por ciento más que en 2016, es decir, el momento en el que ustedes apretaron el acelerador de la degeneración política, social y moral de Cataluña.

Ustedes han normalizado que donde antes existía una región próspera y ejemplar para el resto de España y un referente para Europa ahora solo reine la degradación y la inseguridad. Sus políticas de puertas abiertas han conseguido que las calles de Cataluña sean las más peligrosas de toda España y su nula responsabilidad social con los catalanes ha empujado a miles de catalanes a vivir en las calles ante la imposibilidad de poder pagar un alquiler. Ese es su modelo para Cataluña: la Cataluña de la paga para los delincuentes, la inmigración ilegal y los contenedores como vivienda para los trabajadores honrados. Una Cataluña donde todo está en cuestión, donde los servicios públicos se debilitan e instituciones capitales de nuestra sociedad, como la educación, son asediados por su fanatismo ideológico.

¿Qué va a hacer para ayudar a los catalanes que se ven obligados a dormir en la calle, señor Aragonès? ¿Qué va a hacer para atajar esa emergencia social? ¿Van a dejar de despilfarrar ese dinero de todos los catalanes en su fanatismo ideológico? Mire, señor Aragonès, los catalanes no quieren charlas ni ecofeministas ni debates sobre brujas, lo que quieren es servicios públicos de calidad en sus barrios, trabajos estables, salarios dignos y un hogar donde poder formar una familia.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Celebro que l'extrema dreta en aquest Parlament s'adoni del problema que suposa el sensellarisme al nostre país, i, en conseqüència, hauria d'admetre que una part d'aquest problema és la situació d'irregularitat administrativa en la que es troben moltes persones pel fet d'haver nascut en un altre estat fora d'Europa, i, per tant, de la necessitat d'articular polítiques públiques per evitar, doncs, aquest fenomen, garantir habitatge a tothom.

L'extrema dreta en aquest Parlament es queixa de l'augment dels preus del lloguer, i és la primera en combatre les mesures de control de preus del lloguer que aprova el Parlament de Catalunya. L'extrema dreta en aquest Parlament es queixa de les dificultats dels serveis públics, però és la primera en combatre el pressupost que suposa l'increment més important de recursos en l'àmbit dels serveis públics en els darrers anys.

Vostès sempre es fixen i es queixen i intenten ridiculitzar els debats, les propostes, les iniciatives perquè tots aquells que han estat a la perifèria dels que han manat sempre ara puguin sentir-se atesos, sentir-se acompanyats i sentir que el Govern del seu país els posa al centre de les decisions. Vostès intenten combatre la pobresa atacant el feminisme; vostès intenten combatre la precarietat laboral atacant la sostenibilitat ambiental.

En definitiva, vostès intenten aprofitar-se de la situació de dificultat que patim precisament a causa de les desigualtats que comporta l'actual sistema econòmic per reforçar-lo, perquè vostès han nascut per a això, vostès han nascut per manipular les dificultats de la ciutadania per reforçar allò que provoca que ens trobem en aquestes dificultats.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la taula de diàleg amb el Govern espanyol

317-00100/13

Formula la pregunta el diputat senyor Albert Batet en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya.

Albert Batet i Canadell

Moltes gràcies, presidenta. President, diputats i diputades, membres del Govern... En primer lloc, en nom propi del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, no podem tolerar els insults que ha proferit el Partit Popular envers una diputada, la diputada Anna Erra, i alcaldessa de Vic, durant aquesta sessió de control, una diputada compromesa amb els valors democràtics, el civisme i la llibertat d'expressió que demostra en l'exercici de les seves funcions i amb la renovada majoria àmplia que li disposen els ciutadans i ciutadanes de Vic. *(Aplaudiments.)*

President, ara fa dos anys de la primera reunió de la taula del diàleg, i durant aquests dos anys la taula del diàleg només s'ha reunit dues vegades, és a dir, en dos anys, dues reunions, i dues reunions sense resultats. De tots és conegut, i no descobreixo res nou per a ningú, l'escepticisme de Junts per Catalunya envers la taula del diàleg. Es constata en el fet que el senyor Pedro Sánchez no ha posat cap proposta damunt de la taula, ni una, i sense voluntat de parlar d'amnistia ni d'autodeterminació. De fet, ha deixat ben clar que la resolució del conflicte ja no forma part de les seves prioritats. Ho diu públicament i també ho veiem en les seves evasives per celebrar la pròxima taula del diàleg, que en aquests moments està ajornada *sine die*. Pedro Sánchez mai ha tingut una voluntat real de negociació.

Ens podríem fer nostres les paraules del ministre Albares, quan fa referència a l'actualitat internacional, que diu que no és el mateix dialogar que negociar –hi estem plenament d'acord.

Però, mentrestant, comencem l'any de la mateixa manera que el vam acabar, amb l'Estat que no atura els atacs envers Catalunya: ataca el català, ataca la immersió lingüística, ataca la nostra sobirania.

Vostè, president, al missatge que va fer per Sant Esteve, ja va començar a dir que hem de començar a construir alternatives per avançar cap a la independència. Des de Junts per Catalunya hi estem plenament d'acord, hem de construir alternatives per avançar cap a la independència, compartir una estratègia conjunta, una alternativa guanyadora entre institucions i ciutadania, com vam fer l'U d'Octubre. Per això compartim amb vostè aquesta necessitat de començar a construir aquestes alternatives envers la taula del diàleg, una taula que no és ni de diàleg i menys de negociació.

I, en aquest sentit, president, voldríem saber la seva opinió... *(La presidenta retira l'ús del micròfon a l'orador i aquest continua parlant uns moments.)*

La presidenta

Se li ha acabat el temps, diputat. Té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, m'afegeixo també a les paraules que fa de fer una crida a que els debats en aquesta cambra es puguin fer amb el màxim respecte per tothom i per tots els diputats que la componen; també, evidentment, pels diputats del seu grup parlamentari.

Dit això, jo estic plenament compromès en la recerca d'una resolució democràtica i política del conflicte entre Catalunya i l'Estat. La nostra societat és una societat madura i vol decidir el seu futur lliurement, sense repressió i mitjançant una votació reconeguda i que permeti aplicar-ne el resultat amb un reconeixement i acompanyament per part de la comunitat internacional.

Per això aposto per una solució dialogada i una solució negociada amb l'Estat. Hem fet reiteradament crides a que es posin sobre la taula quines són les propostes per part del Govern espanyol. Com vol que sigui la futura relació entre Catalunya i Espanya? Hi ha una proposta nova? Hi ha alguna proposta o hem de continuar amb les coses tal com estan? Perquè és evident que les coses tal com estan no poden continuar. Per això nosaltres tenim una proposta, una proposta que, a més, compartim, que compartim el conjunt de l'independentisme, que és l'amnistia i l'exercici del dret a l'autodeterminació.

Aquest 2022, com vaig dir en el discurs de Sant Esteve, ha de ser l'any en què es comença a desbloquejar la resolució del conflicte polític. I, per tant, hem d'abocar totes les forces a això, precisament; amb la màxima mobilització, amb la màxima unitat entre les forces independentistes per tal que l'Estat i el Govern de l'Estat tinguin tots els incentius per implicar-se d'una forma molt més clara, d'una forma molt més intensa, d'una forma molt més compromesa, en aquest procés de negociació.

L'alternativa per al Govern de l'Estat és no fer res, i això és una mala solució per a tots i totes, això no contribueix a resoldre el conflicte. Per això, doncs, en els propers dies i en les properes setmanes, portaré a terme una sèrie de reunions amb aquelles forces polítiques que van donar suport a la meua investidura, que compartim formar part del moviment independentista –també amb les entitats–, per rearmar l'independentisme, per apostar clarament per l'exercici del dret a l'autodeterminació i l'amnistia i per mobilitzar al màxim el país i tots els seus representants.

Moltes gràcies.

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la manera com afronta el Govern els pròxims mesos davant la repressió i la persecució política de l'Estat contra l'independentisme

317-00101/13

Formula la pregunta el diputat senyor Josep Maria Jové en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Josep M. Jové Lladó

Moltes gràcies, presidenta. President, reprenem el curs polític al Parlament, però hi ha coses que, per desgràcia, no canvien. Avui l'arrencada en aquesta cambra està marcada, sens dubte, per la inhabilitació que vol imposar un òrgan administratiu, com és la JEC, al diputat Pau Juvillà. Una altra. Pau, sempre al teu costat.

La causa general contra l'independentisme no s'atura, la repressió persisteix i per això hi responem. Ho vam dir divendres; ho vam fer dilluns a la Mesa; ho dèiem ahir abans de ratificar-ho davant del Ple, i avui ho tornem a fer. No som una, ni dues

ni desenes les persones sota l'ombra de la persecució política de l'Estat. Som moltes les persones que veuen amenaçades la seva vida, la feina, els seus drets i llibertats.

Però la repressió va més enllà. És una espasa de Dàmocles sobre els drets polítics de tota la ciutadania. No és només l'U d'Octubre, que també. Són totes les derivades que han vingut al darrere, que pretenen escapar la dissidència política en totes les formes, graus i colors; fins al punt que l'abús judicial ha arribat també a l'escola. Des d'assenyalar docents fins a coaccionar, des dels tribunals, el consens més clar, nítid i sòlid del país: l'escola catalana.

La justícia s'ingereix a l'escola perquè alguns volen que els tribunals siguin les noves cambres legislatives i així poder arrasar, a cop de sentència, consensos que són, sobretot, arrelats a la ciutadania d'aquest país. Perquè volen –i ho hem dit moltes vegades– guanyar als jutjats allò que les urnes els hi neguen. I no podran, perquè ni es pot legislar des dels tribunals ni els òrgans administratius estan per sobre del Parlament. Per això ho direm tantes vegades com faci falta: davant de la repressió, tota la solidaritat. Envers els atacs polítics i judicials, ens hi trobaran a tots, de cara. I ens hi trobaran plegats.

President, sabem que la resposta més democràtica a la repressió és l'amnistia i, a les ingerències, un referèndum d'autodeterminació. És precisament per això que celebrem que impulsi una ronda de contactes amb els partits i les entitats independentistes. Per analitzar els propers mesos, sí; però també per a la resolució del conflicte polític en termes estrictament democràtics: amnistia i autodeterminació. Pertoca a la presidència, a vostè, liderar-ho i tornar a bastir entre tots una estratègia consensuada que cristal·litzi la victòria independentista del passat 14 de febrer. Aquella majoria que es va bastir i que va permetre la seva investidura. En aquest sentit, president, com encara els propers mesos el seu Govern?

(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, m'afegeixo a les seves paraules respecte al diputat Pau Juvillà. Tot el suport també des del Govern en la defensa de l'escó, que, finalment, és la defensa dels resultats electorals i de la decisió de la ciutadania. Els diputats i diputades del Parlament de Catalunya els triem els ciutadans de Catalunya i no ha de veure's, això, alterat per una decisió d'una junta electoral que s'extralimita clarament en les seves funcions. Per tant, celebro també la decisió d'ahir del Parlament de recórrer la decisió de la junta electoral davant del Tribunal Suprem.

Comencem l'any amb moltes qüestions sobre la taula. Una d'elles són les que vostè ha mencionat d'aquesta necessitat que hi ha de fer un impuls de nou en el procés de negociació amb l'Estat i, per tant, intensificar les actuacions per tal que el Govern de l'Estat s'impliqui molt més intensament en la resolució del conflicte polític entre Catalunya i Espanya. I nosaltres ho hem de fer des de la unitat de l'independentisme. Ho hem de fer subratllant allò que compartim, que és la defensa de l'amnistia i l'autodeterminació. Ho hem de fer, també, amb els grans actius que tenim, que és la capacitat de mobilització, de formulació en positiu, d'aquest caràcter transversal i divers que té l'independentisme.

Un independentisme que el 14 de febrer celebrarà un any des que, per primera vegada, en unes eleccions al Parlament de Catalunya, va superar la barrera del cinquanta per cent de vots favorables als partits que defensen aquesta proposta. Això s'ha intentat negar, s'ha intentat obviar, s'ha intentat fer veure que no existia. La millor manera de que aquells que es tapen els ulls davant d'aquesta realitat la constatin de nou és la unitat d'acció també en l'àmbit parlamentari i en relació amb l'Estat, d'aquest independentisme majoritari a les urnes i majoritari al Parlament.

Per això portaré a terme, en els propers dies, aquesta ronda de trobades amb diferents actors de l'independentisme i, evidentment, sempre obert a parlar amb el conjunt d'aquells que defensen una resolució democràtica del conflicte entre Catalunya i l'Estat. Ho faré en els propers dies. Crec que és imprescindible que, amb l'inici d'any, doncs, tornem a situar les coses a lloc, que mirem com es pot avançar i que ho fem també..., culminant el 14 de febrer, en què faré pública també quina és la meva proposta.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Pregunta al president de la Generalitat a respondre oralment en el Ple sobre la situació política actual.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la proposta de fer una reunió formal amb el cap de l'oposició

317-00099/13

Formula la pregunta el diputat senyor Salvador Illa, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar.

Salvador Illa i Roca

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyor Aragonès, iniciem avui, amb aquest Ple, el període de sessions d'enguany. Aviat farà un any de les darreres eleccions al Parlament de Catalunya, i no es deura estranyar vostè si li dic, amb tot el respecte que vostè em mereix, que sap que és molt, que, des del meu punt de vista, el seu Govern no funciona, no va; el seu Govern no va. Per això, la necessitat d'una alternativa. Potser sí que s'estranya una mica més si li dic que estem, que estic disposat a ajudar per no parar el país, perquè Catalunya avanci.

Senyor Aragonès, li demano, li proposo, li demano formalment que fixi dia i hora per tenir, després de gairebé un any, una reunió formal entre vostè i jo, entre el president i el cap de l'oposició, per parlar i mirar si podem afrontar conjuntament els molts reptes que té Catalunya plantejats. És una proposta, l'hi asseguro, feta des de la sinceritat i des d'un esperit constructiu.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Senyor diputat, ja sap que jo mai he tingut cap problema amb reunir-me amb vostè. De fet, ens hem reunit, sí, de manera oficial com a cap de l'oposició al meu despatx de president de la Generalitat al Palau de la Generalitat. Ho hem pogut fer també aquí al Parlament. Per tant, jo no tinc cap problema amb reunir-me, amb abordar les qüestions, doncs, que vostè vulgui plantejar.

Però li faig una correcció: aquest Govern va, i va perquè, per primera vegada en dotze anys, entre d'altres coses, tenim uns pressupostos vigents des de l'1 de gener; va perquè les votacions en aquest..., de caràcter legislatiu en aquest Parlament les anem superant i anem aconseguint àmplies majories; va perquè els projectes de transformació en l'àmbit social, en l'àmbit verd, en l'àmbit feminista i en l'àmbit democràtic avancen. Si voleu..., vostè vol contribuir en aquesta línia, doncs, cap problema.

La presidenta

Per repreguntar, té la paraula el senyor Salvador Illa.

Salvador Illa i Roca

La proposta és clara. La resposta, em temo, és ambigua. Jo li torno a proposar, li torno a demanar formalment una reunió de vostè amb el cap de l'oposició. Miri, jo no tinc cap necessitat personal de parlar amb vostè, i no sé si hi guanyo res. No sé si vostè hi guanya res. Crec que Catalunya hi pot guanyar molt.

Vostè ha anunciat –i avui l'hi hem preguntat alguns portaveus– que es vol reunir amb els que pensen com vostè, amb els que comparteixen un projecte, que jo no comparteixo, independentista. Està en el seu dret. Crec que és un error. Crec que podem trobar una base de consens per afrontar, per exemple, el decreixent ús social del català després de deu anys de governs independentistes. Crec que podem trobar una base de consens, per exemple, per afrontar el problema de les energies renovables a Catalunya, de les infraestructures, de la candidatura dels Jocs Olímpics, que, ho recordo, les candidatures són de ciutats, no de comunitats autònomes ni de països –de ciutats. Un apunt a tenir en compte.

Crec que hi ha una base per poder-ho fer. Depèn de vostè, senyor president. A mi em té a la seva disposició construint una alternativa, perquè el seu Govern no va, i no ho dic jo, crec que ho diuen els estudis demoscòpics. Però, en fi, mà estesa i espero que em doni dia i hora per poder-me reunir amb vostè quan ho consideri oportú, senyor president.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat

Moltes gràcies, presidenta. Ja li he dit que sí. Vostè, si esperava que avui li donés una data i una hora exacta, havent fet aquest anunci públicament, sense avançar-lo, doncs, comprendrà que ara mateix no quadrarem agendes aquí en públic, enmig del Ple del Parlament. No he tingut mai cap problema en reunir-me amb tothom. Bé, excepte amb l'extrema dreta, amb qui no em reuniré. Amb la resta, parlo amb tothom i dels temes que es vulguin considerar.

De la llista que vostè ha fet... Vostè, paradoxalment, diu que el Govern no va, però veig que participen dels treballs del pacte nacional per la llengua, i és molt positiu. Vostès diuen que el Govern i les institucions no van, però hem pogut arribar a un acord també amb els dos grups parlamentaris que donen suport al Govern, que formen part del Govern, en la renovació d'òrgans. Jo crec que això també és positiu. Per tant, de la llista de temes, disposat a parlar-ne. Apunti'n un més, que és molt rellevant: la resolució del conflicte polític entre Catalunya i l'Estat. I quines són les propostes que té vostè.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Acabada la sessió de control, farem una pausa de deu minuts perquè hi ha hagut un canvi en les delegacions de vot d'un grup parlamentari que requereix l'ajustament del sistema per a les votacions que començarem després del debat sobre el decret llei.

Deu minuts de pausa, doncs, i reprenem la sessió.

La sessió se suspèn a les onze del matí i un minut i es reprèn a un quart de dotze del migdia i deu minuts.

La presidenta

Bé, bon dia. Reprenem la sessió.

Si us plau, si ocupen els seus llocs...

Decret Llei 27/2021, del 14 de desembre, d'incorporació de les directives (UE) 2019/770 i 2019/771, relatives als contractes de subministrament de continguts i serveis digitals i als contractes de compravenda de béns, al llibre sisè del Codi civil de Catalunya

203-00017/13

Passem al segon punt de l'ordre del dia, el debat i votació sobre la validació del Decret Llei 27/2021, de 14 de desembre, d'incorporació de les directives de la Unió Europea 2019/770 i 2019/771, relatives als contractes de subministrament de continguts i serveis digitals i als contractes de compravenda de béns, al llibre sisè del Codi civil de Catalunya.

En primer lloc, i d'acord amb l'article 158.2 del Reglament, intervindrà la consellera de Justícia per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei. Per tant, té la paraula la consellera senyora Lourdes Ciuró.

La consellera de Justícia (Lourdes Ciuró i Buldó)

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia a tothom, diputats i diputades. Comparec avui davant de vostès per tal de demanar-los el seu suport per convalidar el decret llei 27/21 aprovat pel Govern el proppassat 14 de desembre, i en el qual incorporem en el llibre sisè del Codi civil de Catalunya les directives 2019/770 i 2019/771 relatives, com deia la presidenta, als contractes de subministrament de continguts i serveis digitals i als contractes de compravenda de béns.

Aquesta d'avui no és la primera ocasió en què es demana la convalidació d'un decret relatiu a l'actualització del Codi civil de Catalunya. El dret civil és el dret del dia a dia –això m'ho han sentit a dir moltes vegades–, i a Catalunya tenim un dret civil propi viu i que des de la Direcció General de Dret, Entitats Jurídiques i Mediació, i sobretot, agraïnt l'extraordinària tasca que realitzen des de la Comissió de Codificació i l'Observatori de Dret Privat de Catalunya, mantenim permanentment actualitzat. Aquesta actualització constant fa que el dret civil català sigui un dret que s'adapta com un guant a la nostra realitat social i econòmica per donar resposta als reptes i les necessitats de la ciutadania que viu a Catalunya, i alhora, per protegir els seus drets. I al seu torn, incorpora les novetats que ens venen, en aquest cas d'Europa, en una matèria molt innovadora, que és el tema de les relacions i els contractes de subministres de continguts i serveis digitals, i els contractes de compravenda de béns, que afecten matèries en les que tenim competència exclusiva. Per això calia adequar el nostre dret a les exigències de la normativa europea, i calia fer-ho abans de l'1 de gener d'enguany, cosa que vam aconseguir aprovant el decret a l'últim govern abans de les festes de Nadal.

Aquesta regulació que hem incorporat al nostre dret millora, doncs, la protecció dels drets de les persones consumidores de serveis o de continguts digitals com ara programes informàtics, apps, diaris en línia o plataformes audiovisuals d'entreteniment. Amb aquesta nova norma regulem les obligacions del venedor o del subministrador de continguts i de serveis digitals, pel que fa a aspectes importants com la conformitat del contracte, el lliurament o subministrament dels béns adquirits, els remeis de les parts contractuals, o la modificació dels continguts o dels serveis digitals.

Amb l'objecte d'integrar la Directiva europea 2019/771 al Codi civil de Catalunya que tracta els contractes de compravenda de béns, s'han fet modificacions de diferent abast, normes precises, com per exemple amb relació a criteris de conformitat, els efectes de la notificació, els remeis dels contractants o el coneixement i el pacte d'exclusió d'alguns dels requisits sobre conformitat. En definitiva, adaptar el tràfic i la compra a internet al Codi civil de Catalunya per tal de donar seguretat a les persones consumidores. Addicionalment també s'ha redefinit l'objecte de la compravenda per incloure-hi expressament els béns materials que no són drets, com ara el *software*, i que tampoc no estan expressament esmentats al llibre cinquè.

D'altra banda, per incorporar al nostre dret la Directiva 219/770 que regula aspectes dels contractes de subministrament de continguts i serveis digitals, ha estat necessari incorporar una regulació íntegra de bell nou. Així, el contracte de subministrament de serveis o continguts digitals s'introdueix per primera vegada al Codi civil català, i el text del decret llei recull tots els aspectes que permetran garantir, com els deia, els drets de les persones consumidores i les obligacions de qui dona o presta el servei.

Per exemple, es regulen quins són els serveis i continguts digitals objectes del contracte, es regulen els drets i els deures de les parts, la conformitat de la persona que adquireix el servei, la seva instal·lació i la resolució, si s'escau, o finalització del contracte, entre d'altres aspectes importants. Mitjançant aquest contracte de subministrament i a canvi d'una quantitat econòmica o d'altra contraprestació, el prestador del servei ha de garantir l'accés al contingut digital durant un període determinat. Aquest tipus de contracte pot obligar també a facilitar les dades personals de qui contracta el servei o contingut digital. Ara bé, si el comprador revoca el consentiment del tractament de les seves dades personals, l'altra part pot desistir de continuar prestant-lo.

Es considera un servei digital el servei que permet al comprador crear, tractar, emmagatzemar o consultar dades en format digital, o compartir dades en format digital carregades o creades pel mateix comprador o d'altres usuaris d'aquest servei, o bé interactuar de qualsevol altra manera amb aquestes dades. I es considera, doncs, contingut digital, les dades produïdes i subministrades en format digital.

Tant pel que fa als contractes de subministrament de continguts i serveis digitals com els contractes de compravenda de béns, la regulació europea protegeix el consumidor quan el contracte té una durada inferior a dos anys, i estableix que el termini de garantia s'ha d'estendre, com a mínim, a dos anys. El dret civil català, en aquest cas, anem més enllà en la protecció de la persona consumidora, i com recull aquest decret llei, s'estableix un termini de fins a tres anys de garantia sense distingir si el contracte és o no de consum. Concretament, si en aquest tipus de béns els continguts digitals són de subministrament continuat al llarg de més de tres anys, el venedor haurà de respondre per qualsevol defecte que es produeixi o manifesti al llarg de tot el període contractual. Tanmateix, el subministrador o prestador del servei no serà responsable quan qui l'adquireix no tingui un retorn digital compatible amb els requisits tècnics que necessita el contingut que subministra.

La covid-19 ha accelerat l'adopció de noves maneres de treballar, de consumir, de relacionar-nos amb els altres i amb l'Administració, noves realitats que ja eren presents a la nostra societat però que avui, després de gairebé dos anys de pandèmia, han passat a formar part –i de quina manera– de la nostra quotidianitat. Les normes que avui els presento –aquest decret llei i els dos que també consten a l'ordre del dia del Ple, i que debatrem seguidament– pretenen posar al dia el dret civil català en el marc de la societat digital i que la pandèmia ha consolidat quant a tràfic. Per això els demano el vot favorable a la seva convalidació.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies, consellera. A continuació intervindran els grups parlamentaris per fixar la seva posició, i aquest torn de paraula, segons que es va acordar a la darrera Junta de Portaveus, serà d'un temps màxim de cinc minuts per cada grup. Té la paraula en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, el diputat senyor Òscar Ordeig.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, presidenta. Bon dia, president. Consellera Ciuró, gràcies per la seva intervenció. Per anunciar el vot favorable del Grup Socialistes i Units per Avançar a la convalidació del Decret llei 27 del 2021.

Com ja s'ha dit, i per no repetir moltes de les coses, però sí que m'ha agradat una reflexió que ha fet, que va més enllà de l'actualització d'aquest Codi civil, que tots compartim: el món ha canviat molt, i aquells canvis que vèiem que venien s'han accelerat amb la covid, per necessitat, però també per aprofitar al màxim aquesta digitalització, aquestes transicions que havien començat i que ara s'han accelerat i que s'acceleraran encara més amb aquesta recuperació econòmica, amb els fons europeus. I, per tant, si ahir era necessari actualitzar el Codi civil, les relacions comercials de compravenda de productes, de serveis, avui i en el futur encara ho serà més.

I segurament que no ens haurem de quedar aquí, perquè el món digital –de la ciberseguretat, de les dades, de la compravenda, dels serveis digitals– requerirà segurament noves actualitzacions, noves mirades, i, per tant, amb empreses de comerç electrònic que ja no són les del barri del costat ni de la comunitat autònoma del costat sinó de l'altra punta del món. I això requereix, amb aquesta entrada en vigor d'aquest Codi civil a partir de l'1 de gener del 2022, doncs que totes les empreses del món compleixin amb aquests drets dels consumidors.

Per tant, cal garantir que les noves transaccions, que els nous contractes, que les noves relacions comercials, que aquests proveïdors de serveis digitals doncs compleixin amb uns mínims de garantia, com s'ha dit, de conformitat, de qualitat, de funcionalitat, d'instal·lació, perquè veiem moltes vegades que aquell que produeix el servei digital, la instal·lació, aquell *software*, moltes vegades no ho fa atenent a criteris de competència, de lliure reparació, i, per tant, jo crec que aquí hi ha molt recorregut a fer, com també amb la protecció de dades, la ciberseguretat, etcètera..., terminis de reclamació, reparació, substitució o resolució del contracte, com tots sabeu; també què hem de fer, si reduïm el preu, si retornem els diners al client...

Per tant, totalment d'acord amb la transposició d'aquestes directives europees, aclariment del subministrament i la compravenda digital. I totalment d'acord amb les reflexions de que les modificacions de les pautes de consum de la societat han vingut per quedar-se. De fet, fa quatre dies no ens hauríem cregut que l'àmbit de la sanitat seria un proveïdor tan intens de continguts digitals, i ho serà en el futur, com també el món de l'educació, com també la pròpia Administració pública, que és un gran consumidor de continguts o de subministraments digitals. També l'agricultura: ahir vèiem com hi havia una subvenció de més de 2 milions d'euros d'un regadiu per digitalitzar. Per tant, crec que aquesta serà una de les bases en la qual es fonamentarà la nostra economia, la nostra societat i els nostres serveis públics per al futur. I, evidentment, Catalunya, les empreses, la societat i la Generalitat de Catalunya, evidentment, no poden perdre aquest tren i aquesta oportunitat.

Per tant, votarem a favor del decret llei, com hem dit. I creiem que no cal tramitar-lo com a projecte de llei, perquè així ja la seva entrada en vigor, doncs, estigui garantida.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Seguidament, en nom del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el diputat senyor Sergio Macián.

Sergio Macián de Greef

Gràcies, presidenta. *Consellera*, señoras y señores diputados... *Consellera*, se lo hemos dicho ya en numerosas ocasiones: hacen ustedes un uso abusivo de la figura del decreto ley, gobiernan a golpe de decretazo. Cincuenta decretos ley en el año 2020, récord de España; veintiséis decretos ley en 2021, cuatro de ellos de modificación del Código civil de Cataluña. Oiga, por si se han olvidado, el decreto ley está previsto para casos de extraordinaria y urgente necesidad, pero ustedes lo usan para aprobar todo tipo de leyes. Hurtan a esta cámara la acción parlamentaria, el debate y las sugerencias que podamos hacer desde otros grupos parlamentarios y nos convierten en meros convalidadores, en meros ratificadores de decretos ley.

Ustedes dicen: «No, es que es urgente porque la adaptación de estas directivas se tenía que hacer antes del 1 de enero de 2022.» Pero si las directivas están publicadas en el diario oficial de la Unión Europea el 20 de mayo de 2019, vamos ya camino de tres años. Tiempo han tenido de sobra para poder abordar este asunto y de hacerlo a través del cauce normal, que es presentar en este Parlament un proyecto de ley.

Por esta manera tan chapucera, entendemos nosotros, de actuar, les vamos a votar que no. Y también les vamos a votar que no porque nos hubiera gustado tener un debate sobre estas cuestiones que ahora se incorporan al libro sexto del Código civil de Cataluña. Se incorporan o se modifican en el Código civil de Cataluña determinados preceptos relativos a los contratos de suministro de contenidos y servicios digitales y sobre determinados aspectos de los contratos de compraventa de bienes en Cataluña, y se aplica esta regulación tanto a consumidores como a no consumidores, teniendo la nueva regulación carácter imperativo para los primeros.

Y, mire, en esta materia de protección de consumidores y usuarios ya sabe usted que es doctrina consolidada del Tribunal Constitucional que el ejercicio autonómico de la competencia ha de respetar las competencias del Estado relacionadas en el artículo 149.1 de la Constitución, en concreto en el artículo 149.1.8, relativo a la competencia exclusiva del Estado para regular las bases de las obligaciones contractuales que, como digo, es una competencia reservada al Estado. Y ustedes tienen cierta propensión, acreditada, a invadir competencias del Estado, en esta cuestión, sobre todo, que afecta, entre otras cosas, a la unidad de mercado, a las reglas de la competencia y a la igualdad de derechos y obligaciones de los españoles. Y lo hacen por su visión expansionista e hiperreguladora del derecho civil catalán, que nosotros no compartimos, porque va más allá del texto y del espíritu constitucional.

El Tribunal Constitucional ha reconocido la competencia de la Generalitat para regular determinados contratos. En concreto, la compraventa, la permuta, el mandato y la gestión de negocios ajenos, porque guardan relación con las instituciones de derecho civil catalán, existentes a la entrada en vigor de la Constitución española. Pero esa competencia está limitada a esos contratos, y desde luego, ha de ejercerse siempre con respeto a las bases de las obligaciones contractuales, dentro de las cuales se incluyen, entre otras cuestiones, como ha dicho el Tribunal Constitucional, la determinación del contenido de los contratos y de las acciones por incumplimiento, saneamiento o resolución.

Y ustedes no siempre las respetan. No es la primera vez que les tumban leyes por invasión competencial. Sin ir más lejos, la sentencia del Tribunal Constitucional 54/2018, que vino a declarar la inconstitucionalidad de varios preceptos del Código de Consumo de Cataluña, porque afectaban al régimen de las llamadas cláusulas abusivas en los contratos de créditos y préstamos hipotecarios y, por tanto, invadían la competencia exclusiva del Estado para regular las bases de las obligaciones contractuales. Este decreto que hoy se nos somete a debate y votación, afecta a cuestiones que tienen que ver con obligaciones contractuales. Y a nosotros nos hubiera gustado tener ese debate parlamentario, para ver su ajuste y adecuación a las competencias exclusivas reservadas al Estado. Porque, como le digo, otras veces ya han demostrado que no lo hacen.

En definitiva, señora *consellera*, porque no nos parece justo que nos impongan aquí otra vez una modificación legislativa por vía del trágala, sin oportunidad de mover una sola coma del texto. Y porque en VOX estamos por el respeto al orden constitucional, por la igualdad de derechos y obligaciones de los españoles. Y, en definitiva, porque estamos en contra de que, al final, haya diecisiete ordenamientos jurídicos diferentes en España, que crean privilegios autonómicos, les vamos a votar que no a este decreto ley. Y vamos a solicitar su tramitación como proyecto de ley.

Muchas gracias, presidenta. Gracias, señoras y señores diputados.

La presidenta

Seguidament, i en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada senyora Montserrat Vinyets.

Montserrat Vinyets Pagès

Gràcies, presidenta; diputats, diputades... Des de la CUP votarem favorablement aquest Decret Llei 27/2021, de 14 de desembre. És un decret llei que adequa el dret civil català, que el posa al dia, que harmonitza aquestes dues directives europees i que, per tant, toca en tot allò que ha de tocar, el Llibre sisè del Codi civil de Catalunya. Sobre la utilització d'aquest decret llei, bé, així com en altres ocasions nosaltres som els primers a criticar la utilització de decret llei en moltes modificacions legislatives que es fan, en aquest cas entendríem, donat que les directives del Parlament Europeu són de l'any 2019 i donat que han d'entrar en vigor el gener del 2022, entenem que no hi ha molt impediment. A part, el que s'ha d'harmonitzar tampoc no dona molt de joc a fer modificacions. Per tant, la utilització del decret llei ens sembla correcta i no veiem cap inconvenient en el tipus de procediment utilitzat.

Pel que fa a la competència que per part d'alguns sectors, no?, com el ponent que ha parlat abans que jo, doncs, es discuteix, nosaltres entenem que això ja era un debat superat, però haurem de tornar a fer referència a l'aspecte competencial. No hi ha cap problema, aquest Parlament és absolutament competent per fer aquestes modificacions legislatives. La competència en dret civil, recordem, no només es refereix a la conservació, a la modificació o al desenvolupament del que hi havia a la Compilació civil del 1960, sinó que és un cos sistemàtic, orgànic i per tant, poden introduir-s'hi coses noves, si estan dintre d'aquesta sistemàtica, com aquest contracte de subministraments. I això mateix és doctrina reiterada, no?, amb una sentència del 2019, que la mateixa exposició de motius del decret llei, doncs, hi fa referència.

Com ens deia la consellera, es modifica la compravenda de béns i es crea una secció on es regula el subministrament de continguts i de serveis digitals i es regulen obligacions, bàsicament a grans trets, en matèria de conformitat, de lliurament, de remeis de modificació de continguts. I la cosa positiva que té és que en alguns casos es va més enllà de la directiva i s'amplien terminis, no?, i garanties. I això és una cosa correcta.

Nosaltres hi votarem a favor, perquè en aquests casos tan concrets, la desregulació, la falta de regulació, sempre afavoreix els més forts. I donada aquesta disjuntiva, entenem que cal que hi entri el dret i que cal que es reguli. Sí que és veritat que ens agradaria fer una consideració, i és aquesta preocupació, més a nivell general. Tot i el nostre sí, és un sí –com sempre– crític. I volem posar en relleu aquesta preocupació de la Unió Europea per la protecció del consumidor. Aquesta obsessió per fer regulacions molt concretes pel moment únic i exclusivament de la contractació. Aquesta necessitat, en el fons, que es persegueix de sempre, preservar aquest mantra del mercat lliure que, d'altra forma, també cal dir-ho, és irreal i és inexistent, sinó que sempre ve afavorit per legislacions.

En última instància, hi ha la idea de preservar aquest marc lliure en l'àmbit de la contractació en la Unió Europea, i també aquesta necessitat de mercantilitzar-ho absolutament tot, com són les dades, no? Ara es poden vendre dades. En aquest aspecte, sempre s'opta perquè tot sigui objecte de compravenda. Per tant, en aquesta idea de la Unió Europea tot es situa en el marc de les relacions contractuals entre empreses subministradores i el consumidor. Tot està mercantilitzat. I es desobeeixen les demandes ciutadanes que exigeixen la protecció de drets materials que serveixen per millorar les condicions de vida de la classe treballadora. D'acord, hem de transposar aquestes directives que protegeixen els ciutadans/consumidors, contra els tripijocs de les empreses. Però també cal que protegim els ciutadans de fons voltors, contra les pujades del lloguer i contra la gentrificació. I no trobem cap directiva europea que entri a millorar les condicions de vida en aquests àmbits. I això obeeix a

una lògica. I és que, si es fes això, es consideraria l'habitatge com a bé de primera necessitat i no com a bé d'inversió, que és el que interessa a la Unió Europea.

Per tant, nosaltres votarem a favor d'aquesta modificació del Codi civil, però hi ha una altra modificació, consellera, que és molt urgent, i és la modificació relativa als arrendaments urbans. I això no tindrà vostè cap normativa europea que li demanarà fer això, perquè no vindrà mai; però hi ha tot un moviment pel dret a l'habitatge, que està interpel·lant aquesta conselleria perquè, de forma immediata procedeixi a garantir l'habitatge a través del règim de lloguer i, per tant, faci les modificacions pertinents al Codi civil de Catalunya.

Gràcies.

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat senyor Marc Parés.

Marc Parés Franzi

Gràcies presidenta. Bon dia, diputats, diputades; consellera. Bé, ens posen..., ens porten un decret que nosaltres entenem que és necessari. Que, a més és justificada la urgència per la necessitat d'entrada en vigor l'1 de gener d'enguany. I que, a més a més, doncs, el que fa és transposar dues directives europees a les quals el nostre grup parlamentari europeu també hi va votar a favor. I, per tant, en coherència també hi votarem a favor i facilitarem la tramitació d'aquest decret llei. Un decret llei en el qual, a més a més volem destacar..., bé, per una banda segurament, doncs..., o segur, la bona feina feta per la Comissió de Codificació en la transposició d'aquestes dues directives en el nostre Codi civil català.

També posar en relleu la importància de poder disposar d'un codi civil propi a Catalunya i, per tant, de plena sobirania en l'àmbit civil en aquest sentit, cosa que també celebrem. I que, per tant, des d'aquest Parlament puguem incorporar-hi també canvis en el Llibre sisè en aquest cas. I també posar en relleu, doncs, com la proposta que se'ns posa sobre la taula és cert, i valorem també positivament, el fet que vulgui protegir el consumidor més enllà, fins i tot, del que estableix la mateixa directiva en qüestions com els terminis de garantia i de responsabilitat, o la notificació de manca de conformitat, etcètera. Per tant, entenem, doncs, que es fa un pas de protecció al consumidor que nosaltres valorem com a rellevant.

Sí que voldríem, per això, posar..., fer alguna reflexió sobre com abordem la regulació dels serveis i dels béns digitals. Perquè, del que es desprèn, no només d'aquest decret llei que, efectivament, el que fa és transposar les directives, per tant, el que es desprèn en el fons de les directives és aquesta concepció dels serveis digitals com a béns mercantils. I, per tant, com una qüestió que pot ser intercanviable en l'àmbit del lliure mercat. Quan, en realitat, molts d'aquests béns no tenen ni tan sols aquesta naturalesa, o no haurien de tenir només aquesta naturalesa de béns mercantils. Entre altres coses, primera, perquè no són béns rivals; és a dir, que el fet que jo em pugui descarregar una determinada aplicació no impedeix que algú altre se la pugui descarregar; i moltes d'aquestes aplicacions –de fet, moltes– estan produïdes en l'àmbit comunitari i, per tant, doncs, tampoc són excloents.

És a dir, no cal fer-les pagar, sinó que podem produir molts serveis i béns digitals des d'una lògica comunitària. I entenem que és aquí on l'Administració pública també hauria d'aportar, posar l'incentiu i promoure aquests tipus de serveis i béns digitals en lògica comunitària, que no és el que s'estableix en aquest decret llei. Dic això, perquè molts dels béns i serveis d'àmbit digital que aquí queden regulats, al final no ens fan tampoc pagar per ells, sinó que la forma com paguem és a través de la cessió de les nostres dades. Tots tenim Whatsapp, podem tenir Instagram, tenim aplicacions de Google, que al final no paguem per elles. Per què? Doncs, perquè aquestes grans companyies el que fan és utilitzar les nostres dades que és el que els

permet, després, dirigir publicitat en funció, doncs, com és el nostre comportament, de quins són els nostres hàbits de consum, etcètera.

Per tant, el que els estem pagant, la forma com estem pagant és a través del subministrament de les nostres dades personals. I aquí és on creiem que la directiva europea i que el decret aquest que avui aprovem fallen, en el sentit que si, efectivament és un requisit que ens demanin autorització, com a mínim, per la cessió de les nostres dades personals, sí que donen a les companyies el dret, diguéssim, que si nosaltres no els cedim les nostres dades, ells poden no subministrar-nos el servei. I aquí és on el consumidor queda en una situació de debilitat. Si no cedeixes les dades, no tens..., la companyia no pot, no té per què oferir-te el servei. I en aquest sentit, creiem que s'està donant un privilegi a grans companyies que, al final, es beneficiaran d'aquestes dades i que deixen en posició de debilitat els usuaris o els consumidors, perquè molts d'aquests serveis que alguns hem esmentat, al final, sabem que per viure en la societat actual molts els necessitem.

L'alternativa és producció d'aquests mateixos serveis des de l'àmbit comunitari. I, per tant, per això creiem que el que hauria de fer el Govern de la Generalitat, més enllà de la regulació que es fa avui en el Codi civil, doncs, és promoure totes aquelles iniciatives que funcionen des d'una lògica comunitària. Algunes de les quals, molt importants. Per exemple, Wikipèdia, és un dels grans exemples de producció comunitària sense cost, d'un bé digital en lògica d'un bé comú, del qual tots ens en podem beneficiar, sense haver-hi de pagar i sense haver de subministrar les nostres dades a canvi, que malauradament, és el que avui estem fent amb altres grans corporacions, com és Facebook, Google o altres de l'estil.

Per part nostra, res més. Votarem, com he dit, a favor i facilitarem també la tramitació sense que sigui necessari tramitar-se com a projecte de llei.

Gràcies.

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat senyor Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc faré una intervenció breu sobre la base de la nostra abstenció en aquesta proposta de modificació del llibre sisè del Codi civil català. Entre altres coses, no perquè no considerem que el contingut té elements realment plausibles, atendibles des del punt de vista de la necessitat d'articular un corpus jurídic a la nostra comunitat, que doni resposta a noves necessitats que, efectivament, han estat assenyalades, han estat apuntades per aquestes dues directives que avui es transposen amb aquest decret llei.

Però sí que és veritat que considerem que no concorren, en el cas que ens ocupa, els dos elements que qualsevol estudiant de dret o de ciències polítiques coneix que haurien de ser el que justifiqués l'articulació d'aquesta reforma a través del decret llei. És una mesura excepcional, que només es dona en casos d'extraordinària i urgent necessitat. I creiem que, ateses les circumstàncies que han comentat companys, com ara la mateixa companya de la CUP o el company Macián, de VOX, crec que és prou evident que aquestes dues circumstàncies no hi concorren. No hi ha ni una extraordinària ni una urgent necessitat per fer aquest canvi legislatiu a través del mecanisme del decret llei.

I per això, nosaltres volem posar l'èmfasi i volem cridar l'atenció sobre l'abús d'aquest mecanisme, que és un abús, en definitiva, que el que fa és buidar la capacitat d'aquest Parlament per tenir un debat assossegat, un debat tranquil, un debat ordenat, un debat que realment sigui productiu i que pugui millorar substancialment aquesta proposta, aquest decret que proposa el Govern, que, hi insistim, considerem que té elements interessants, efectivament, però també considerem que hi ha coses que poden ser susceptibles de, en última instància, produir un conflicte de competències

amb la competència estatal. No vull dir que això sigui una cosa assegurada, però, si més no, no és un debat pacífic, no és un debat que estigui tan clar que la competència resideixi en aquest Parlament per legislar sobre aquestes qüestions que afecten al final una matèria que tradicionalment ha estat considerada matèria exclusiva de l'Administració General de l'Estat, com és l'apartat de les obligacions i contractes.

I des d'aquest punt de vista és veritat que el Tribunal Constitucional ha dit mantres vegades que la Generalitat també té competències en alguns aspectes del desenvolupament d'aquesta matèria de les obligacions i contractes, però no tenim tan clar que això hagi de ser una qüestió pacífica en els pròxims mesos. I per tant, considerem que el fet de furar aquest Parlament la capacitat de debatre sobre una qüestió d'importància creixent en la nostra societat no deixa de ser la constatació, diguem-ne, dels perjudicis, dels greuges que suposen per al debat públic de la nostra comunitat el fet d'abusar d'aquest recurs. És un abús, per cert, que no és privatiu del Govern de la Generalitat, sinó que és un abús que per desgràcia s'ha estès enormement al nostre país. Tot Espanya té governs autonòmics, i fonamentalment també el Govern de la nació, que efectivament abusa d'aquesta pràctica el decret llei que, insisteixo, tendeix cap a un cert decisionisme, cap a una certa vulneració de la legitimitat, del principi d'autonomia que té el Parlament de Catalunya i la resta de cambres de cambres autonòmiques. I, en definitiva, el que fa és menystenir o degradar aquesta capacitat que tenim en aquest Parlament per legislar i que hauria de ser respectada sempre partint de la base del respecte al principi de competència, que és un principi fonamental de qualsevol estat de dret i que en aquest cas jo crec que ha estat, si no bandejat, sí menystingut pel Govern amb aquest decret llei.

Per tant, considerem que aquesta matèria hauria d'haver tingut un debat molt més prolix, molt més profund, molt més asserenat, i demanàriem o hauríem demanat segurament una actitud més modesta per part del Govern de la Generalitat en aquesta qüestió. Ens abstindrem, i això és tot, presidenta, senyores i senyors diputats.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat.

En nom del Grup Mixt, té la paraula ara la diputada senyora Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí, muchas gracias, presidenta. La verdad es que yo voy a ser breve porque no quiero ahondar en cuestiones que ya se han puesto de manifiesto por otros grupos, pero es cierto que nosotros también estamos muy preocupados, y lo hemos manifestado así en otras sesiones plenarias, respecto al abuso que se está produciendo por parte del Gobierno de la figura del decreto ley. Y es verdad que en algunas cuestiones pues el decreto ley funciona. Es verdad que en el momento que vivimos más álgido del covid-19 el decreto ley era necesario y funcionaba, pero ustedes han cogido la directa y aquí todo pues nos lo van trayendo y nos lo van convalidando sin que nosotros tengamos la oportunidad de realmente tener un debate en profundidad, de aportar enmiendas en los casos que sea necesario. E insisto que creo que se está haciendo un abuso en esta materia y que además incluso la urgencia ni siquiera está justificada.

Usted cuando ha salido aquí a justificar la convalidación de este decreto ley, se congratulaba de que lo han hecho en tiempo por qué lo pudieron hacer justo antes del periodo de Navidad y que, por tanto, pues se ha cumplido con el plazo del 1 de enero del 2022. Hombre, no hacía falta hacerlo de prisa y corriendo. Ustedes han tenido años para poder convalidar este decreto. De hecho, si nos fijamos en la tramitación que se ha llevado a cabo a nivel estatal, pues esta trasposición de estas dos directivas ya se publicó en el BOE del 28 de abril del año pasado, a través del Real decreto ley 7/2021. Por tanto, margen, ustedes, han tenido para hacerlo.

Estas dos directivas de las que se ha hablado aquí además afectan a materias, entre otras a la defensa de los consumidores, y por ejemplo a nivel estatal, en lugar de entrar a modificar como ha sido aquí el Derecho civil, lo que se hace es modificar el texto refundido de la ley general para la defensa de los consumidores usuarios a través de la trasposición que le decía. Ese decreto, ese real decreto ley que se convalidó a nivel estatal, se ha tramitado como un proyecto de ley por el procedimiento de urgencia. Porque, insisto, hay cuestiones que se tienen que mirar. Porque a pesar de que se ha dicho aquí que bueno, que esto es simplemente coger lo que dice la directiva y ponerlo aquí, que son cuestiones que no afectan, es verdad que, a pesar de ser una normativa de máximos, sí que había algunas cuestiones en las que estas directivas dejaban margen a los estados miembros, por ejemplo, pues en el tema de los plazos para la responsabilidad del empresario, se podían alargar estos plazos, también por ejemplo en el derecho de repetición del empresario, o en la ampliación también del ámbito de aplicación de los regímenes substantivos. En definitiva, cuestiones que a nosotros nos hubiera gustado poder debatir, discutir y hacerlo de una manera calmada y no de prisa y corriendo con un decreto que, si te gusta bien y si no, también. Le pongo el ejemplo de nuevo de lo que ha ocurrido a nivel estatal con esta ley por el procedimiento de urgencia, quizá aquí incluso podríamos haber hecho pues una ley por lectura única, porque creo que el contenido quizá daba margen para hacerlo así. Pero de nuevo ustedes abusan de esta figura del decreto ley y pues impiden a la oposición que pueda hacer su trabajo.

Nosotros, por este motivo, nos vamos a abstener en la convalidación de este decreto y, por supuesto, vamos a solicitar que se tramite como proyecto de ley.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies. Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Pere Albó.

Pere Albó Marlés

Moltes gràcies, senyora presidenta. Consellera, diputats i diputades, evidentment, doncs, vinc aquí per expressar que el grup de Junts per Catalunya donarà suport a la convalidació d'aquest decret llei. I, bé, començant d'alguna manera per les puntualitzacions i els retrets que s'han pogut fer, matisats però retrets al cap i a la fi, sincerament, doncs pensem que el nus, no?, fonamental, allà on s'assenyala les reticències, és en aquest debat que algú demanava sobre les competències exclusives que pot tenir aquest Parlament amb referència al dret Civil català.

Dir que dir que l'aprovació com a Reial decret llei, encara que sigui per la tramitació d'urgència, va merèixer el sí de VOX, de Ciutadans, eh?, i del Partit Popular. Bé, encara que sigui com a tramitació d'urgència, sembla que quan s'aprova a Madrid per Reial decret llei el mateix que aprovem aquí, allà, doncs, sí que es pot fer, i aquí, doncs, s'utilitza, entenc jo, com una qüestió de forma, com a excusa, perquè efectivament, el problema que realment existeix és aquest fons, fons..., que també s'ha verbalitzat, en dir que estem regulant massa competències. Al final és el que se'ns ve a dir, no?

I bé, i aquí, doncs, efectivament, tenim visions diametralment oposades. I si aquest és el debat, que, desbrossem-ho, és aquest el debat, polític, almenys, l'altre serà un debat, diguem-ne, dels lletrats, o dels tècnics; doncs, efectivament, nosaltres considerem, ho ha explicat molt bé la diputada de la CUP, que el dret civil català ha de ser complet i que, doncs, hi podem aprofundir, el podem millorar, el podem desenvolupar, eh? De fet, vostès, el que ens estan demanant, el que..., o sigui, expressament ens estan dient, és que hem de continuar amb el règim implantat pel Decret de Nova Planta, que congelava el Dret civil català amb l'esperança que morís d'inanició. Doncs bé, això es va superar, o ens pensàvem que s'havia superat, quan es va aprovar la Constitució, quan vam aprovar un estatut d'autonomia, quan es va consti-

tuir el primer Parlament de Catalunya i quan vam començar a legislar. I ara, amb les moltíssimes involucions que aquest país està vivint, segurament aquest és un episodi més, no menor, doncs, allà on s'intenta laminar la capacitat del Parlament, la capacitat del poble de Catalunya de regular el seu dret civil. Un dret civil que és consubstancial a la seva manera de ser. Jo crec que tots tenim interioritzat... Per exemple, la separació de béns és quelcom que defineix, no?, d'alguna manera, la nostra idiosincràsia, o la capacitat que tenim a Catalunya quan es va a fer testament de tenir més marge que en altres territoris, no només, ni principalment, de l'Estat, fins i tot europeus.

Per tant, aquí, en el fons, hi ha el debat sobre la unificació. Una visió, doncs, absolutament jacobina del que ha de ser el dret civil, contraposat a la que tenim, doncs, altres grups, que en absolut coincidim en això. I tot plegat dins d'una batalla que està segurament existint, que gràcies a Déu, el diputat de VOX, que és un bon jurista, eh?, malgrat que ha obviat..., ha parlat d'una sentència del 2018 però ha obviat parlar de la sentència del Tribunal Constitucional del 2019, on justament sembla –sembla– que les coses s'agafen, o almenys nosaltres volem treballar, eh?, i continuar aprofundint en una interpretació del Tribunal Constitucional en aquesta línia. De fet, vostès segurament voldrien que continuessin només regulant, doncs, l'emfiteusi, i la rabassa morta i que, doncs, no..., i que això, que deixéssim el dret civil congelat, tal com pretenia el decret de nova planta, i, per descomptat, que no ens atrevíssim a actualitzar-lo amb qüestions com les que avui portem aquí, i, per tant, li ho agraïm, consellera, com actualitzar-ho als nous temps i, per tant, als serveis digitals i a totes les problemàtiques de dret civil que se'n deriven.

Per tant, doncs, veig que ja he acabat. Res, moltes gràcies per la seva atenció i res més.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

I finalment, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, la diputada senyora Anna Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. Bon dia, consellera, diputats i diputades..., i a tothom. Ens trobem aquí, debatem aquest Decret Lleí, el 17/2021, de 14 de desembre, que incorpora les directives de la Unió Europea de 2019/770 i 2019/771, relatives als contractes de subministrament de continguts i serveis digitals, i el contracte de compravenda de bens al llibre sisè del Codi civil de Catalunya. I bé, com a prèvia volia dir..., jo, quan preparava aquest debat, no?, pensava: bé, i què parlarem aquí, no?, i pensava, serà més un debat jurídic en temes més particulars que regula el mateix decret, com poden ser per exemple els terminis que s'han adoptat a banda del que ja atorgava d'entrada a la Unió Europea. I no, he vist que el que majoritàriament s'ha pogut discutir és la competència de Catalunya en matèria civil o la utilització del decret com a norma per regular i transposar aquestes directives. I és que, recordem que Catalunya té competència exclusiva en matèria de dret civil i, per tant, aquesta competència inclou també que el legislador català pot efectuar la transposició de les directives a l'ordenament jurídic català, i és un extrem que no està ni discutit; per tant, hi ha part del debat que avui hem escoltat que no entenem ben bé el seu origen. Bé, sí que l'entendem.

En aquest sentit també cal esmentar que Catalunya sempre s'ha caracteritzat per ser capdavantera pel que fa a la regulació del dret civil, amb un caire modernitzador, adaptant-se contínuament i també, evidentment, en un marc europeu. I així, essent que aquestes directives europees havien de transposar per a la seva aplicació abans del dia 1 de gener de 2022, el Govern ha fet la seva feina, i, atesa la urgència d'aquesta transposició, l'instrument normatiu que permetia la millor celeritat i el

compliment del deure de transposar la directiva dins del termini, era el decret llei. I així s'ha fet, no?, adoptar aquest decret per establir el règim jurídic de conformitat en el contracte de compravenda i el lliurament i conformitat en els contractes de subministrament de continguts i serveis digitals.

I creiem que aquest decret ho explica molt bé, tant pel que fa a la seva exposició de motius com al seu articulat, però sí que només volem fer esment de dos punts. El primer, pel que fa al contingut, i és que aquesta regulació, com ja hem comentat, i ha comentat aquí la pròpia consellera, gira entorn de les obligacions del venedor o subministrador dels continguts i serveis digitals pel que fa a la conformitat del contracte, també al lliurament o subministrament, i als remeis de les parts contractuals i la modificació dels continguts o dels serveis digitals.

D'altra banda, l'altre següent punt important que volem destacar són els terminis de garantia i responsabilitat, no?, ambdues directives són d'harmonització plena, però sí que el legislador europeu ha deixat un marge als estats nacionals per intervenir en els terminis de garantia i de responsabilitat. I aquí el termini que es fixava, el termini marc era de dos anys, i aquí, en diversos aspectes, el que s'ha fet des de Catalunya, no?, és ampliar aquest termini als tres anys. Per tant, molt a favor d'aquesta protecció extra al consumidor català.

I per últim, dir que és que el dret civil, i, particularment, en l'àmbit contractual esdevé imprescindible destacar que el subministrament de continguts i serveis digitals no només és una realitat, sinó que és el tipus contractual més emprat per la ciutadania, segurament. És el dia a dia de la ciutadania, per tant, calia fer aquesta regulació, calia aquesta urgència, i, per tant, reiterar la necessitat d'aquest decret, i dins del termini fixat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Bé, moltíssimes gràcies. Cridem a votació, perquè acabat el debat procedirem a la votació d'aquest decret llei.

(Pausa llarga.)

Veig que la Junta de Portaveus podem reduir encara més els temps, perquè no han fet ús de tot el temps que tenien assignat, i, per això, s'ha avançat la votació.

Per tant, d'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots favorables són vots favorables a la validació del decret llei, i els vots negatius són favorables a la seva derogació.

Passem, doncs a votar sobre la validació del Decret llei 27/2021.

Comença la votació.

El decret llei ha obtingut 114 vots a favor, 11 vots en contra i 9 abstencions.

Per tant, vist el resultat de la votació, el Decret llei 27 1/2 1021 ha estat validat.

Ara, un cop validat, d'acord també amb l'article 158.4 del Reglament, pregunto a la cambra si hi ha algun grup parlamentari que vulgui tramitar aquest decret llei com a projecte de llei. Ho han anunciat en els seus parlaments. Per tant, procedim ara a la votació del tràmit d'aquest decret llei com a projecte de llei, entenent que els vots afirmatius són vots favorables a la seva tramitació, i els vots negatius, en sentit contrari.

Comença la votació.

El resultat de la votació són 14 vots a favor, 120 vots en contra.

Per tant, vist el resultat, el Decret llei 27/2021 ha quedat validat i no es tramitarà com a projecte de llei.

Decret llei 28/2021, de 21 de desembre, de modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya, per tal d'incorporar la regulació de les instal·lacions per a la millora de l'eficiència energètica o hídrica i dels sistemes d'energies renovables en els edificis sotmesos al règim de propietat horitzontal, i de modificació del Decret llei 10/2020, de 27 de març, pel qual s'estableixen noves mesures extraordinàries per fer front a l'impacte sanitari, econòmic i social de la covid-19, en l'àmbit de les persones jurídiques de dret privat subjectes a les disposicions del dret civil català

203-00018/13

Passem al tercer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació sobre la validació del Decret llei 28/2021, de 21 de desembre, per tal d'incorporar la regulació de les instal·lacions per a la millora de l'eficiència energètica o hídrica i dels sistemes d'energies renovables en els edificis sotmesos al règim de propietat horitzontal, i de modificació també del Decret llei 10/2020, de 27 de març, pel qual s'estableixen noves mesures extraordinàries per fer front a l'impacte sanitari, econòmic i social de la covid-19, en l'àmbit de les persones jurídiques de dret privat subjectes a les disposicions del dret civil català.

Per tant, té en primer lloc la paraula, per exposar les raons per les quals ha estat promulgat aquest decret llei, la consellera senyora Lourdes Ciuró.

La consellera de Justícia

Gràcies de nou, presidenta. I, si els sembla correcte, aquestes dues convalidació les esmentaré en aquesta primera compareixença. Per tant, substanciaríem els dos debats conjuntament, perquè són dues qüestions que afecten el Codi civil, una altra modificació del Codi civil.

La primera, la convalidació del Decret 28/2021, de 21 de desembre, que hem fet conjuntament amb el Departament d'Acció Climàtica, i que és una convalidació que modifica el llibre cinquè... perdó, és un decret que modifica el llibre cinquè del Codi civil de Catalunya per tal d'incorporar la regulació de les instal·lacions per a la millora de l'eficiència energètica o hídrica i dels sistemes d'energies renovables en els edificis sotmesos al règim de propietat horitzontal, i de modificació del Decret llei 10/2022, pel qual s'estableixen noves mesures extraordinàries per fer front a l'impacte sanitari derivat de la covid, que també, com deia, substanciaríem en aquesta intervenció.

Per tant, els torno a demanar, en aquest cop, la convalidació de dos decrets llei. I, en aquest cas, pel que fa referència al decret sobre la regulació de les instal·lacions per a la millora de l'eficiència energètica, ve directament vinculada a l'objectiu que tenim, però com a derivat també dels ajuts dels fons europeus Next Generation, que tenen per objecte la rehabilitació dels habitatges per fer-los més sostenibles.

Tenim, doncs, una oportunitat importantíssima per adaptar el conjunt del parc immobiliari residencial del nostre país a un consum energètic més sostenible mitjançant la instal·lació d'equips que millorin l'eficiència energètica o de sistemes d'energies renovables.

Per tal de facilitar aquest accés als fons europeus de les comunitats de propietaris en edificis, en aquest cas, sotmesos a propietat horitzontal, és imprescindible i és urgent resoldre a temps les traves per a l'adopció d'acords que genera la normativa actual.

Aquest decret llei, doncs, servirà fonamentalment per facilitar els acords de les comunitats de veïns per tal de col·locar plaques fotovoltaiques, fusteries aïllants o altre tipus d'aïllaments de façana perquè afavorirà la presa de decisions estovant el que són les majories que es demanen.

S'aprofita per afegir un nou apartat que se suma a altres situacions previstes al Codi civil actual que requereixen majoria simple, a més a més de les obres per su-

primir barreres arquitectòniques o ascensors i les que suposen qualsevol millora en l'habitabilitat, accessibilitat o seguretat. En aquest cas, afegim les millores en l'eficiència energètica o hídrica.

El criteri de la majoria simple permet, doncs, impulsar les instal·lacions per a la millora de l'eficiència energètica i l'establiment de les energies renovables i, al mateix temps, genera comportaments cooperatius entre els propietaris.

S'ha volgut defugir, doncs, tant del criteri de la majoria qualificada, que pot conduir a l'immobilisme, com dels acords votats amb percentatges inferiors a la majoria simple, que poden donar lloc, a la pràctica, a un augment de la conflictivitat i de la morositat a les comunitats.

Amb aquesta nova regulació, donem compliment a la disposició final primera del Decret Llei 24/2021, d'acceleració del desplegament de les energies renovables distribuïdes i participades, que preveia que el Govern, en el termini de tres mesos, impulsaria les modificacions legislatives necessàries per facilitar la implementació de fonts d'energia renovable en els edificis i, en especial, per als blocs de pisos on regeix la propietat horitzontal.

D'aquesta manera, s'estableixen unes regles veïnals facilitadores de l'autoconsum compartit en la xarxa interior de l'edifici, com podran compartir l'energia diferents edificis propers, i participant en comunitats energètiques i també, molt important, per a aquells veïns que gaudeixen de forma privativa d'un element comú, com una terrassa o un balcó.

I no caldrà, doncs, un acord previ de la junta per poder tirar endavant aquesta instal·lació. Tal com succeeix amb la infraestructura per recarregar el vehicle elèctric en els aparcaments en règim de propietat horitzontal, n'hi haurà prou a presentar un projecte tècnic a la comunitat de veïns.

Finalment, la disposició final primera preveu prorrogar fins a 31 de desembre del 22 la possibilitat –això ja és l'altre decret llei, eh?– que els òrgans de les persones jurídiques de dret privat puguin adoptar acords mitjançant videoconferències o per altres mitjans sense reunió, així com adoptar acords sense reunió encara que els seus estatuts no ho estableixin.

I el Govern també aprova, doncs, facilitar els acords de les juntes de propietaris, en temps de pandèmia, sotmeses al règim de la propietat horitzontal davant de les restriccions decretades com a conseqüència de la crisi sanitària actual.

Aquest decret, doncs, pretén paliar els efectes negatius de les mesures imposades com a conseqüència de la crisi sanitària derivada de la covid. El nou text aprova prorrogar amb efectes des d'1 de gener del 22 les mesures decretades en el Decret 53/2020, de 20 de desembre, que es van extingir automàticament el passat 31 de desembre.

L'objectiu d'aquests dos decrets llei és, doncs, facilitar la feina de les persones jurídiques de dret privat i de les juntes de propietaris perquè puguin desenvolupar la seva activitat d'una manera eficaç i fer front a les seves obligacions legals en context de pandèmia.

Dit això, doncs, i per acabar, els demano la convalidació d'aquests dos decrets llei. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, consellera. A continuació intervindran els grups parlamentaris per fixar la seva posició amb un temps màxim de cinc minuts per a cada grup.

Té la paraula en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Silvia Paneque.

Silvia Paneque Sureda

Gràcies, presidenta. Conselleres, efectivament la voluntat política d'aquesta modificació del Decret Llei 10/2020, d'una banda, i del llibre cinquè del Codi civil cata-

là amb el Decret llei 28/2021, per l'altra, és facilitar el funcionament del dia a dia de les comunitats en temps de pandèmia, però, i sobretot –i en aquesta qüestió em centraré–, la de facilitar la instal·lació d'energies renovables en edificis plurifamiliars.

Per tant, algunes de les reflexions que faré aniran dirigides també a la consellera Jordà. Perquè quan parlem d'instal·lacions d'energies renovables en habitatges plurifamiliars, tant important és la mateixa instal·lació com les obres i millores vinculades a la millora de l'eficiència energètica i, per tant, a la disminució del mateix consum energètic.

Quina és la realitat del parc d'habitatge a Catalunya? Quatre milions d'habitatges, un setanta-cinc per cent dels quals plurifamiliars, el seixanta-cinc per cent construïts fa quaranta anys o més, el vuitanta per cent amb qualificacions energètiques per sota de la lletra «E». És a dir, en termes d'eficiència energètica, insuficients.

El parc d'habitatges de Catalunya, a més, representa un 10,6 per cent de les emissions totals de diòxid de carboni al nostre país, a Catalunya. I les actuacions de millora d'eficiència energètica poden representar estalvis de fins a un quaranta, entre un trenta i un quaranta per cent del consum energètic.

Amb aquestes dades, per tant, a ningú se li escapa que l'autoconsum és essencial, sí, tot i que, com sempre li recordo, consellera Jordà, no és ni de lluny suficient. I en els últims temps, el Govern s'ha posicionat en altres ocasions en avançar en el desenvolupament de les renovables a Catalunya. És imprescindible fer-ho, sí, però, hi insistim, necessitem al més aviat possible un mapa per part del Govern de la Generalitat que especifiqui on i com Catalunya ha de tenir un motor propi d'energia verda que ens garanteixi sostenibilitat, però també progrés econòmic.

Necessitem una resposta urgent de canvis tangibles i ambiciosos. Que Catalunya no ho podrà fer tot, no, però que ens hem d'exigir fer la part que ens toca perquè ens trobem encara lluny, molt lluny, dels objectius del 2030 i del 2050 en canvi climàtic.

En tot cas, hi ha una àmplia majoria que estem d'acord en avançar en el model d'eficiència energètica i hídrica en el parc d'habitatge de Catalunya i, per tant, ja li avanço que estem d'acord en aquesta modificació del Codi civil i del decret.

Li vull traslladar, també, que, el canvi que portem a terme avui al Parlament de Catalunya, pensem que hauria d'anar acompanyat d'un paquet de mesures econòmiques també de suport. Vostès han anunciat destinar 32,57 milions d'euros a subvencionar instal·lacions d'autoconsum per al sector residencial, per a les administracions públiques i per al tercer sector. El cost mitjà per habitatge per a la millora d'eficiència energètica o implantació d'energies renovables és de 12.000 euros per habitatge, i el Govern s'ha marcat com a objectiu arribar als 25.000 habitatges anuals. Una simple multiplicació ens porta a la quantitat de 300 milions. Si la subvenció representa a l'entorn del trenta per cent del total, hauríem de disposar de 90 milions d'euros només per a l'autoconsum residencial, i vostès plantegen un impacte de 32 per a residencial, administracions públiques i tercer sector, una quantitat, doncs, clarament insuficient.

Al final, el període històric del 2008 a l'arribada de la pandèmia del 2020 ens va caure a tots sobre les nostres espatlles, això ja l'hi reconec, però també crec que hi ha una majoria àmplia al Parlament de Catalunya que continua pensant que els plans de barris varen ser accions de fort signe municipalista que ens varen permetre el desenvolupament de molts espais públics a ciutats i pobles. I ho dic perquè el canvi verd no només pot ser palanca de nous processos industrials ara sostenibles, que també, el canvi verd també ha de ser un impuls a una major igualtat entre éssers humans.

Des d'aquest punt de vista, un prec d'associar aquest canvi que avui portem a terme a que el Govern es plantegi tornar a convocar els plans de barri i que els d'avui tinguin una eficiència energètica i hídrica com a vector clau d'aquests nous plans de barri.

Facilitarem, doncs, a partir d'avui, la instal·lació d'energia verda als edificis, i no cal que els digui que això ha de vèncer la injustícia que seria que els que ho pogues-

sin fer per raons econòmiques se'n beneficiessin mentre que la majoria ciutadana que no pogués fer-ho se'n veïés perjudicada. I això ja saben que ha començat a succeir, que lamentablement els barris amb rendes més altes avui llueixen amb molts més sostres fotovoltaics que les zones urbanes amb més densitat demogràfica.

Per tant, acabo amb les tres idees que he intentat traslladar. La primera, aquest canvi és útil i necessari i, per tant, hi donarem suport. La lluita contra el canvi climàtic ha d'anar molt més enllà en termes econòmics, i urgeix accelerar aquesta ambició. I, finalment, l'arribada de l'eficiència energètica i hídrica a les comunitats ha de ser justa, i implementar-se per augmentar el benestar de la gran majoria de persones, evitant ampliar escletxes de vulnerabilitat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Seguidament, en nom del Grup Parlamentari VOX, té la paraula el diputat senyor Antonio Ramón López.

Antonio Ramón López Gómez

Gracias, presidenta. Nos encontramos una vez más con un decreto ley que trata de poner parches a la triste gestión de las renovables de los sucesivos gobiernos de la Generalitat. Como denunciamos en el Pleno de hace un par de meses, Cataluña ha sido el territorio de España donde es más complicado instalar energías renovables, y de los peores de Europa. Mientras las renovables despegan por todo el mundo, en Cataluña seguimos año tras año con el contador prácticamente a cero. Pero lo más grave es que ustedes gobiernan a espaldas del Parlamento; han modificado el Código civil catalán tres veces en tres meses; abusan del decreto ley hasta el punto de deformar su función y convertirlo en un instrumento totalitario, demagógico y antidemocrático.

Francamente, no nos sorprende nada de este Gobierno. En los últimos tres años el Govern ha presentado tres decretos ley en materia de energías renovables. El primero en 2019; el segundo en octubre de 2021, y el que nos presentan hoy aquí. Ustedes están dando un mensaje muy claro, y ese mensaje es que el Govern no tiene un proyecto energético creíble. Improvisan, ponen parches y poca cosa más. Pueden hablar de la revolución verde, o pueden llevar ese horroroso pin de la agenda 2030 –por cierto, proyecto globalista que nada tiene que ver con lo que España necesita. O también pueden decir que el presupuesto de Acción Climática para 2022 es el segundo que más ha aumentado, pero la realidad es que ustedes solo buscan titulares espectaculares mientras dan palos de ciego.

Todos sabemos que 2021 ha sido, por mucho, el año más caro de la historia, y todos los españoles lo hemos notado en los recibos de la factura de la luz. Políticos como ustedes han convertido los suministros energéticos en un bien de lujo. Las familias, pero también la gran industria, están sufriendo en primera persona las crisis de precios energéticos causadas entre otros motivos por políticas ecologistas improvisadas, no reflexionadas e irresponsables. Este decreto no es más que otro parche. En vez de impulsar una política de infraestructuras energética madura y responsable, van a trasladar a las comunidades de vecinos sus propias limitaciones; van a enfrentar comunidades de vecinos, van a sustituir el alcanzar acuerdos amplios por una mayoría simple que acortará derechos a muchas familias y que dividirá a muchas comunidades que pretenden tener aspiración de recibir algo del manjar europeo, que por cierto se está ejecutando tarde, mal y nunca.

Total, ¿para qué? ¿Para veinticinco mil viviendas, que solo supone el 0,6 por ciento de las viviendas de Cataluña? En fin. Si realmente quieren hacer un favor a los catalanes, acepten que la energía nuclear es energía limpia, barata y eficiente. Que además es esencial para la estabilidad energética de nuestra región. Dejen de hiperregular la instalación de grandes proyectos de energías renovables.

En definitiva, accepten que la única solució per a resoldre la falta de sobe­rania energètica es apostar per un mix energètic equilibrat. La sostenibilitat energètica hauria de prioritzar en aquest ordre: la seguretat energètica, la competitivitat econòmica i la sostenibilitat ambiental. El problema és que a vostres el primer i el segon us donen absolutament igual. Vostres segueixen en la vostra festa, la festa del decret, de les patches, de la inseguretat, de la ocupació, del deliri, del despilfer, de les golpistes i de les traïdors.

Maduren. Maduren i governen amb un poc de realisme. Amb els seus plantejaments, el únic que estàn aconseguint és abocar-nos a la ruïna.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, i en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada Montserrat Vinyets.

Montserrat Vinyets Pagès

Sí; gràcies, presidenta. Diputats, diputades, nosaltres votarem a favor d'aquest decret llei de modificació del llibre cinquè del Codi civil de Catalunya. Tampoc considerem que sigui necessària la seva tramitació com a projecte de llei.

Bé, hi votem favorablement perquè aquest Parlament ja ha aprovat diferents normes per a la lluita contra el canvi climàtic; llei que..., recordem-ho, sobre la que el Tribunal Constitucional ja ha passat, en temps i forma, el rebot, com a garant, no?, de tots aquells avenços que milloren les condicions de vida de les persones que es volen fer des d'aquest Parlament. Per tant, tenim una llei del canvi climàtic, parcialment tocada pel Tribunal Constitucional, però que és vigent, que té un abast general i el que cal ara és que anem fent totes aquelles modificacions sectorials de diferent normativa per implementar aquesta llei contra el canvi climàtic, i per tant, ara ens toca també tocar la llei de propietat horitzontal.

Tal com explica l'exposició de motius d'aquest decret, el parc d'habitatges de Catalunya representa un 10,6 per cent de les emissions totals de diòxid de carboni. Més del vuitanta per cent de les qualificacions energètiques correspon a les lletres E, F i G, i el que cal, precisament, és tendir cap a les qualificacions energètiques del tipus A perquè aquestes són les que suposen un estalvi important en el consum mitjà d'energia. Per tant, cal reduir el consum d'energia, i aquest decret llei, precisament, neix amb la voluntat de facilitar la implementació de sistemes per reduir el consum d'energia –també d'aigua, cal dir-ho–, i per tant, que els habitatges siguin més eficients, i per tant, més sostenibles.

Sí que és veritat que com a retret que podem fer a la conselleria és que s'hagi hagut d'esperar la pluja de milions dels fons Next Generation per fer aquestes modificacions, tot i que entenem que són unes modificacions legislatives que podrien haver-se fet des de fa temps.

Sempre s'actua, no?, en la lògica de temps de descompte, i entenem, doncs, que no pot continuar adequant-se el comportament de la conselleria d'aquesta manera. Les coses s'han de fer, s'han d'implementar les renovables perquè s'ha de lluitar contra el canvi climàtic, no perquè venen una pluja de milions dels fons Next Generation i aquest és el motiu principal de la modificació, que, de fet, a l'exposar el decret llei, s'ha esmentat aquesta condició per la qual s'aprova.

Bé, des de la CUP sempre hem defensat la instal·lació de plaques solars fotovoltaïques per a l'autoconsum, per a l'autoproducció d'electricitat, a les cobertes dels edificis, i aquest decret llei ve a facilitar, precisament, aquesta instal·lació, doncs, com reconeix el propi text, l'energia solar fotovoltaica serà crucial en la transició energètica. Es tracta, per tant, de millorar tot això. Es preveu, precisament, per afavorir aquesta millora, l'adopció dels acords per majoria simple de les obres, per a la instal·lació de les infraestructures, ja siguin comuns o ja siguin d'utilitat particular,

per millorar aquesta eficiència energètica i per a la instal·lació d'energies renovables. I això, que és el que és interessant, malgrat que afectin el títol de constitució i els estatuts, o que afectessin l'estructura i inclús la part exterior de l'immoble. També ens sembla molt interessant la previsió que es fa amb relació a la participació en la generació d'energies renovables, compartides amb altres comunitats de propietàries, o amb les comunitats energètiques locals o ciutadanes.

En qualsevol cas, sí que entenem que no només ens toca modificar el Codi civil de Catalunya i retocar aquesta normativa en matèria de propietat horitzontal, sinó que entenem que el que cal és fer un pas més enllà i dictar tota aquella normativa que sigui necessària perquè la instal·lació de totes aquestes energies renovables no sigui una potestat, sinó que sigui una exigència sempre que sigui possible. El que es tracta, en definitiva, és d'evitar omplir espais, el que es tracta és d'evitar destruir territori, i el que es tracta és que la transició energètica sigui de tothom, que sigui participada, que sigui de proximitat, perquè hi ha qui utilitza l'excusa que amb les teulades no en tenim prou per fer aquesta transició energètica, precisament, per afavorir els interessos dels macroprojectes, ergo, els interessos dels oligopolis. I entenem que el que cal no és optar per aquesta via, sinó optar-ne per una altra, perquè, a aquests consells d'administració, la transició energètica els interessa ben poc.

Per tant, instem el departament que correspongui a desenvolupar aquell marc normatiu que sigui per afavorir l'autoconsum energètic.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat senyor Joan García. *(Pausa.)* Perdó, perdó, senyor García. Té raó el senyor Parés, que s'ha aixecat, i com que hi ha hagut un canvi dels diputats a la CUP, l'havia saltat. Té raó. Té la paraula el senyor Marc Parés, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

Marc Parés Franzi

Gràcies, presidenta. Bé, anunciar-los també el nostre vot favorable a aquest segon decret llei, i també, doncs, que votarem en contra de que sigui tramitat com a projecte de llei, perquè entenem que és un decret que és absolutament necessari.

Celebrem també que hi hagi la consellera Jordà en aquest àmbit, i començaré per aquí, no? Una de les qüestions que vostès posen de manifest en l'exposició de motius –i és cert, no?– és com el sector residencial contribueix a les emissions de gasos d'efecte hivernacle. Per nosaltres, aquest no és el principal motiu, tot i que és un motiu necessari, i els dic per què. L'Oficina Catalana del Canvi Climàtic ens facilita les dades sobre emissions de gasos d'efecte hivernacle per diferents sectors, i ens diu: la indústria és el primer sector, trenta-u per cent; el transport, el segon, vint-i-nou per cent; el sector energètic, el tercer, catorze per cent; l'agricultura i la ramaderia, el quart, dotze per cent; després venen els residus, cinc per cent, i després l'àmbit residencial, un cinc per cent. Per tant, hem d'actuar en aquest cinc per cent de l'àmbit residencial? Sí, efectivament, però també en tots els altres. És a dir, per fer front al canvi climàtic és important que actuem en el sector industrial, és importantíssim que actuem en el transport i també és necessari actuar en un sector com és l'agroramaderia, que també és responsable de part d'aquestes emissions.

Dit això, això no exclou que la necessitat és absoluta per intervenir en el sector residencial, no només per facilitar la reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle en el propi sector, sinó sobretot també per dos altres qüestions. La primera, per convertir les teulades en productors..., producció d'energia. És veritat que amb les teulades segurament no n'hi ha prou, però per esdevenir un país que siguem capaços de produir energia renovable cent per cent ens calen les teulades, són imprescindibles. I aquest decret el que fa és facilitar que les comunitats de propietaris, doncs, puguin

avançar en la instal·lació de plaques fotovoltaïques, que no és l'únic element d'eficiència energètica, ni molt menys, però que és un element absolutament necessari.

I l'altre element de necessitat que per nosaltres és encara més important és la qüestió de la necessitat d'intervenir sobre l'àmbit residencial per una qüestió de pobresa energètica. És a dir, quan estem parlant de que tenim edificacions –el vuitanta per cent de les edificacions del país– amb llindars de qualificacions energètiques per sota del nivell E és que tenim un problema greu. I, per tant, cal intervenir per millorar l'eficiència energètica i l'eficiència hídrica, que també regula el decret, en el conjunt del parc d'habitatges de Catalunya.

I aquí volem fer un incís també –i la diputada socialista també l'ha fet i el compartim–, és a dir, la necessitat de millorar energèticament les nostres edificacions no és igual a tot arreu; hi han territoris i barris en què és molt més necessari, i no totes les comunitats de propietaris tindran les mateixes capacitats, més enllà dels recursos dels fons Next Generation, que òbviament celebrem que arribin, però no tots els barris ni totes les comunitats de propietaris tindran les mateixes capacitats per dur a terme aquestes millores d'eficiència energètica. I, per tant, calen mecanismes específics perquè els entorns més vulnerables no quedin al marge en la transició energètica. I per això nosaltres defensem que cal una nova llei de barris, una llei de barris verds, que aposti..., que porti la transició energètica a cadascun dels racons del nostre país, sobretot a aquelles àrees més vulnerables. I això entenem que és absolutament necessari.

Per tant, més enllà de que cal aquesta modificació normativa perquè les comunitats de propietaris, doncs, puguin dur a terme aquestes millores d'eficiència energètica i hídrica, cal també que la Generalitat actuï amb programes específics com el que estem plantejant per dirigir aquesta inversió del fons Next Generation.

I acabo, presidenta, també amb altres millores que nosaltres entenem que són necessàries. Deia: no només és qüestió de posar plaques fotovoltaïques, és qüestió de millorar l'eficiència energètica dels nostres edificis, és qüestió de millorar l'eficiència hídrica també, perquè també tenim problemes de pobresa hídrica. I també cal anar més enllà dels edificis i de les comunitats de propietaris. I aquí calen intervencions també en l'àmbit urbà, que són absolutament necessàries, eh?

Deia –en tenim exemples, eh?–: en l'àmbit hídric, per exemple, Sant Cugat va ser un dels primers municipis que va impulsar una ordenança d'estalvi d'aigua a les edificacions. Cal que això arribi no només a les edificacions, també, per exemple, doncs, a tot el que és el sistema urbà. I tenim problemes, per exemple, amb tot el que és la recollida no separada d'aigües pluvials i aigües residuals. Per tant, hi han millores que hauríem d'impulsar al conjunt de les nostres ciutats. Per tant, no només les edificacions s'han de millorar, sinó que s'ha de millorar el conjunt de la infraestructura urbana, tant pel que fa a l'eficiència energètica com pel que fa a l'eficiència hídrica.

En qualsevol cas, amb aquests reptes, que creiem que són grans i que tenim per davant i que els emplacem a tirar-los endavant, nosaltres creiem que aquest decret és necessari i hi votarem a favor. I celebro també la mascareta de la consellera, que ens agrada molt més una mascareta com la que porta vostè que no altres nacionalistes amb determinades banderes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

I ara sí, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula el diputat senyor Joan García.

Joan García González

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, conselleres... Em fixaré en la mascareta ara..., després. *(L'oradorriu.)* Gràcies, diputat.

Ens trobem amb un decret de modificació realment del Codi civil. La primera de les crítiques que havia de fer la comparteixo una mica amb la que ha fet abans el meu company, el diputat Nacho Martín Blanco, i és que sí que és cert –i això s’ha dit i, a més, ho han dit diferents grups– que aquesta adaptació del Codi civil fa temps que es coneix, i fa temps que les conselleries i el Govern la coneixen. I es podia haver fet o iniciat aquesta modificació d’una altra manera, no amb un decret d’aquest tipus, sobretot pel decret..., el primer decret, el que fa referència a la propietat horitzontal.

Per tant, jo crec que aquesta crítica s’hauria d’assumir. I això no vol dir que no es vulgui regular. Ho ha dit abans un diputat, que nosaltres estàvem defensant les polítiques del Decret de Nova Planta i no sé què. No, no, si nosaltres volem que es reguli, però que es reguli bé. Evidentment, que evolucioni el Codi civil, i en aquest cas, doncs, crec que res més que això. I crec que això s’ho haurien de plantejar com a govern, perquè no estan utilitzant les fórmules adequades.

Per nosaltres la modificació que es realitza per facilitar els acords..., nosaltres no ens hi oposarem. Creiem que és necessària, doncs, que es realitzi, però possiblement... –i aquí volia fer alguns apunts–, jo crec que aquesta modificació de les majories a les comunitats de veïns l’únic que farà, en molts casos, és generar més morositat, moltes vegades, i bloqueig i conflictivitat dins d’aquestes comunitats de veïns, perquè no totes les comunitats de veïns són iguals.

A més, ja s’ha dit aquí abans: tampoc coneixem..., aquesta llei no s’adapta a la realitat, moltes vegades, del territori. No és igual, doncs, una comunitat d’algunes àrees, d’algunes ciutats, que realment necessiten aquestes actuacions i que tenen problemes moltes vegades de vulnerabilitat, per arribar a final de mes, moltes d’aquestes famílies, com per, a més, assumir una sèrie de modificacions al seu edifici, que crec que no està suficientment protegit dins d’aquest decret. Almenys la seva vulnerabilitat no ho està, de totes formes.

Jo crec que una bona part d’aquesta, diguéssim, inversió que es farà es farà amb els fons Next Generation. Aquests 32 milions que s’han anunciat són insuficients –ja s’ha dit també per aquí–, són totalment insuficients. No arribaran per fer aquesta modificació, aquesta acció; no hi ha suficient, diguéssim, adequació econòmica d’aquest decret llei. Per nosaltres, aquests incentius jo crec que formen part de com s’està gestionant el fons Next Generation a nivell estatal i a nivell autonòmic.

Vam defensar en el seu moment, i això ho vam fer a Europa i ho hem fet també al Congrés dels Diputats, que s’havien de gestionar els fons amb una base essencial i era que s’havia d’arribar abans, abans d’anar traient diners d’aquest fons per objectius molt concrets, doncs que s’havia d’arribar a un acord, en aquest cas autonòmic i també nacional, sobre quins eren els objectius bàsics a on s’havien de destinar aquests diners. Jo crec que s’estan utilitzant moltes vegades –i ho hem dit– per fer coses i no per a les persones. Jo crec que..., al final crec que els fons haurien d’anar a les persones, perquè és la forma realment adequada, doncs, de millorar el sistema productiu, de reduir la bretxa educativa, la bretxa digital o d’arribar a la formació qualificada i a la innovació, que són els objectius que es planteja realment el fons Next Generation.

Sobre el model energètic, no hi ha temps, però crec que també he de fer una reflexió del que estàvem parlant. Nosaltres creiem que és..., portar deu anys sense cap gran projecte eòlic o fotovoltaic a Catalunya, doncs, és realment un drama. I aquest..., això no ho suplirem amb l’autoconsum ni amb les teulades; les teulades són importants, se n’ha parlat, i és veritat, no són tan importants les residències per les seves emissions, sinó que ho són bàsicament moltes vegades perquè poden suposar vulnerabilitats, doncs, privades, en aquest cas residencials.

Per nosaltres, és bàsic i essencial que es faci un mapa d’eficiència energètica de Catalunya, que coneguem realment on actuarem. Consellera, vostè i jo som de la mateixa ciutat i sabem que no tots els barris de Sabadell, en aquest cas, tenen les

mateixes necessitats i vulnerabilitats energètiques –també energètiques–, que tenen altres. I sabem que els fons poden acabar finalment en aquells barris on no fan falta. Per tant, crec que, doncs, podríem parlar i és un debat llarg sobre el model energètic. Crec que per nosaltres l'opció, la més adequada, és no oposar-nos-hi. Ens abstinem a aquest decret.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. I seguidament, en nom del Grup Mixt, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Moltíssimes gràcies, presidenta. De manera molt telegràfica, per traslladar la nostra abstenció en el punt 3 i el nostre vot afirmatiu en el punt 4. En el cas del punt 3, nosaltres entenem que el decret llei planteja elements interessants, però l'abstenció es deriva de dos fets. Primer, que considerem que són interessants, alguns, però clarament insuficients, per exemple, quan es parla dels gairebé 34 milions d'euros per a instal·lacions d'autoconsum en el sector residencial, en cap moment es parla de l'actuació que tindrà el Govern de la Generalitat de Catalunya. És a dir, crec que aquí es fa una omisió de responsabilitats que nosaltres considerem profundament errònia.

I, en segon lloc, que en alguns moments també s'introdueixen prejudicis ideològics excessius, donada la matèria que hauria de ser molt més objectiva. M'explico. És a dir, allò que es diu aprofitar que el *Pisuerga pasa por Valladolid*, introdueixen, a través del decret, canvis que res tenen a veure amb els objectius inicials del decret. Per aquesta raó, nosaltres ens abstinem.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Seguidament, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Josep Rius.

Josep Rius i Alcaraz

Moltes gràcies, presidenta. Conselleres, diputats i diputades, s'ha comentat, portem..., el Govern porta avui al Ple del Parlament la convalidació del Decret 28/2021, modifica el llibre cinquè del Codi civil de Catalunya. I es tracta d'un decret llei que, a parer del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, està plenament justificat per diferents motius. En primer lloc, perquè afavoreix la possibilitat que els veïns d'una comunitat puguin prendre acords per instal·lar sistemes d'eficiència energètica o d'energies renovables en els seus habitatges i edificis. Segon, perquè Catalunya s'alinea, com no pot ser d'una altra manera, amb l'agenda 2030 i els objectius de desenvolupament sostenible de les Nacions Unides, el pacte verd europeu i l'estratègia digital europea. I tercer, perquè possibilita, en el marc dels fons de recuperació Next Generation, l'accés a una partida d'ajuts que té per objecte la rehabilitació d'habitatges per fer-los més sostenibles.

Per tots aquests motius, és imprescindible disposar d'un cos normatiu actualitzat, que faciliti amb seguretat i amb agilitat l'adopció d'acords per poder accedir a aquests fons i per donar resposta a les necessitats dels catalans i també a la preservació del planeta. En aquest sentit, la necessitat i la urgència de modificar la regulació del Codi civil de Catalunya mitjançant la figura del decret llei queda plenament justificada. Des de Junts per Catalunya, hi donarem suport com també al Decret llei 1/2022, a què s'ha fet referència abans.

M'agradaria posar en valor les disposicions del dret civil de Catalunya que, com saben, s'apliquen amb preferència a qualssevol altres. A Catalunya, el Codi civil espanyol, en aquelles matèries que de moment tenim competència, només regeix en la mesura que no s'oposa a les disposicions del dret civil de Catalunya o als seus prin-

cipis generals. Quina finalitat té aquest decret llei? Ho ha explicat molt bé la consellera: l'objectiu del decret llei és facilitar a les comunitats la instal·lació de sistemes que disminueixin el consum energètic dels habitatges i dels edificis i que també la norma incentiva el consens entre les comunitats de propietaris per acordar la instal·lació de sistemes d'energia renovable, com són les plaques fotovoltaïques.

No cal dir que en un moment on el preu de l'energia està desorbitat i afecta les butxaques de les famílies, malgrat governs molt progressistes, això també representarà un benefici afegit per a molts catalans. Un dels aspectes més destacables és la reforma de l'article 553-25.2 del Codi civil de Catalunya que, com s'ha dit, preveu la majoria simple dels propietaris que representin la majoria de quotes de participació per acordar els acords relatius a l'eficiència energètica dels edificis. La mateixa exposició de motius –i n'ha fet referència també la consellera– ha volgut defugir de criteris de majories qualificades o percentatges inferiors a la majoria simple, precisament perquè poden dur conflictivitat i augmentar la morositat.

Un darrer aspecte que m'agradaria destacar és la protecció que preveu el decret llei per als propietaris més vulnerables. Els acords adoptats obliguen totes les persones propietàries d'una comunitat, però la norma estableix un màxim que protegeix les persones que no hi estan d'acord, quan la despesa de les obres excedeix de tres quartes parts del pressupost anual de la comunitat una vegada descomptades les ajudes que s'hagin pogut percebre.

Com els comentava al principi de la meua intervenció, aquesta modificació propiciarà que més habitatges es puguin beneficiar dels ajuts relacionats amb els fons Next Generation per al finançament de projectes de transició ecològica per fer habitatges més sostenibles. I aquí vull fer una última reflexió, dirigida molt especialment als companys socialistes i comuns, i més genèrica que només en aquest apartat. Els fons de recuperació Next Generation representen un dels paquets d'estímul econòmic més importants de la història de la Unió Europea. Catalunya vol optar al màxim de fons, d'acord amb el seu pes econòmic i social, ni més ni menys. Si aquests fons es gasten bé i es distribueixen bé –ho repeteixo: si es gasten bé i es distribueixen bé–, s'acompliran els objectius pels quals van ser liderats. Si, per contra, només beneficien els interessos dels de sempre, amb els criteris centralitzadors i de privilegis a què ens té habituats el Regne d'Espanya, llavors es perdrà, com mai, una oportunitat històrica, no només d'augmentar la qualitat de vida dels catalans i de preservar el planeta, en aquest aspecte concret, però en general pels altres que han de beneficiar els fons Next Generation, sinó també de construir una Europa de valors, justa i equitativa, a la qual Catalunya s'hi vol sumar com un estat de ple dret. Que tothom en sigui conscient i actuï amb responsabilitat.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies. Seguidament, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula el diputat senyor Eugeni Vallalbí.

Eugeni Vallalbí Godes

Presidenta, conselleres, diputats, diputades, per mi, l'inici d'aquesta intervenció no pot ser un altre que el de «seguim, complim i transformem». Seguim, perquè aquest decret no és un decret aïllat, sinó que forma part d'un relat iniciat en aquest Govern en l'àmbit de l'acció climàtica i en el marc de la revolució verda, és a dir, l'impuls i el foment de l'autoconsum i de les comunitats energètiques; complim, perquè estem donant compliment a la disposició final primera del decret de renovables que aquest mateix Ple del Parlament va aprovar l'1 de desembre, i transformem, perquè amb aquest decret i l'anterior no ens limitem a un canvi de fonts d'energia, de fòssil a renovable, sinó que hi ha una aposta per un canvi de model energètic distribuït, participat i més democràtic, per tant, amb menys oligopolis.

Com deia, donem compliment a la disposició del Decret llei 24/2021, amb la qual el Govern es fixava un termini de tres mesos per fer les modificacions legislatives necessàries per tal de facilitar la implementació de fonts d'energies renovables als edificis. I aquest compromís es concreta avui amb un decret llei que modifica el Codi civil de Catalunya en allò que té a veure amb l'execució d'obres per la millora de l'eficiència energètica o hídrica i la instal·lació de sistemes d'energies renovables en els edificis subjectes a la propietat horitzontal.

Podríem dir, bàsicament, que el més destacable d'aquest decret és la modificació de l'article que permet que la instal·lació de les plaques solars fotovoltaïques per a l'autoconsum així com que aquells acords que milloren l'eficiència energètica de l'edifici puguin ser presos a través d'una majoria simple dels seus propietaris.

Al Decret 24/2021 hi ha una aposta clara per l'autoconsum i per les comunitats energètiques, i el Govern no es queda només amb les paraules d'aquell decret llei, sinó que *a posteriori* ha anat fent passos, com ara destinar un paquet milionari d'ajudes per l'autoconsum i les comunitats energètiques a empreses, negocis i particulars, a través de l'Icaen, per més de 115 milions d'euros.

I avui seguim caminant amb aquest decret llei que afavoreix la instal·lació d'energies renovables a tres quartes parts dels habitatges del nostre país, ja que, del total d'habitatges que hi ha a Catalunya, un setanta-quatre per cent són plurifamiliars.

Aquesta modificació del Codi civil no només acompanya i facilita el desplegament d'energies renovables per l'autoconsum, sinó que, a més a més, ajuda a un equilibri territorial energètic. I m'explico. Com bé recordaran, en el debat del decret de l'1 de desembre, vam parlar que per assolir els objectius el 2050 en un cent per cent d'energies renovables necessitaríem aproximadament unes setanta mil hectàrees de sòl al nostre país. Doncs bé, aquesta gran superfície de sòl difícilment trobarà espai a les grans zones urbanes del nostre país, ja sigui per la seva extensió o bé per la seva densitat; unes zones urbanes que, malgrat no disposar d'espai per a grans instal·lacions, sí que són les zones més poblades i les àrees de més consum energètic. Per tant, l'aprofitament dels sostres d'empreses, de negocis, d'equipaments i, sobretot, d'habitatges és clau, clau tant pel foment de l'autoconsum com per l'esforç i aportació que les grans àrees urbanes podran fer en el camí cap a una Catalunya amb un cent per cent d'energies renovables. Dit d'una altra manera, i simplificant, potser, però d'una manera clara: aquest decret llei permet, facilita i ajuda que Barcelona i la seva àrea metropolitana esdevinguin un motor en la generació d'energies renovables basades en l'autoconsum, i facilita l'aprofitament del seu sòl disponible, és a dir, els sostres dels seus edificis.

Per tot això, des del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, donarem suport a aquest decret llei i ens oposarem a la tramitació com a projecte de llei. I ho fem perquè aquest decret llei dona compliment al decret d'acceleració de renovables. Ho fem per coherència amb l'estratègia del Govern per una transició energètica valenta, que aposta per l'autoconsum, amb un canvi de model cap a una energia distribuïda, participada, democràtica i sense oligopolis. Ho fem perquè va acompanyada dels recursos econòmics necessaris per fer-ho possible. I ho fem també perquè recull una perspectiva social, excloent del pagament aquelles famílies en situació econòmica vulnerable.

Voldria acabar fent també una petició al món local, ja que és un actor clau en aquesta transició energètica que ha de viure el nostre país. Sabem que molts ajuntaments, consells comarcals i diputacions, de fet, a dia d'avui, ja estan liderant i estan compromesos amb aquesta transició energètica, però hem d'aconseguir que sigui tot el conjunt del món local qui també desenvolupi plans d'ajudes a l'autoconsum i, a més a més, lideri i acompanyi projectes de comunitats energètiques.

Acabo. La transició energètica només serà realitat amb una implicació transversal de tot el Govern, i avui veiem que és una realitat, amb l'aprovació d'aquest decret; només arribarà a tot el territori català amb la implicació de totes les insti-

tucions, i només serà democràtica si hi ha una participació comunitària dels seus ciutadans, i una de les comunitats més petites, el veïnat que conviu en el mateix edifici, avui, amb aquest decret, ho té més fàcil.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments. Pausa.)

La presidenta

Acabat el debat, doncs, procedim ara a la votació. I, d'acord amb l'article 158.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són vots favorables a la validació del decret llei i els vots negatius són vots favorables a la seva derogació. Ja hem tancat portes; per tant, procedim a la votació.

Comença la votació.

Hi ha un total de 114 vots a favor, 11 vots en contra i 9 abstencions.

Per tant, vist el resultat de la votació, el Decret llei 28/2021 ha estat validat.

Ara, d'acord també amb l'article 158.4 del Reglament, demano als grups parlamentaris si hi ha algú que vulgui que es tramiti com a projecte de llei. *(Pausa.)*

Com que hi ha grups que ho han anunciat, procedim ara a la votació de la tramitació com a projecte de llei d'aquest decret llei que ha estat validat.

Comença la votació.

Tenim un total de 14 vots a favor i 120 vots en contra.

Per tant, vist el resultat de la votació, el Decret llei 28/2021 ha quedat validat i no es tramitarà com a projecte de llei.

Decret llei 1/2022, de l'11 de gener, pel qual s'estableixen mesures extraordinàries per fer front a l'impacte sanitari, econòmic i social de la covid-19 en l'àmbit de les juntes de propietaris en les comunitats subjectes al règim de propietat horitzontal

203-00019/13

Passem al quart punt de l'ordre del dia, que és precisament... No s'aixequin, si us plau, dels seus llocs, perquè, tal com vam acordar en la darrera Junta de Portaveus, en aquest punt no està prevista cap intervenció, i per tant procedirem directament a la votació sobre la validació del Decret llei 1/2022, de l'11 de gener, pel qual s'estableixen mesures extraordinàries per fer front a l'impacte sanitari, econòmic i social de la covid-19 en l'àmbit de les juntes de propietaris i en les comunitats subjectes al règim de propietat horitzontal, i que ja ha tractat amb anterioritat la consellera de Justícia.

Per tant, procedim a la votació d'aquest decret llei.

Comença la votació.

Hi ha un total de 134 vots a favor.

Per tant, vist el resultat de la votació, el Decret llei 1/2022 ha estat validat. No pregunto a la cambra si vol que es trameti com a projecte de llei... *(Pausa.)* Ha quedat validat en la pràctica totalitat dels vots.

Proposta de resolució sobre la reparació i la restitució de la memòria de les acusades de bruixeria

250-00370/13

Ara sí, doncs, passem al cinquè punt de l'ordre del dia, el debat i votació de la proposta de resolució sobre la reparació i la restitució de la memòria de les acusades de bruixeria.

Aquesta proposta ha estat presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar i el Grup Parlamentari d'En Comú Podem.

En primer lloc, intervindran els quatre grups proposants i posteriorment la resta de grups parlamentaris, per posicionar-se. I el temps de cadascun dels grups serà d'un màxim de cinc minuts per grup, com es va acordar a la Junta de Portaveus.

Té la paraula en primer lloc, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, la diputada senyora Basha Changue.

Basha Changue Canalejo

Gràcies, presidenta. Veritat, justícia i reparació. Recordar la cacera de bruixes no va només de drets humans; no podem quedar-nos en que van ser assassinades pel fet de ser dones en una societat misògina, perquè el mite de la bruixa va ser molt més. De fet, no podem parlar de «cacera de bruixes» si no parlem de capitalisme. Les dones perseguides i assassinades per bruixeria a Europa eren trementinaires, parteres, curanderes, artesanes i pageses; eren, sobretot, resistència; resistència per guardar els sabers ancestrals que connectaven les societats europees amb la terra, amb la cura de la terra per sostenir la vida; resistència per transmetre el coneixement que permetia el control de la natalitat i la salut sexual de les dones de l'època; resistència per ser econòmicament independents a través del seu comerç artesanal. Per tant, les bruixes eren perseguides perquè feien nosa al desenvolupament del patriarcat capitalista; les perseguïen i assassinaven per sotmetre-les.

No és casualitat que l'expropiació de les terres del «campesinat» europeu, les caceres de bruixes i l'expansió colonial s'encavalquin en el temps, un temps a on el sorgiment de la ciència i tecnologia modernes s'estava «fraguant»; aquesta ciència i tecnologia que necessitava separar la humanitat de la natura per poder-la profanar, que necessitava deshumanitzar les persones esclavitzades per poder-les explotar. Ciència i tecnologia al servei del nou patriarcat europeu, que expandeix pel món el seu model depredador sense miraments ni remordiments, que engreixa les seves arquees a través del saqueig i robatori, tant a terres europees com a les colònies, que expropia les terres del «campesinat» i les bruixes que condemna, que aniquila les economies de subsistència originàries dels territoris colonitzats. Perquè, òbviament, és molt més ràpid adquirir béns i poder explotant a altres que no en base al treball de subsistència de la pròpia comunitat.

No oblidem que la cacera de bruixes era un negoci on es lucraven advocats defensors, jutges assessors, i que també ho feien amb les sumes que pagaven les famílies riques per alliberar a les seves. Trobo especialment rellevant la cacera de bruixes a les colònies, perquè sovint oblidem que la història de les colònies és també la història de Catalunya.

Si les bruixes europees eren aniquilades per representar la resistència anticapitalista, a les colònies les bruixes eren perseguides per articular la resistència antiesclavista. Però recordem que, en tant que força de treball, les dones negres esclavitzades estaven desproveïdes de gènere als ulls dels amos i inquisidors, i és per això que encara avui, la negritud no té gènere. Les bruixes negres eren perseguides perquè articulaven pràctiques polítiques insurgents contra la propietat i autoritat esclavistes, contra el règim de distribució del treball, per la disciplina corporal anticapitalista, i perquè ho feien col·lectivament, i això era un perill per al propi sistema.

Però no caiguem en el parany. Les caceres de bruixes no són cosa del passat. L'explotació sense mesura dels recursos de la Terra centrats en el sud global; el control del cos de les dones per servir al consum i la producció de la força de treball; la deshumanització de les persones dels territoris espoliats, abocades a fugir mentre blinden les fronteres, decidint qui viu i qui mor, qui té accés a la dignitat i qui no en té.

Ens diu que l'única manera de reparar la memòria de les dones insurgents, assassinades per bruixeria, a banda i banda d'aquest Atlàntic negre, és mantenir una pràctica anticapitalista, socialista, ecologista, antiracista i feminista. Perquè qualsevol altra frivolitat, qualsevol intent de banalitzar les seves morts, alludint simplement a la misogínia i als drets humans, mentre hipòcritament apostem per macroprojectes

que destrueixen el territori; mentre seguim sense revisar el model de consum basat en l'espòli colonial; mentre no revisem les relacions supremacistes amb el sud global i les seves diàspores; mentre obliguem a lligar la criança amb la producció de capital; mentre l'heteronorma segueixi imperant; mentre posem plaques estètiques sense cap crítica, valor ni fons polític combatiu; mentre només canviï la forma però no canviï el fons, estareu convertint la seva resistència en folklore, i escopint sobre la seva memòria.

Per tant, la memòria històrica de les bruixes assassinades requereix veritat, justícia i reparació.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula la diputada senyora Susanna Segòvia.

Susanna Segovia Sánchez

Gràcies, presidenta. Sança de Camins, llevadora de Barcelona; Sança de Canals, també llevadora; Margarida Guitarda, de Vilamur, al Pallars; Margarida Font, de Seva; la Francina Redorta, de Menàrguens; les sis dones del Cabrerès; la Jerònima Ribota, la *Carbassera*, que vam poder veure ahir també la representació del que va ser la seva tortura i assassinat al *Sense ficció*, que va fer ahir l'especial de *No eren bruixes, eren dones*.

Tot de dones, alguns noms que hem pogut posar aquí, i que creiem que sempre hem de posar els noms, perquè totes aquelles dones tenien un nom, tenien una vida, dones assassinades; dones que van ser torturades; que van ser perseguides; que van ser denunciades; que van patir judicis sense cap mena de garantia; que les van acusar, les van torturar i les van matar a partir de rumors, de la por que tenia la societat de les dones que eren diferents. Dones que van ser assassinades.

La cacera de bruixes va ser un feminicidi, com n'estem veient molts actualment, hi ha feminicidis i encara que es produeixen a l'actualitat a tot el món. Però aquest va ser un dels més sonats en aquella època i dels que menys s'ha parlat, dels que menys s'han tingut present.

Quan els nens i les nenes estudien història i arriben a l'edat mitjana, parlen del repartiment de les terres, parlen dels conreus, de la importància del comerç, de les ciutats feudals. No parlen de la cacera de bruixes. La meua filla arriba i estudiarà moltes vegades l'edat mitjana, i no parlarà de la cacera de bruixes.

I la cacera de bruixes va jugar un paper fonamental als mecanismes de control de les dones a l'edat mitjana, que eren –una mica ja s'ha comentat també– dones independents; dones que tenien saviesa; dones que tenien coneixements; dones que coneixien a través dels remeis i de les plantes com guarir les persones; eren dones que tenien coneixements sobre drets sexuals i reproductius, tant per la interrupció de l'embaràs com per acompanyar en el part i en l'embaràs les dones; dones que potser vivien soles; dones que potser eren de fora, eren immigrants; dones que s'havien quedat vídues i tenien terres, i els veïns al voltant cobejaven quedar-se amb aquelles terres.

També hi havia un enfocament de classe en la cacera de bruixes, perquè quan un dels caçadors de bruixes, que també era una figura de l'època, el Joan Malet, es va atrevir a acusar a dones de famílies riques, llavors sí que el van perseguir a ell, i llavors sí que el van empresonar i llavors sí que el van executar. Però quan va arribar aquell moment, ja en portava desenes de dones que havien patit tortura i havien patit assassinat per culpa seva. Per tant, també, sí, hi havia un enfocament de classe claríssim a la cacera de bruixes.

El que és curiós és que aquest tema, que tots n'hem sentit parlar, i jo crec que la frivolització que s'ha fet la figura de la bruixa, tant al cinema, a les novel·les, a la li-

teratura, no ha ajudat precisament a desvetllar el que va ser aquest feminicidi. Clar, arribem a l'actualitat, i encara, si busquem el diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans la definició de «bruixa», segueix posant: «Dona vella, lletja, dolenta.» Per tant, encara tenim una definició que connota les dones amb el que es considera un insult.

No sé quantes vegades hauran sentit vostès que insulten a una dona dient-li «bruixa» per dir alguna cosa que no agrada, perquè és taxativa en les seves afirmacions. No sé quantes vegades han sentit dir a un home «bruixot». Això no passa. Per tant, tampoc entrem amb aquell relat de que també va haver-hi homes acusats de bruixeria, que també, però, una vegada més, va ser minoritari, perquè bàsicament el que era la cacera de bruixes era una persecució de les dones que estaven fora del que es considerava que era la norma a la qual s'havien de sotmetre en aquella època.

I és vigent, absolutament vigent que en parlem ara, perquè això és un exercici de reparació. I és un exercici de reparació que, una vegada més, d'arribar al Parlament després de que ja hi han hagut actors de la societat civil que porten molts anys reclamant aquesta dignificació. Hi ha, efectivament, la campanya de la revista *Sàpiens*, hi ha també molts investigadors, com l'Agustí Alcoberro o el Pau Castells, que han estat investigant molt per treure a la llum el que va ser aquesta cacera, especialment el que va ser aquesta cacera a Catalunya, que va ser un dels llocs més virulents de tota Europa, i també hem de pensar per què va succeir això aquí a Catalunya.

Però és que, a més a més, això encara passa avui en dia. O sigui, encara tenim caceres de bruixes. O sigui, encara hi han dones. Les dones víctimes de violència masclista és també un feminicidi que busca atacar les dones. Hi han dones que han estat assassinades, com la Marielle Franco, com la Berta Cáceres, com la Sònia Rescalvo, la dona trans que va ser assassinada al Parc de la Ciutadella, que segurament, en un context de cacera de bruixes, podríem dir que les van atacar per bruixes, perquè també estaven contra la norma.

Per tant, aquest exercici és fonamental. I és fonamental que el que diu la proposta de resolució no és només la reparació d'aquestes dones i dir que van ser assassinades clarament i que el seu nom ha de ser rehabilitat, sinó també què fem a partir d'ara, com incorporem això als currículums educatius, a les activitats extraescolars. La meua filla –saben que sempre m'agrada molt parlar d'ella– va participar en unes colònies on la temàtica va ser com els rumors van jugar un paper clau en la cacera de bruixes.

Pensem-hi també ara com aquests rumors i aquestes *fake news* ens acaben portant a noves caceres de bruixes i actuem.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Aurora Madaula.

Aurora Madaula i Giménez

Bé. Bon dia. Moltes gràcies, diputats, diputades, membres del Govern, presidenta. En especial, gràcies als serveis de la cambra, gràcies als treballadors d'aquesta institució que aquestes setmanes han vist com el seu nom estava injustament al centre de les notícies. Gràcies per la vostra feina i disculpeu-me per si us heu sentit qüestionats.

I és que avui defensem en aquest Ple, des de la majoria de la cambra, una proposta de resolució que té com a objectiu la restitució de la memòria de les dones acusades de bruixeria. Quan aquests dies preparava aquesta intervenció d'aquesta proposta de resolució, ho feia escoltant comentaris i llegint comentaris fent befa d'aquesta iniciativa que avui defensem al Parlament.

Comentaris que avui hem tornat a sentir en aquest Parlament, en aquest hemicle, i que titllen aquesta proposta de frívola o d'innecessària, que no ataca els pro-

blesmes reals de Catalunya. Els que fan aquests comentaris sovint són els mateixos que mai no han condemnat l'anorreament, la persecució, l'extermini d'altres grups i minories que, en nom d'una religió o d'una idea d'un imperi nacional imaginari, els estats han perpetrat al llarg de la història contra tothom que mostrava una mínima dissidència.

I davant d'aquests comentaris, els diré dues coses. En primer lloc, aquest Parlament pot i ha de ser un referent en la defensa dels drets de les dones, que són drets humans, com, per cert, ho han fet altres parlaments, com a Suècia o Escòcia, per exemple.

I els explicaré un secret. Es pot debatre i aprovar una resolució denunciant la persecució de milers de dones acusades de bruixeria alhora que aprovem, per exemple, la regulació de les instal·lacions per a la millora de l'eficiència energètica o abordem la situació de les persones sense llar. Es pot fer, treballant molt, treballant doble, fent dues coses alhora, que fa segles que les dones fem.

I, en segon lloc, aquests comentaris ofensius precisament mostren la necessitat de l'exercici d'una denúncia i reparació que pretén aquesta proposta. És que bé, si no seria històricament correcte dir que la cacera de bruixes és estrictament només una causa que afectés les dones, sí que és cert que dels milers de víctimes que aquest fenomen va originar, més del vuitanta per cent eren dones.

I això confirma la misogínia d'aquest imperant, d'aquesta situació, d'aquesta època. Un intent de feminicidi, com diríem en paraules de la nostra època. Fetillera, metzinera, sortera, nigromant, en realitat, el nom de bruixa és només un genèric que es donava a les dones dissidents, a aquelles dones a qui s'acusava del crim de bruixeria a Europa, que s'atrevien a dissentir, des del segle XV al segle XVII, d'alguns aspectes de l'*statu quo* de la societat de l'època.

Així, dones, com ja s'havia comentat, amb coneixements mèdics, de sexualitat, remeieres, dones vídues i, especialment, aquelles dones en situació de marginalitat eren víctimes de la cacera de bruixes i de la «feminització de la bruixeria», en paraules de l'historiador Pau Castell, a partir del segle XVI; «feminització de la bruixeria», perquè dona peu que hi hagi més dones perseguides que homes.

La dissidència social, religiosa, cultural les portava a ser acusades de desastres de canvis climàtics com la petita era glacial que es va donar al segle XVI, responsables de desgràcies, detingudes, torturades, sentenciades a mort sense proves.

Segons els estudis de Brian P. Levack o Robin Briggs, dos historiadors homes, les acusacions per bruixeria eren catalitzadores de les tensions socials amb un marcat caràcter de gènere.

I és per això que en aquesta proposta de resolució proposarem l'inici dels estudis d'aquesta temàtica. A Catalunya, més de vuit-centes dones varen ser penjades o cremades, perseguides fins a la mort.

Considerem necessària la reparació de la memòria d'aquestes dones, l'impuls d'estudis acadèmics sobre la cacera de bruixes, que donin lloc al coneixement i reconeixement de les dones sentenciades, i promoure que arreu de Catalunya s'incloguin noms de dones condemnades per bruixeria als carrers dels pobles catalans. A qui no li agradaria viure al carrer de la Maria Joaneta o de l'Antònia Rosquellas en lloc del carrer del Nicolau Eimeric o del Cardenal Cisneros?

Fem-ho i no oblidin que som les netes de les bruixes que no van poder cremar.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. I en aquest primer bloc, tanca aquestes intervencions, en nom del Grup Parlamentari Esquerra Republicana, la diputada senyora Jenn Díaz.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, presidenta. Molt bon dia a tothom. Bon dia, consellera. Bé, jo crec que després d'aquesta campanya que van començar des de *Sapiens*, que avui també ens

acompanyen des d'una sala del Parlament la Clàudia Pujol, l'Agustí Alcoberro i el Pau Castell. Agrair-los des d'aquí la iniciativa que hem pogut portar al Parlament.

Crec que aquesta setmana, que, a més a més, coincideix que ahir el *Sense ficció* va poder emetre aquest documental, ja no hi ha cap mena de dubte que som les hereves de les bruixes, de les metzineres, de les curanderes i, en definitiva, de totes les dissidents de la seva època, que no van encaixar en aquell model femení d'aleshores.

Però crec que també és de justícia reconèixer, i d'aquí el fil conductor perquè avui arribem al 2022 amb aquesta proposta al Parlament de Catalunya, que també som hereus, alguns més que d'altres, dels veïns i de les veïnes que les van assenyalar, també de qui les van perseguir, les van torturar, les van executar i molts d'ells les van oblidar. Aquesta societat és també el resultat d'aquest fenomen, i, per tant, amb aquesta voluntat de fer aquest fil conductor de no entendre de manera separada la cacera de bruixes del patriarcat i el capitalisme d'avui en dia.

Això vol dir que molts dels estigmes, de les acusacions, de les limitacions i del model de feminitat que van imposar el patriarcat i el capitalisme, com deia una teoria de Silvia Federici –i aprofito per recomanar el llibre que ha publicat en català Tigre de Paper–, aquest model de feminitat que es comença a imposar en realitat el que tenim avui és una evolució d'aquesta cacera de bruixes. Abans se'ns deia «bruixes», ara ens diuen «feminazis», ens diuen «histèriques», ens diuen «mal follades»; abans en dèiem «cacera de bruixes» i ara en diem «feminicidis». Però aquesta línia de continuïtat és la que ens fa que avui, el 2022, portem aquesta proposta de reparació i de no repetició.

El que fem avui, com deia, és reconèixer això, que la cacera de bruixes eren feminicidis, malgrat que llavors no s'entenguessin com a tals, i ho van ser perquè eren els feminicidis de l'època, donat que hi ha un component molt important de repressió de dissidències, de persecució política, i encara més important –que ja ho han dit les meves companyes que m'han precedit–, de masclisme i de misogínia. I no és cap casualitat que la majoria fossin dones –és veritat que no eren exclusivament dones les que van ser perseguides, però sobretot van ser dones– i que les acusacions també se sostenien en diferents dissidències, no només per qüestions de bruixeria.

També l'odi és interseccional i, per tant, les caceres de bruixes incidien també en dones pobres, en dones migrades, en dissidents sexuals. Però no només les dones vulnerables que no tenien aquesta possibilitat de defensar-se d'aquests judicis una mica surrealistes, sinó també les dones poderoses, en tant que eren populars a la seva comunitat, i, per tant, aquest sistema de llavors –i també el d'ara–, les considerava dones perilloses. I, per tant, aquestes dones vulnerables i aquestes dones poderoses estaven en el punt de mira exactament igual que en el segle XXI.

Quan parlem de memòria històrica en qüestions com reparar les víctimes del franquisme o del terrorisme, ningú fa demagògia, ningú ridiculitza, ningú posa en qüestió les mesures de memòria democràtica, i em sembla que és important saber d'on venim per no repetir. Quan parlem de franquisme o de terrorisme, ningú ho posa en qüestió, en canvi, quan parlem de bruixes, ens hem hagut de sentir dir durant aquests dies, no?, que això que portem al Parlament de Catalunya no és important. No és important si nosaltres, com deia, entenem que són dues situacions –els feminicidis del segle XX i del segle XXI i la cacera de bruixes– com dos fenòmens no connectats. I, per tant, entenem que el que necessitem és que es faci recerca amb perspectiva de gènere, que es faci aquesta reparació, que es faci aquest reconeixement, que és el que fem avui, i entendre que no ens queda tan lluny aquesta cacera respecte als feminicidis actuals.

Com deia Silvia Federici –sosté aquesta teoria–, la cacera de bruixes s'acaba convertint en l'eina imprescindible per al capitalisme, per al naixement d'un nou individu que posa la competència i l'odi al veí per sobre del bé comú i de la xarxa comunitària, però també crea un nou model de dona –submisa, asexualada i obedient–, un model que encara cueja.

I, per tant, serveixi aquesta aprovació com un indult, que deien aquests dies els mitjans, un perdó col·lectiu per a totes les dones que van ser acusades de bruixes, que van ser torturades, que van ser perseguides. I serveixi també, si m'ho permeten, aquest acte de reparació com un acte, com un gran aquelarre que fem al Parlament de Catalunya, l'aquellarre que es mereixen, per totes les que van posar el cos i, sobre-tot, per totes les que encara l'han de posar.

Moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, per posicionar-se, té la paraula la diputada senyora Gemma Lienas, en nom del Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar.

Gemma Lienas Massot

Gràcies, presidenta. Diputades, diputats, consellera... Les bruixes han existit sempre a l'imaginari col·lectiu; formen part de la mitologia de totes les cultures. Acostumen a associar-se –ho deia abans una diputada– a dones grans, lletges i peril·lo-loses, tot, estereotips sexistes. Hi ha dones que viuen soles. Aquest també és un es-tereotip de gènere, és el que les dones, en èpoques llunyanes i fins no fa gaire, havien de viure controlades, és a dir, o en el convent o casades i parint criatures. A la idea d'una dona gran que viu sola hi hem d'afegir el coneixement que moltes tenien de les herbes, perquè durant segles havien actuat com a remeieres ajudant als parts, tenint cura dels mals de queixal, per exemple, o esmorteint el dolor.

A partir del segle XII i XIII, i sobretot a partir del XIV, hi ha un esclat de les uni-versitats, i les dones en són excloses, de manera que no poden estudiar medicina, i els seus coneixements de medicina són contemplats amb prevenció pels homes. Així arribem al segle XV, més concretament a València d'Àneu, on el 1424 es van reunir el comte de Pallars i els prohoms de la zona i van proclamar la primera llei contra la bruixeria. A Catalunya, centenars de dones van ser víctimes d'aquesta llei. Els judi-cis naturalment no tenien cap mena de garanties. Primer s'interrogava els testimo-nis, que inculpaven les dones només basant-se en rumors fruit d'aquests estereotips que abans hem citat. A partir d'aquí, se les engarjolava i s'aconseguia mitjançant tor-tura que s'autoinculpessin, i aleshores les condemnaven a morir bé a la forca, bé a la foguera; a la foguera més sovint, perquè té aquest caràcter simbòlic, perquè se supo-sava que havien fet un pacte amb el diable.

Vostès creuen que titllar les dones de bruixes ha passat a la història? No del tot. Quan per fi s'acaben les caceres de bruixes, el judici religiós sobre les dones com a éssers malèfics es converteix en un judici mèdic: les dones són histèriques, i ja no acaben a la foguera sinó tancades en presons, en asils, en manicomis, com li va pas-sar a l'escultora Camille Claudel, germana de Paul Claudel i amant de Rodin, que va estar tancada, per culpa d'ells dos, trenta anys en un manicomi. Per cert, que va morir el 1943, és a dir, fa dos dies.

Si consulten el diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans, com deia la diputa-da, busquen la paraula «bruixa», trobaran: «Dona vella, lletja i dolenta.» O sigui, ja veuen que continuen funcionant els estereotips. En canvi, si busquen «bruixot», hi trobaran: «Home que en diverses societats tribals duu a terme les pràctiques màgi-ques i rituals i administra coneixements empírics diversos, especialment de la me-dicina.» És clar, és bastant increïble que l'Institut d'Estudis Catalans obviï que eren les dones, bàsicament, les remeieres que s'havien ocupat sempre d'aquesta qüestió i, en canvi, les titlli de «lletges, velles i dolentes», i només li ha faltat afegir-hi «histè-riques».

Com deuen haver deduït per la meua intervenció, el nostre grup votarà favorable-ment aquesta moció, perquè realment centenars de dones a Catalunya van ser exe-cutades, acusades injustament de totes les desgràcies que passaven als pobles. Amb tot, no la vam voler signar amb els grups proposants per portar-la al Ple perquè con-

siderem que aquest és un tema que s'hauria d'haver tractat a la Comissió d'Igualtat i Feminismes; al Ple hauríem de centrar-nos a trobar solucions per als problemes grans que hi ha a Catalunya.

Nosaltres hem imaginat la cara que deuen fer els nostres conciutadans i conciutadanes en sentir-nos parlar de bruixes del segle XIV o XV mentre un 26,3 per cent de la població catalana al segle XXI està en risc de pobresa i/o d'exclusió social. (*Alguns aplaudiments.*) La cara que deuen fer les persones que han d'anar als menjadors socials; la cara que deuen fer les persones que viuen a les barraques de Montcada i Reixac; la cara que deuen fer les persones que, tot i tenir feina, no aconsegueixen arribar a final de mes; la cara de les mares i pares que no tenen recursos per a les seves criatures, i la cara d'incrèdilitat i perplexitat de les dones conscients que a Catalunya han estat assassinades set dones per violència masclista en un any. També en un any, i per aquest motiu, hi ha hagut més de deu mil denúncies; que la població activa femenina s'ha reduït mentre que l'ocupació assalariada temporal ha augmentat; que la bretxa salarial de dones i homes és encara del vint-i-tres per cent; que les feines de la cura encara recauen bàsicament sobre les dones. Bé, podria posar molts altres exemples de per què no és pertinent portar aquesta iniciativa al Ple. Nosaltres creiem que és millor que tractar qüestions simbòliques com aquesta tractar qüestions reals i actuals.

Gràcies.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari VOX, té la paraula la diputada senyora Mónica Lora.

Mónica Lora Cisquer

Bé, gràcies. Bon dia. Gràcies, presidenta. Bé, s'han quedat a gust, eh?, algunes formacions polítiques d'ençà de la intervenció que acabem d'escoltar. Bien, verdad justicia y reparación, como bien se ha comentado, es lo que se tiene que hacer precisamente con los niños catalanes que son señalados y perseguidos porque sus padres, sus familias quieren que estudien más horas de lengua castellana en las aulas. (*Alguns aplaudiments.*)

Hoy nos presentan una propuesta –y abro comillas– «sobre la reparación y la restitución de la memoria de las acusadas de brujería» –cierro comillas. Y no nos podemos extrañar que ante esta propuesta los catalanes se pregunten: «Pero esto, ¿qué narices es?» Y lamento comunicar que han escuchado bien, porque esto no es ninguna broma, va muy en serio.

Hoy quieren que en este Parlament se hable de brujas, y eso lo quieren precisamente, el Govern, Esquerra Republicana, Junts, la CUP i En Comú Podem. I es que, además, en la Junta de Portavoces previa a la celebración de este Pleno, la mayoría de portavoces de los diferentes grupos parlamentarios que estaban presentes en la Junta de Portavoces aprobaron que esta propuesta sobre brujas entrara para este Pleno. En cambio, rechazaron una proposición de ley de nuestro Grupo Parlamentario de VOX, que se registró el 5 de mayo de 2021, para eliminar *ipso facto* los privilegios económicos de los *expresidents* de la Generalitat y del Parlament de Catalunya. ¿De verdad creen ustedes que lo que preocupa a los catalanes precisamente es dignificar, reivindicar a las brujas y elaborar estudios académicos con perspectiva de género sobre la «cacera» de Brujas? ¿De verdad creen que lo que preocupa a los catalanes es que en las calles de nuestros municipios haya nombre de brujas? ¿Nos lo están diciendo en serio? ¿Es eso lo que quieren?

Y esto no es más que una cortina de humo para distraer a los catalanes del gran incendio que está sufriendo Cataluña. Y ahora aquí, incluso, lo fácil sería hablar, por ejemplo, pues de las comisiones que cobraba *en* Jordi Pujol a su bruja Adelina, que

es una historia que seguramente muchos de ustedes conocerán, pero nosotros no vamos a contribuir a su disparate.

Y, miren, mientras ustedes deciden desaprovechar la oportunidad para hacer política centrada en el día a día de los catalanes, nos encontramos con noventa mil catalanes esperando una vivienda de protección oficial; nos encontramos con 5.777 personas que viven en la calle y 5.427 que viven en albergues a precario; nos encontramos también con un 33,4 por ciento de pobreza infantil, y nos encontramos que Cataluña concentra la mitad de las ocupaciones de toda España, y también que somos una de las regiones de España que más inmigración ilegal acoge mediante las mafias, los menores extranjeros no acompañados.

Y, mientras todo esto sucede, ¿ustedes qué proponen? Brujas. (*Alguns aplaudiments.*) Y, como servidores públicos, nosotros vamos a cumplir con nuestra obligación, y es la de denunciar que todos ustedes –Esquerra Republicana, Junts, la CUP, En Comú Podem, e incluido, sí, el Partido Socialista, porque unos, ya sea por acción o por inacción...– son los responsables que han llevado a nuestra región a una situación de decadencia económica y moral. Porque llevamos muchos años viendo delirios rupturistas, antisociales e imposición de la mal llamada «ideología de género». Y ustedes, los cuatro jinetes del apocalipsis que hoy nos presentan esta propuesta, mientras se esconden sus vergüenzas con la caza de brujas, continúan despilfarrando el dinero público con sus delirios separatistas. Y nosotros desde VOX lo tenemos muy claro, tenemos muy claro cuáles son nuestras prioridades, y no son las brujas; es justicia social, barrios seguros y acabar con el derroche de dinero público que ustedes destinan a sus fiestas separatistas y feministas que estamos sufragando todos los catalanes.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

A continuació, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, el diputat senyor Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gracias, presidenta. Señoras y señores diputados, debo admitirles mi perplejidad ante esta propuesta de resolución. Efectivamente, en este Parlamento, a lo largo de estos años, se ha hablado de cosas..., hemos tenido que hablar de cosas ciertamente surrealistas, pero es verdad que me parece que en esta propuesta de resolución se llevan ustedes la palma. Ciertamente, me parece que el Parlament de Catalunya debería ser un foro en el que hablásemos de cosas, por supuesto con las preferencias de cada cual, de cada uno de los partidos, pero de cosas que realmente afectasen a la vida de los ciudadanos de Cataluña. A mí, francamente, me parece que esta propuesta de resolución..., de la cual..., por cierto, de cuyo contenido no tenemos especial objeción material, pero sí formal, insisto, creo que en el Parlamento de Cataluña deberíamos hablar de cosas mucho más importantes.

La verdad es que a mí los debates históricos, creo que lo he acreditado hasta ahora en mi trayectoria como diputado, modestamente me gustan, me interesan, pero es verdad que me parece difícil entrar en la discusión histórica sobre esta propuesta. Tiene aspectos, efectivamente, que son históricamente muy..., difícilmente rebatibles, pero es verdad que algunas de las intervenciones han apuntado cosas relativamente imprecisas. Además, de forma un poco sibilina han intentado establecer una relación de causalidad entre lo que ocurría con la Inquisición en tiempos medievales con la actualidad, con fenómenos que tienen lugar en la actualidad o, incluso, poner en la Inquisición la máxima responsabilidad de la muerte de mujeres acusadas de brujería.

A este respecto, me gustaría recordarles algunos aspectos históricos que yo creo que tienen su interés. Por ejemplo, el hecho de que la Inquisición en España, ya que

estamos hablando de las personas, de las mujeres que murieron acusadas por brujería en Cataluña y, por tanto, en una parte de España y en una parte de los dominios de la monarquía española, decirles que la Inquisición española fue probablemente, de acuerdo con uno de los mayores hispanistas, uno de los historiadores más importantes del mundo, Henry Kamen, quizá una de las inquisiciones que persiguió con mucho menor ahínco que otras los delitos de brujería. Seguramente, en España, las muertes por brujería fueron mucho menores que en otros países.

Les recuerdo también que esa Inquisición española que algunos pretenden presentar como la más sanguinaria de Europa no fue desde luego..., no lo fue ni con mucho y además no fue la primera inquisición que hubo en el conjunto de Europa y ni siquiera la inquisición que afectaba al conjunto de los territorios de la monarquía hispánica fue la primera inquisición de España. De hecho, la primera inquisición de España fue la del Reino de Aragón, de 1249, y la primera de Europa, la de Francia, de 1184. La Inquisición española, el Santo Oficio no fue creado hasta 1478. Y, por tanto, es verdad que ese discurso maniqueo que tanto gusta en este Parlament de intentar presentar España como un estado especialmente sanguinario o especialmente cruento con relación a, por ejemplo, la brujería, pues, yo creo que eso caería por su propio peso.

En este sentido, estoy muy de acuerdo con la compañera Lora cuando decía que, efectivamente..., y con la compañera Lienas también, cuando decía que «yo creo que los ciudadanos de Cataluña esperan debates substantivos mucho más importantes que se ventilen, que se sustancien en esta cámara donde están representados los ciudadanos de Cataluña».

Sinceramente, lo que tiene que ver con el callejero urbano –por cierto, una competencia esencialmente municipal y no tanto de ámbito autonómico–, me parece que efectivamente merece algún comentario a este respecto. A lo largo de estos días yo he visto cómo, en el callejero de Barcelona, la magnífica escritora catalana Ana María Matute ha recibido el premio póstumo de que se le atribuye una calle en el barrio de Horta-Guinardó, lo cual me parece una magnífica noticia. Curiosamente, y ya es habitual, la persona a la que se le quita la calle es Ramiro de Maeztu. A mí sinceramente me parece que eso forma parte del maniqueísmo, del sectarismo, de esa visión histórica cerril, de esa absoluta distorsión histórica que se ha llevado a cabo en Cataluña estos años.

Me parece que la pretensión de cambiar el callejero forma parte de esa voluntad de una cierta izquierda populista de controlar socialmente..., del nacionalismo y de izquierda populista, de controlar socialmente a los ciudadanos y no hacer políticas substantivas.

Gracias señoras y señores diputados.

La presidenta

I finalment, en nom del Grup Mixt, té la paraula la diputada senyora Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Muchas gracias, presidenta. La verdad es que reconozco que a mí me cuesta salir a este *faristol* hoy a hablar sobre este tema. Una propuesta de resolución, ustedes saben que las propuestas de resolución suelen y deben ir a comisión, que para eso las tenemos, pero sí que es verdad que hay un criterio desde la Junta de Portavoces que aquellos temas de más relevancia y aquellos temas que interesen a más de un grupo parlamentario pueden ser susceptibles de discutirse en este pleno.

Bueno, pues ya vemos las prioridades que tienen los grupos que dan apoyo al Gobierno, también sumando, por supuesto, a Comunes y a la CUP, además de Esquerra Republicana y Junts. Con la que está cayendo ahí fuera, con las colas del hambre llenas de gente, con los bancos de alimentos que están pidiendo auxilio, con la cantidad de familias que no llegan a final de mes, ustedes, los grupos que están en

el Gobierno, traen aquí una propuesta de resolución para hablar de la restitución de la memoria de las acusadas por brujería.

A mí me parece una falta de respeto para todos esos catalanes que lo están pasando tan mal. A mí me parece una falta de respeto también para esta institución, porque ustedes continuamente, con este tipo de debates, lo que hacen es degradar el Parlamento de Cataluña. Y estoy convencida y se lo han dicho también otros grupos que muchísimos catalanes ahí fuera no entienden qué es lo que venimos a hacer aquí y no entienden que se traigan este tipo de propuestas, sobre todo, insisto, con las urgencias que estamos viviendo. Y, por supuesto, nosotros no vamos a ser partícipes de esta propuesta y de esta votación.

Insisto, ustedes quieren hablar de este tema, me parece, por supuesto, legítimo, faltaría más, pero tienen los foros adecuados donde hacerlo, que no es este Pleno del Parlamento, son las comisiones.

Hemos escuchado hoy aquí muchas cosas y cómo algunos se erigen en defensores del feminismo, de las mujeres, de todo lo que ocurrió, además especialmente en Cataluña. Varios expertos sitúan el nacimiento de estas cacerías de brujas especialmente en Cataluña, en el Pirineo catalán, en las Valls d'Àneu, y hemos oído una defensa férrea sobre este tema, ¿no? Pues, bueno, a mí también me gustaría que mostraran, por ejemplo, la misma sensibilidad con las mujeres constitucionalistas atacadas –y, mire, yo no me voy a citar a mí como ejemplo, porque no queda muy bien– pero es que hay muchísimos ejemplos: la señora Arrimadas, la señora Cayetana Álvarez de Toledo, la señora Maite Pagaza, las estudiantes que integran la formación de S'ha Acabat! o, por ejemplo, las chicas de Barcelona por la Selección, que recibieron una brutal agresión por parte de los radicales aquí en Cataluña. ¿Por qué no defienden también a estas mujeres? No se vayan ustedes al siglo xv. Vénganse aquí, a la Cataluña del siglo xxi, porque tienen mucho trabajo por hacer.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies. Doncs, també, com que no han consumit la totalitat del seu temps, fem ara la crida a votació i votarem aquesta proposta de resolució.

(Pausa llarga.)

Mentre entren els darrers diputats, aprofito també per comentar-los que aquesta tarda hi ha una interpellació que ha caigut de l'ordre del dia a petició del Grup Mixt, en aquest cas, i, per tant, que aquesta tarda hi haurà una interpellació menys.

I, ara sí, ja procedim a la votació de la proposta de resolució sobre la reparació i restitució de la memòria de les acusades de bruixeria.

(Pausa.) Sí, senyor Garriga? *(Veus de fons.)* Estava donant ja la instrucció de vot. Molt bé. Anava a fer un comentari, però no el faré. *(Rialles.)* Procedim a la votació.

Comença la votació.

La proposta de resolució sobre la reparació i la restitució de la memòria de les acusades de bruixeria ha estat aprovada amb 114 vots a favor, 14 vots en contra i 6 abstencions.

(Aplaudiments.)

Suspenem la sessió fins a les quatre de la tarda. Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a tres quarts de dues del migdia i vuit minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i dos minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera i el secretari primer. Assisteixen la Mesa la secretària general, la lletrada Anna Casas i Gregorio i el lletrat Ferran Domínguez García.

Al banc del Govern seuen la consellera de la Presidència, el conseller d'Empresa i Treball, el conseller d'Economia i Hisenda i el conseller d'Interior.

La presidenta

Molt bona tarda.

Reprenem la sessió amb l'onzè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre el mercat de treball, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula, per fer l'exposició de la interpellació, el diputat senyor Juan Luis Ruiz... (*Remor de veus i rialles.*) Ah, jo tinc apuntat...

Raúl Moreno Montaña

Sí, sí, però... (*Rialles.*)

La presidenta

Sí, senyor Moreno?

Raúl Moreno Montaña

La diputada Elena Torrevejo, Elena Díaz Torrevejo.

La presidenta

Perfecte. Doncs serà la diputada senyora Elena Díaz.

Elena Díaz Torrevejo

Bona tarda. Moltes gràcies, presidenta. Bona tarda, conseller, diputats, diputades. Aquests dies estem celebrant el primer Ple d'aquest nou any 2022; un any que, sens dubte, ha de ser l'any clau de la sortida de la crisi i de la recuperació econòmica. A final d'aquest any hem de ser capaços de poder dir rotundament, primer, que la pandèmia ja ha passat i que la crisi econòmica i social s'ha superat, i que com a mínim hem recuperat els nivells econòmics prepandèmia. Hem de ser capaços, també, de poder dir que estem transformant amb èxit el model productiu i econòmic del país adaptant-lo a les realitats del segle XXI.

Ahir, conseller, vam poder conèixer algunes dades publicades pel seu departament, per l'Observatori del Treball i Model Productiu, en referència a la situació del mercat de treball a finals de l'any passat, de 2021, i hem de dir que les dades, a grans trets, són bones. I ho celebrem, de veritat que ho celebrem, perquè el que evidencien aquestes dades és la situació de recuperació en la que ens trobem.

Ara bé, aquestes dades no ens han de fer oblidar els problemes de fons, els problemes estructurals que pateix el mercat laboral a Catalunya. Si parlem, per exemple, de la gent jove, hem de destacar en negatiu les elevades taxes d'atur, que, tot i la seva disminució, l'atur entre els menors de vint-i-cinc anys..., encara són el doble que el de la resta de la població. Per no parlar dels abusos i fraus continus que es donen en moltes ocasions al voltant dels contractes de pràctiques i formatius.

A més a més, l'elevada temporalitat, concentrada moltes vegades en aquest col·lectiu, que porta bona part del jovent del país a la més absoluta precarietat laboral, i, per tant, també, personal, amb la impossibilitat de poder construir un projecte de vida sòlid i estable.

Un altre problema que tenim com a societat és la situació de les dones en el mercat laboral. La taxa d'ocupació de les dones és de gairebé deu punts per sota de la dels homes. La taxa d'atur actualment està dos punts per sobre de la dels homes. I ja no parlem de la bretxa salarial, que a Catalunya està al voltant del vint-i-tres per cent, amb una diferència salarial entre homes i dones de sis mil euros l'any.

Un dels principals reptes i problemes que tenim també a Catalunya, que té el mercat laboral a Catalunya, és l'elevada temporalitat. De fet, segons dades que vam conèixer ahir, el passat mes de desembre es van signar 221.165 contractes laborals. No està gens malament; és un 21,7 per cent més de contractes que els que es van signar el mateix mes de l'any anterior, el desembre del 2020. El problema és que els contractes indefinits no arriben al quinze per cent. La resta, el vuitanta-cinc per cent dels contractes signats, són contractes temporals que, en moltes ocasions, arriben a ser contractes d'un sol dia, d'una setmana, i, si tens molta sort, pots arribar a signar

un contracte d'un mes, perquè el trenta-tres per cent dels contractes temporals tenen una durada de cinc dies o menys.

Malgrat aquest escenari, com comentava a l'inici, en aquests moments ens trobem en un context de recuperació econòmica; de recuperació i de transformació del model productiu del país. I aquests canvis també han d'anar acompanyats de canvis en el marc de les relacions laborals, perquè cal abordar els problemes estructurals dels que parlàvem per intentar posar-hi fi.

Perquè, quan ens enfrontem a una crisi econòmica, social i sanitària sense precedents com la que estem patint des de fa gairebé ja dos anys, només hi han dues maneres d'abordar-la: o som valents i aprofitem per fer avançar el país i, amb això, també els seus ciutadans i ciutadanes, o retrocedim. Avançar creixent econòmicament, creixent en drets i en creació i qualitat d'ocupació.

I, en aquest sentit, fa..., bé, pocs dies abans de finalitzar l'any el Govern d'Espanya ens anunciava l'acord al que havien arribat conjuntament amb sindicats i patronals, després de molts mesos de negociacions, per un nou text per a la reforma laboral. Precisament un text que el que vol és abordar els problemes estructurals que pateix el mercat laboral a Espanya i també, sí, a Catalunya.

És un acord ambiciós, i és una bona eina per consolidar un marc de creació d'ocupació que ataca directament els principals mals del nostre mercat de treball: la precarietat, la temporalitat i l'elevat atur; una nova reforma laboral que penalitzarà la contractació de baixa durada i incentivarà la contractació indefinida i l'ocupació estable, establint nous contractes formatius –segons la situació del treballador–, incorporant mecanismes més estrictes de celebració, i on es posa –molt important– límit a la seva durada. Per tant, aborda el que comentava, l'ús abusiu que algunes empreses fan d'aquests contractes amagant autèntiques relacions laborals.

Es recupera la negociació col·lectiva, ubicant-la en el cor del nou model de relacions laborals, augmentant els drets dels treballadors i treballadores, i eliminant l'arbitrarietat empresarial, que fins ara ha significat la major devaluació salarial de la història de la nostra democràcia.

Es recupera la prevalença del conveni sectorial davant del conveni d'empresa. Perquè cal recordar que actualment hi han diferències entre convenis d'empreses i sectorials que van des dels 921 fins als..., una mica més de dotze mil euros anuals. Per posar-ne un exemple, aquí, a casa nostra, la diferència entre el que cobra un treballador o una treballadora de neteja d'edificis a Catalunya, segons conveni d'empresa o conveni sectorial, són més de 2.400 euros/any; o el d'hostaleria a Barcelona, on es sobrepassen els cinc mil euros de diferència –sectors, en moltes ocasions, ja bastant precaris.

A més, amb la nova norma s'estableixen mecanismes de flexibilitat interna que substitueixen l'acomiadament per poder així, també, protegir el teixit productiu. Aquests, entre altres beneficis..., és el que s'ha plantejat en la nova reforma laboral, com segurament vostè, conseller, ja coneix.

Es modernitzen les relacions laborals, imprescindibles per fer front al canvi de model productiu que s'està treballant, centrat en la digitalització i la transició ecològica. Un model productiu del segle XXI requereix una reforma laboral, unes relacions laborals, també del segle XXI.

I, a més –i no menys important–, és una norma que neix de l'acord, perquè les polítiques més estables i inclusives són les que es basen en amplis consensos, com aquest; un acord que situa en el centre del nostre model la negociació col·lectiva, el diàleg entre agents socials i, sobretot, la dignificació del treball.

L'acord entre sindicats i patronals és un acord de país. És un bon acord per al creixement econòmic i per a l'ocupació, que aposta per una ocupació de qualitat, deixant enrere dècades de precarietat basades en la devaluació salarial i pèrdua de drets. És possible, conseller, que aquest no sigui l'acord desitjat en un inici per cadascuna de les parts –de fet, estic convençuda de que és així–, però també estic

convençuda de que en tota negociació no hi ha acord si cap de les parts no cedeix en alguna cosa. Lo contrari a l'acord és la unilateralitat i la imposició.

Amb tot això, conseller, voldria saber quin és el posicionament del Govern de la Generalitat envers la nova reforma laboral. Vostè, com a conseller d'Empresa i Treball, dona recolzament a l'acord assolit entre els agents socials per a aquesta nova reforma laboral? Si sindicats i patronals han tingut la capacitat d'arribar a un acord i signar aquesta nova reforma, quin creu vostè que ha de ser el paper de les institucions, dels partits polítics i del Govern de la Generalitat? Perquè, ens podem permetre...? Podem qüestionar la legitimitat negociadora i no donar suport perquè sigui aprovada?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, diputada. Té ara la paraula el conseller d'Empresa i Treball, senyor Roger Torrent.

El conseller d'Empresa i Treball

Gràcies, presidenta. I gràcies, diputada. No havíem tingut l'oportunitat encara de debatre, i, per tant, celebros aquesta interpellació, que ens dona peu precisament a això, a poder dialogar respecte al món laboral i quines perspectives tenim en aquests moments, finalitzant el 2021, un any marcat intensament per la situació de covid, de pandèmia; quins plantejaments fem a futur aquest 2022, i, en tot cas, quins instruments tenim a l'abast i quines oportunitats –d'això també en parlarem– tenim en aquests moments sobre la taula per millorar aquest món laboral.

Seguint una mica l'esquema que vostè ha plantejat amb aquesta interpellació, a mi m'agradaria seguir també els mateixos punts que vostè ha anat tractant.

D'entrada, dir que coincidim que el 2021 és un any de recuperació, certament. Ho diuen les dades, eh?, ho diuen les dades de recuperació de l'ocupació. No només perquè hi ha hagut un descens rècord de l'atur interanual, sinó perquè ens hem situat, des del punt de vista de les xifres d'atur registrat, a nivells ja no de pre-pandèmia –per tant, ja no del 2019–, sinó a nivells de precrisi anterior –per tant, a nivells del 2008. I, al mateix temps, hem tancat l'any amb el major nombre d'afiliats de la història.

Tot això, evidentment, dibuixa un panorama, efectivament, de recuperació econòmica, i, en conseqüència, de recuperació del món laboral, de l'àmbit del treball.

I això ha estat gràcies, òbviament, a la resiliència del teixit empresarial català, que ha demostrat aquesta fortalesa per afrontar una situació que ha estat molt complicada i que en determinats sectors ha estat molt dura. Han hagut de viure moments molt complicats, amb restriccions derivades de les mesures per fer front a la covid que han impactat directament en la seva activitat, i, per tant, això ha impactat en l'ocupació. Però s'ha demostrat aquesta resiliència, l'economia catalana s'ha recuperat a una bona velocitat. I això és gràcies a aquest context, diguéssim, o a aquesta idiosincràsia de la pròpia estructura empresarial del país, però també de les mesures que ha anat prenent el Govern al llarg de tots aquests mesos.

Per tant, estem molt satisfets, tal com anunciàvem a principis d'aquest 2022, d'haver tancat un any 2021 amb dades d'atur millors..., des del 2007, eh? Des del 2007 que no teníem unes dades d'atur tan bones com les del 2021.

Però, efectivament, tenim febleses; algunes de caràcter estructural i d'altres que tenen a veure amb com afecten situacions..., algunes de les quals són a nivell global, però que tenen una repercussió evident en les empreses del nostre país. En parlàvem aquest matí, precisament; fèiem referència a aquesta crisi d'abastiments i de preus que afecta la nostra indústria, que afecta el nostre teixit empresarial.

De les febleses estructurals se'n deriva que, aquest 2022, a l'inici encara tinguem 26.893 persones, catalans i catalanes, en situació d'ERTO, eh?, dels quals 22.290

són per ERTOS covid, encara. Que és una xifra, òbviament, que no voldríem i que dimensiona problemes –hi insisteixo, eh?– de fons, però que, al mateix temps, s’ha de posar en perspectiva, eh? I, des d’aquest punt de vista, cal tenir en compte que al tancament del 2020 hi havien 172.735 persones en situació d’ERTO –per tant, un 642 per cent més que ara. Per tant, aquest 2021 la mateixa dinàmica que abans plantejàvem ha anat baixant, també, des d’aquest punt de vista.

Per tant, hem tancat l’any amb un descens del 25,8 per cent del nombre de persones aturades, que és un descens molt més pronunciat que el de la mitjana de l’Estat, que és d’un 20,1 per cent, i molt més que el de la Comunitat de Madrid, eh? Ara que es tendeix tant a parlar del model de Madrid i d’aquest concepte de *la libertad*, doncs... Dir que Madrid, per exemple, ha tancat l’any amb un descens interanual del 15,45 per cent –25,8 per cent nosaltres, Catalunya; 15,45 per cent Madrid.

Però deia que hi han qüestions estructurals, de fons, que es mantenen i sobre les quals, òbviament, estem encaminats a actuar, a atacar. Constitueixen bona part de les nostres prioritats. I no només ho dic, no només ho afirmo aquí, sinó que ho demostraré amb els fets que hem anat duent a terme els últims mesos.

En primer lloc, la bretxa salarial, la bretxa de gènere, eh?, que té un component, òbviament, salarial, però també des d’un punt de vista de l’ocupació. Avui el cinquanta-set per cent de les persones aturades són dones, respecte al quaranta-tres per cent, òbviament, que són homes. Aquesta situació té un caràcter de llarg abast, ve de lluny. I és veritat que durant els mesos més durs de la pandèmia això es va corregir, però ara tornem a una situació anterior, la qual cosa demostra que, efectivament, és una situació de caràcter estructural, no conjuntural, a la qual hem de fer front.

Una altra qüestió –vostè també hi ha fet referència– és l’atur juvenil, eh? Efectivament, una de les..., en fi, de les tares des del punt de vista del món laboral que hem anat arrossegant els últims anys, per no dir les últimes dècades, però que en aquests moments presenta unes xifres esperançadores en aquest sentit, eh?, si em permet l’adjectiu.

De fet, en acabar l’any teníem 19.740 persones menors de vint-i-cinc anys inscrites com a aturades al nostre país, i és el nombre més baix de persones menors de vint-i-cinc anys registrades en situació d’atur de tota la sèrie històrica de Catalunya. Vol dir que hem fet prou? Òbviament, no; hem de fer molt més. Però, al mateix temps, com li deia abans, presenta, en fi, uns indicis de que anem pel bon camí i que anem treballant en la bona direcció, en aquest sentit. Després m’hi referiré, amb algunes accions concretes que hem fet.

Si l’atur juvenil és així, l’altra cara de la moneda, malauradament, és l’atur dels majors de quaranta-cinc anys. Es tracta d’una de les nostres preocupacions principals, òbviament, perquè és un grup d’edat que troba més dificultats per tornar a trobar feina, perquè, òbviament, és un grup d’edat a qui impacten més, a qui afecten més, els canvis radicals, els canvis profunds que està vivint el món productiu.

I, per tant, és un col·lectiu amb el qual hem de tenir especial atenció, i l’hi tenim, eh?, precisament perquè s’està produint aquest *gap* entre l’evolució del propi model productiu, de la pròpia dinàmica, fins i tot des d’un punt de vista d’incorporació de determinades tecnologies, i, al mateix temps, aquesta capacitat de que col·lectius majors de quaranta-cinc anys trobin ocupació. De fet, en aquest sentit, el descens de l’atur en aquest col·lectiu ha estat del 14,2 per cent; per tant, molt inferior a la mitjana. Per tant, l’impacte és desigual, en aquest sentit.

I, molt relacionat amb això, l’atur de llarga durada, vinculat molt, precisament, als majors de quaranta-cinc anys, que és una altra de les nostres principals preocupacions, un altre dels nostres objectius fonamentals, perquè afecta més de la meitat de les persones que estan en situació d’atur. Per tant, ha de ser, òbviament, una línia d’actuació claríssima.

Pel que fa a sectors d’activitat, que em sembla que també és rellevant poder-ho posar sobre la taula per tenir l’anàlisi completa, la foto completa, hem de dir que tots

els sectors d'activitat acaben l'any amb descensos interanuals de l'atur registrat superiors al vint per cent. Per tant, hi ha un descens generalitzat.

És veritat que detectem millor comportament en l'àmbit industrial, i precisament per això el nostre propòsit o l'objectiu general del Departament d'Empresa i Treball és la reindustrialització del país, no només perquè genera llocs de treball de més qualitat, més ben remunerats, més arrelats al territori, sinó perquè la pròpia indústria també és un motor tractor de la resta de sectors i ajuda al creixement generalitzat.

Per tant, aquesta és la foto del 2021, i encarem el 2022 sent moderadament optimistes. Estem convençuts de que ha de ser l'any de la consolidació d'aquesta recuperació; però, per poder-nos recuperar i perquè efectivament això sigui així, necessitem diferents intervencions.

D'una banda, la intervenció pròpia al món laboral a través de les polítiques actives. Estem desenvolupant el pla de xoc de polítiques actives d'ocupació. Mobilitzem 917 milions d'euros en aquest sentit, especialment per atacar l'atur en aquests col·lectius que abans comentava, que són els que presenten més dificultats de caràcter estructural.

D'altra banda, hem d'actuar també en la transformació del model productiu –també hi feia referència vostè, diputada. Precisament, estem acabant d'enllestir el Pacte Nacional per a la Indústria, que ens ha d'ajudar a donar aquest impuls a la reindustrialització del país.

I, finalment, hem de consolidar el marc català de relacions laborals, que té les capacitats que té. Perquè, òbviament, nosaltres, entre altres coses, voldríem tenir les eines d'un estat, d'una república, per poder legislar també en matèria, demà, de relacions laborals. De moment no ho podem fer. Hi havia una oportunitat, que és la reforma laboral –ara en parlaré, en el segon torn d'intervenció–, i nosaltres estem convençuts de que és una proposta que no s'adequa a allò que avui necessita Catalunya, en aquest sentit.

Hi insisteixo, després tindrem oportunitat, segur, de parlar-ne amb més profunditat.

Gràcies.

La presidenta

Seguidament, en el torn de rèplica, té la paraula la diputada senyora Elena Díaz.

Elena Díaz Torreveiano

Gràcies, presidenta. Gràcies, conseller, per la seva resposta, per les seves dades. Lamento que en aquest torn no hagi pogut respondre a les meves preguntes. Estic convençuda de que..., espero i desitjo que a la seva rèplica sí que ho pugui fer.

Abordaré un altre tema que no m'ha donat temps a comentar en el meu torn d'intervenció. Recordar que el dia 1 de juliol del passat any, en roda de premsa del president de la Generalitat, el senyor Aragonès, acompanyat per vostè, va anunciar la creació d'un pla de xoc en polítiques d'ocupació, un pla de xoc que seria destinat a millorar l'ocupabilitat de les persones més afectades per la crisi de la covid-19; un pla dotat de més de 900 milions d'euros, un dels plans més importants de la història que permetria beneficiar més de mig milió de persones. Què ha passat, amb aquest pla de xoc?

El novembre de 2021, segons el que vam conèixer, dels fons provinents de la conferència sectorial de l'Estat se n'havia fet l'execució d'un quaranta per cent, aproximadament. Segurament, del conjunt de programes del SOC, a part de la conferència sectorial, al desembre, d'aquells 590 que havien programat, se'n devien haver executat uns 390. En resten pendents, llavors, 200, de tenir un atorgament o una execució.

Per què comento això? Doncs perquè també, dins d'aquest nou marc de relacions laborals, crec que també és necessari abordar el repte del mercat laboral a Catalunya amb un organisme com és el SOC, que, com ja deu saber, el nostre grup parlamentari porta temps demanant la seva reforma; reforma per ser més àgils, més ràpids i

més proactius per donar resposta al context actual. Igual que amb la inspecció de treball: ens ha de permetre dirigir l'estratègia en la lluita contra els fraus i els abusos laborals i controlar l'aplicació de les condicions convencionals.

I ara, en els minuts que em queden, tornaré a referir-me a la reforma laboral. El Govern ha negociat durant mesos amb la patronal i els sindicats i ha assolit un nou acord en el si del diàleg social, que garanteix, a més, rebre una nova entrega de fons europeus, fons totalment necessaris per construir el nou model productiu que el nostre país necessita.

Perquè, com li deia a la meua intervenció anterior, sé que segurament aquest no ha estat l'acord desitjat per cap de les parts, en el seu inici de les negociacions, però també sé, amb tots els meus respectes, conseller, que ni vostè ni jo, ni segurament cap dels diputats i diputades d'aquesta cambra, representem millor els treballadors i treballadores del país del que sí que ho fan els sindicats, i el mateix li podria dir amb els empresaris i les patronals.

A més, abordar les relacions laborals des d'un nou marc, d'una norma que neix de l'acord, és molt positiu, ja que ens indica que els representants, també dels empresaris, aposten també per aquest nou canvi en el model. Perquè aquest és un acord que està equilibrat, que dota de més protecció i drets els treballadors i treballadores, però alhora també proporciona més garantia jurídica i mecanismes de flexibilitat interna als empresaris per, així, també protegir el teixit productiu del país.

Per tant, respecte a la legitimitat representativa de la que s'ha dotat constitucionalment els agents socials, respecte al diàleg social. Com deia, els sindicats i patronals han sigut capaços de deixar fora les seves diferències i mirar endavant amb la finalitat de teixir un acord beneficiós per a totes les parts, i ara correspon a les forces parlamentàries ser respectuoses i, amb humilitat, donar suport a aquest acord.

Perquè d'algunes forces polítiques del país no podem esperar gaire cosa més que evitar l'avenç en drets i llibertats –en aquest cas, amb relació als treballadors i treballadores–, però a altres forces polítiques els hi serà molt difícil explicar la seva posició..., més ben dit, la seva oposició a aquest acord i el seu apropament a aquests partits de dretes i el seu allunyament dels sindicats com a representants dels treballadors i treballadores.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. En el torn de rèplica, té la paraula el conseller senyor Roger Torrent.

El conseller d'Empresa i Treball

Bé, diputada, amb relació al pla de xoc, no té les dades correctes; no sé d'on..., a quines dades es referia, però ja hem executat 800 milions dels 917 del pla de xoc. Per tant, no es correspon amb el que ha dit vostè. Vuit-cents milions dels 917 milions d'euros, que, efectivament, és el volum de recursos més gran que s'ha mobilitzat mai en aquest país en polítiques actives d'ocupació –800 de 917.

Per cert, aprofito per destacar que estan en marxa, dintre d'aquest pla de xoc, diferents convocatòries. Em permeto destacar-ne un parell: la de joves menors de trenta anys... Ja vam dir que volíem mobilitzar en aquest sentit 125 milions d'euros per arribar a set mil joves, dels quals es subvenciona la contractació per un any a temps complet, dotze mesos a jornada completa, amb 17.684 euros per contracte. Per tant, menors de trenta anys..., arribem a set mil, volem arribar a set mil joves sense feina, i hi destinem 125 milions d'euros.

I l'altra és la línia d'ajuts a persones desocupades amb dificultats d'accés al món laboral. Com deia abans, els majors de quaranta-cinc anys i l'atur de llarga durada són una prioritat, i, en aquest sentit, hi destinem 101 milions d'euros.

Dit això, inspecció de treball... Home, doncs, amb relació a això i atenent la reivindicació que feia vostè, entenc que això vol dir que està d'acord amb nosaltres a

reivindicar que el Govern espanyol, d'una vegada per totes, posi sobre la taula les convocatòries que ens permetin generar els inspectors i inspectores de treball que estem disposats no només a assumir, sinó que ja hi ha partida pressupostària per assumir-los, i que no podem perquè l'Estat no convoca les places.

Per tant, estic convençut, almenys pel to amb que ha expressat vostè això aquí, que compartim la idea de que hem de reclamar al Govern de l'Estat que, efectivament, faci aquestes convocatòries, i, per tant, ens permeti tenir i reforçar la inspecció de treball, que és un element imprescindible, indispensable, per lluitar contra la precarietat. Les lleis generen un marc legislatiu, un marc legal, en aquest sentit, però després és important dotar de recursos la inspecció per fer complir la llei, i, per tant, per generar un entorn laboral que respecti els drets dels treballadors i les treballadores i la seva dignitat. Per, tant, inspecció de treball..., home, ningú més interessat que nosaltres en poder-la reforçar.

I, finalment, reforma laboral. Ho ha dit, vostè: el Govern espanyol –en aquest cas, doncs, liderat per la vicepresidenta, la senyora Díaz– ha estat nou mesos negociant amb patronals i sindicats. I jo no nego el valor del diàleg social, al contrari. De fet, formem part d'un departament que ha desplegat el Consell del Diàleg Social aquesta legislatura a Catalunya, perquè ens el creiem, i perquè ens sembla que és un element imprescindible per concretar l'objectiu del marc català de relacions laborals, que és un objectiu històric. I en aquests moments volem, en la mesura del possible, amb les eines que tenim, que són limitades, aprofundir a través del diàleg social i la concertació. Ens creiem la concertació, sempre, com el millor instrument per avançar, imprescindible.

Ara, a la legitimitat, com deia vostè, del diàleg i la concertació social, s'hi ha de sumar la legitimitat política, que es dirimeix en els parlaments. O què diria vostè si jo aquí presentés un acord amb els sindicats i les patronals i no negociés, no parlés amb els partits de l'oposició, amb els diputats i diputades que després han d'avaluar aquest acord? Diria que, home, està bé, el diàleg social, però que s'ha de treballar políticament. I això és el que reclamen, crec que molt legítimament i molt honestament, els grups parlamentaris a Madrid. Que després cadascú votarà el que li sembli; jo parlo aquí en nom del Govern de la Generalitat, no dels grups parlamentaris de Madrid, que és amb qui s'ha de posar en contacte el ministeri per trobar l'encaix en aquest sentit.

En tot cas, no és la reforma laboral que s'havia anunciat, que ens havíem marcat, on s'havia posat el llistó. I li diré dos elements que per nosaltres són imprescindibles, i sap perfectament que, des de l'òptica de la Generalitat, per nosaltres és inqüestionable que això s'ha de recuperar. D'una banda, l'autorització administrativa dels EROs, una eina que, per exemple, ens hagués permès actuar d'una manera diferent en el cas de Mahler, que s'acaba de produir; que ens permet, des del punt de vista de l'Administració, tenir més control i incentivar la mediació en processos de tancament com el que s'ha donat.

I el segon element és la prelació dels convenis sectorials autonòmics per damunt dels estatals. Precisament, si ens creiem el marc de relacions laborals català, la prelació dels convenis fets i negociats aquí, per sobre de l'estatal, és una prioritat imprescindible.

En qualsevol cas, hi insisteixo, la reforma laboral es negocia amb els agents socials, certament, però després s'ha de votar en els parlaments –en aquest cas, al Congrés dels Diputats–, i correspon al ministeri, a la vicepresidenta, parlar-ho amb els grups parlamentaris.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies.

Passem, doncs, al proper punt de l'ordre del dia, el dotzè punt, que és la interpellació al Govern sobre el Cos de Mossos d'Esquadra, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula, per fer l'exposició de la interpellació, el diputat senyor Ramon Espadaler.

Ramon Espadaler Parcerisas

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, el meu grup parlamentari, Socialistes i Units per Avançar, va presentar aquesta interpellació sabent que vostè feia una compareixença dilluns a la tarda, però a risc de que en aquesta compareixença, doncs, ens quedessin massa interrogants o ens quedessin encara més dubtes després de substanciar-la que no pas abans d'entrar-hi. I, lamentablement, així ha estat, i per això hem mantingut aquesta interpellació.

Val a dir que, de la compareixença que van substanciar dilluns, després d'un debat que va durar tres hores llargues, si no vaig errat, en comissió, ens van quedar alguns dubtes importants. Ens van quedar algunes coses clares –ens va quedar clar que el relleu del major Trapero l'havia decidit vostè personalment i l'havia comunicat al president de la Generalitat–, però ens van quedar un munt de dubtes que intentaré posar sobre la taula per veure si els podem aclarir, perquè si no som capaços d'aclarir-los, doncs, estem abocats a allò que ja hem anunciat des del meu grup parlamentari, a una comissió d'investigació, perquè tot plegat ens sembla preocupant.

Li deia, i l'hi reitero, en aquest context, que, en el cas del Cos de Mossos d'Esquadra, en certa manera, plou sobre mullat. Fa massa temps que el Cos de Mossos d'Esquadra està a l'arena política i partidària; a vostè li agrada diferenciar entre la política i la cosa partidària. Els hi deia que des dels atemptats, des de l'U d'Octubre, des del judici del procés, doncs, els va situar a la palestra.

I li dèiem: i en la present legislatura? Home, vostès els hi han posat –no vostè, el grup que vostè representa, sí, Esquerra Republicana, i la CUP– en un primer pacte, doncs, per fer govern, precisament, posant els Mossos com a, literalment, moneda de canvi. És a dir: «Escolti, farem aquesta comissió, retirarem les defenses..., retirarem les acusacions particulars dels Mossos cap a gent que facin actes vandàlics.» Per tant, seguim persistint en tenir el Cos de Mossos d'Esquadra en l'arena política, i això no és una bona notícia.

I és en aquest context, d'aquest conjunt de retirades, d'altres decisions..., en aquest cas, que no venen de la mà de la CUP, en aquest sentit, com una decisió que no ens va passar desapercebuda i que és preocupant. És a dir, escolti, tot el conjunt d'escortes que en l'anterior legislatura s'havien dividit en dos grups el passaven, doncs, el retornaven de Presidència al Departament d'Interior, però el treien de la prefectura; el posaven sota l'òrbita política, no sota l'òrbita tècnica de la prefectura de la policia, sinó..., per poder decidir, al capdavant, a veure qui portava escorta, qui no en portava, per poder assignar..., tenir l'última paraula des de la política.

Tot això configurava elements que ens preocupaven, però el que ens ha acabat de desconcertar són els canvis que vostès han fet. Canvis que neixen malament: surt una filtració, ens n'assabentem per un digital que després confirma, doncs, la conselleria, vostè mateix, en roda de premsa... És legítim –i així l'hi vam dir– que vostè rellevi el cap del cos –tants consellers ho han fet...–, entra dins de la normalitat; però el que ja no ens sembla absolutament normal i que encén els llums d'alerta en el meu grup parlamentari, i crec que en una part important de l'opinió pública, és que just la primera decisió després de designar qui és el nou responsable, el màxim cap del Cos de Mossos d'Esquadra, el comissari Estela –persona que ens mereix tot el respecte i consideració professional–..., la primera decisió diu: «Escolti, cessarem el responsable d'Investigació Criminal, el senyor Toni Rodríguez.»

Toni Rodríguez –vull situar-ho en els seus justos termes–..., quines investigacions estava portant en curs? Portava la investigació, precisament, que afecta la presidència del Parlament per uns fets de tots coneguts; portava la investigació del president de la Diputació de Lleida, que en el seu moment va dimitir; portava la investigació, si no vaig errat, doncs, del tema de Bombers; portava la investigació del seu mateix conseller, en aquest sentit, del conseller Buch, aleshores.

I, doncs, la primera decisió... Fixi-s'hi: fan trenta-sis canvis i el primer dia només n'anuncien un. Home, em surt l'expressió en castellà: «*blanco y en botella*». Curiós, que rellevi aquesta persona. Quan hi ha una insistència per part de grups parlamentaris i grups polítics i del conjunt de mitjans de comunicació..., diuen: «Escolti, per què fan aquest relleu?», la resposta que dona el comissari en cap, el senyor Estela, és més que preocupant. Diu: «Per una qüestió d'estil.»

Home, a veure, quan una persona està liderant investigacions d'aquesta sensibilitat, quan ha hagut de fer una altra cosa que és extremament preocupant, no durant el seu mandat, durant l'anterior mandat –les coses cal situar-les en el temps–, demanar empara al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya perquè el protegeixin d'aquestes investigacions perquè hi posen el nas –per dir les coses pel seu nom– alguns dels seus superiors i que, per tant, això pot tenir, doncs, derivades d'ordre polític..., és preocupant.

Però que, a més a més, el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya li doni aquesta empara i assenyali molt clarament: «I facin-ho saber a totes aquestes persones, que aquestes investigacions estan blindades, i que només ha de reportar al jutge i que no ha de reportar ni tan sols als seus superiors jeràrquics, i encara molt menys a l'àmbit de la política, perquè això a l'àmbit de la política no li pertoca»..., doncs, ens encén totes les alarmes.

I és en aquest context que nosaltres situem, llevat de que ens doni explicacions molt més clares, doncs, la necessitat de fer una comissió d'investigació respecte a com ha anat tot això. Perquè és molt preocupant que una persona que ha treballat per al cos se la rellevi amb un argument de dir: «És que, bé, tenia un estil diferent; potser ha de ser més coral.» Home, precisament el que li demana el jutge del TSJ no és «coralitat».

Venint particularment d'on venim. Madí va preveure que Buch les passaria mares –deia una altra paraula– i va avisar Sàmper de la seva influència. És a dir: «Compte, no facin cap canvi sense el meu permís.» Això són converses que s'han filtrat d'una investigació judicial que no té res a veure amb això, però, en qualsevol cas, hem conegut el contingut d'aquestes converses. I, ai las!, vostè no és que en faci un o dos...; vostè canvia el cap, vostè canvia el cap d'Investigació Criminal. Vostè ha canviat trenta-sis comandaments dels Mossos.

És d'aquí que nosaltres desprenem que això és traslladar a la cúpula del Cos de Mossos i a la cúpula del Departament d'Interior els difícils i complexos equilibris que ja es donen, que ja es veuen, doncs, al si del Govern. És un govern que discrepa pràcticament de tot, i l'altre dia li feia la relació dels temes prou rellevants de que discrepen. En un tema tan sensible, i venint d'aquests advertiments que s'han fet públics, vostès fan tot aquest conjunt de canvis i no els expliquen, doncs, d'una manera convincent.

Perquè no és de rebut que digui: «Home, és un problema d'estil.» Perdoni, una persona que ha portat aquestes investigacions, que ha estat subjecta a pressions, que ha hagut demanar ajuda al jutge, que de bones a primeres... I que, de trenta-sis canvis, sigui el primer que anuncien i el primer que *de facto* fan... Vostè em dirà: «El relleva el seu relleu natural, com ell va rellevar, doncs, el seu cap natural», però, en qualsevol cas, no va ser per raons..., ni va estar sotmès a aquestes pressions. I això és el que a nosaltres ens preocupa, i això és al que no ens ha donat resposta.

Vostè ens va clarificar una cosa. Va dir: «El cessament del major Trapero és responsabilitat meva. El nomenament del senyor Estela és responsabilitat meva.» I li

agraïm la claredat. Sí que li vam dir: «Home, molt coral no és, però, en qualsevol cas, està en el seu perfecte dret.» Quan parlem de models policials..., seria més el model governatiu, però, en qualsevol cas, hi té tot el dret.

La pregunta que li fem: el comissari Toni Rodríguez, cap d'Investigació Criminal, que portava aquestes investigacions sensibles, qui el va cessar? El va cessar vostè? El va cessar el cap del cos? El va cessar el sotscap del cos o el senyor Sallent? Qui el va cessar? I, sobretot, per què el van cessar? Perquè ens genera una gran preocupació, no conèixer això.

I és d'aquí que cal entendre i que cal situar... Escolti, a veure, es pot arribar a desprendre... Compte, que aquí el que ha posat, amb coratge, amb valentia i seguint les instruccions del jutge –perquè d'altra manera no pot ser–, la seva professionalitat i el seu rigor professional fent bé la seva feina, perseguint la corrupció vingui d'allà d'on vingui –perquè, al marge d'aquests casos, n'ha portat molts altres més, i podríem parlar de marihuana i podríem parlar de molts temes en els que ha excel·lit–..., doncs, home, que el cessin de cop i volta, entengui, conseller, que genera llums d'alerta que s'encenen, en el nostre cas, i crec que no només en el nostre cas, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, sinó en una part molt important de l'opinió pública i suposo que també d'aquesta cambra..., els llums d'alerta respecte a la qüestió del seu cessament, que no s'ha entès, no s'ha entès de cap manera.

I, home, si l'altra vegada en tres hores vam ser capaços de treure una cosa clara, que és que a en Traperó l'havia cessat vostè i a l'Estela l'havia nomenat vostè, faríem molt si en aquesta interpellació sabéssim clar qui el cessa exactament i per quins motius, perquè, això de l'estil, accepti'm que no cola.

I després, al costat d'això, home, també li vam retreure l'altre dia: pràctiques realment preocupants i realment lletges, com el veto d'una periodista. I no és la primera vegada que, en aquest cas, el Govern..., es va prohibir a un periodista, el senyor Rius, anar a rodes de premsa del Govern, suposo que perquè el devien considerar impertinent o que les seves preguntes no complaïen el Govern. Es va intentar, i això va generar un manifest, un pronunciament públic per part del comitè professional de la corporació catalana, de TV3..., intentar el veto d'una periodista.

Això, sumat a lo altre..., home, aquests signes d'opacitat són els que ens preocupen, i són els que ens aboquen, conseller, si les seves respostes no són nítides, no són clares, a proposar una comissió d'investigació. Perquè el que hem d'escatir, sobre el que hem d'arribar al fons de la veritat, és qui són els responsables d'aquests canvis, què persegueixen en el fons aquests canvis..., perquè una cosa és la llibertat i el marge que té el conseller per fer els canvis que cregui oportuns a la cúpula, i l'altra és fer una sacsejada al taulell que té més senyals de purga que no pas d'altra cosa..., o de reestructuració del cos.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Interior, senyor Joan Ignasi Elena.

El conseller d'Interior

Presidenta, diputats i diputades... Doncs sí, ho vaig dir el primer dia i ho reitero, naturalment: la decisió va ser del conseller, com probablement devia ser seva, quan va decidir canviar el cap del cos quan era vostè conseller. Probablement igual que el conseller Buch, que va canviar dos caps del cos, o el conseller Sàmper, que va canviar també el cap del cos, perquè forma part de les prerrogatives.

I, naturalment –i ho vaig dir ahir i ho vull reiterar–, les decisions es prenen meditatament. I com jo he tingut la sort de que vostès han pres la decisió de convertir els temes de seguretat en un conflicte polític, i és una decisió de partit –legítima però òbvia–, jo he tingut l'oportunitat de poder-ho explicar diverses vegades.

La raó per la qual vam canviar el cap del cos és perquè, en el projecte que imagino com a conseller –perquè és la meva obligació tenir-lo– per al cos els propers

anys, la persona més adequada era el comissari Estela. I ho confirmo i dic: perquè canviar una persona no significa ignorar el que s'ha fet en el passat com a positiu, no significa rebutjar el passat. De la mateixa manera que afirmo que, durant molts anys, que fos el major –primer comissari i després major– Trapero el cap del cos va ser una bona decisió, i va ser un bon comandament, crec que per al temps que ens ve la persona més adequada és el comissari Estela. I és aquesta, la raó per la que ho he fet, en base a moltes coses.

I frivolitza sobre una qüestió i la barreja –i ho fa expressament, perquè ho sap..., quan dic lo dels estils de governar i estils de dirigir. N'existeixen, i molts, i segurament cada cap mereix el seu. I quan jo he fet referència a l'estil de governar i a que crec que l'estil cooperatiu i l'estil més horitzontal i l'enfocament territorial del Cos de Mossos d'Esquadra, en un creixement de vuit mil a deu mil mossos que creixerà en aquests propers deu anys..., era la persona adequada, en Josep Maria Estela..., ara m'ho barreja amb la decisió, que li dic que va ser del comissari Estela, de canviar el cap de la Comissaria d'Investigació.

Però si ho va dir ell, perquè és a ell, a qui li correspon decidir els canvis. Com li va correspondre al major Trapero, que durant un any va decidir sobiranament, lliurement, canviar tres vegades el cap de la Comissaria d'Investigació. I malgrat que es va fer en una època..., inclús en una època posterior a les eleccions del 14 de febrer, a ningú se li va ocórrer qüestionar raons obscures i raons ocultes com vostès estan fent permanentment, insinuant connivències amb la corrupció.

Miri, quan vostè va canviar quatre persones quan era conseller de la Comissaria General d'Investigació, quan al número dos el va enviar a Girona, a ningú se li va ocórrer pensar que era perquè vostè volgués amagar qüestions de corrupció de l'aleshores seu partit, per exemple. Entre altres coses, perquè al Cos de Mossos d'Esquadra les investigacions estan molt blindades. I tot això al que fa vostè referència, d'investigacions..., sap més que els responsables polítics del departament, sembla ser, perquè ni nosaltres, els responsables polítics, i sovint ni els comandaments interfereixen en les investigacions.

I quan vostè fa referència a aquest tipus d'informacions o peticions d'empara..., no consten en el departament. I no dic que no existeixin; dic que senzillament no consten en el departament, perquè és una relació entre l'investigador i el jutjat, i, per tant, no consten en el departament.

El que sí que li vaig dir molt clarament és que, quan hi hagi algun responsable, algun comandament a qui no li correspon, algun responsable polític que posi la seva mà en una investigació, del tipus que sigui, serà cessat per aquest conseller. I d'això en pot tenir l'absoluta garantia –l'absoluta garantia.

Perquè els temes de la corrupció són especialment sensibles, i és per això que hem pres un conjunt de mesures. En primer lloc, incrementar el personal de la comissaria que es destina..., la part, diguem-ne, que es destina a la lluita contra la corrupció, perquè és fonamental, perquè és la més fastigosa de les corrupcions, perquè és la que atempta contra el pitjor contra el que es pot atemptar, que és la confiança de la gent.

S'han passat dies insinuant sistemàticament que hi ha una operació per tapar la corrupció. I miri, d'això no n'accepto cap lliçó, i de vostès, tampoc, perquè em sembla absolutament intolerable. Em sembla absolutament intolerable i molt molt molt perniciosos per al Cos de Mossos d'Esquadra. Molt perillós. I molt injust; molt injust amb els que estaven i molt injust amb els que estan.

La Comissaria General d'Informació, com el Cos de Mossos d'Esquadra, no és una persona; són centenars de professionals que treballen dia a dia lluitant contra el delictes organitzats. Cada dia. Cada minut. Amb una honestedat extraordinària. No és una persona. I qui substitueix en aquests moments el que estava fins ara com a responsable, com a intendent responsable de la Comissaria General d'Informació, és el seu segon, la persona que tenia de confiança, i..., en fi, segurament devia ser la seva

persona de confiança, perquè era el seu segon. I el qui substitueix el segon és una altra persona de la Comissaria General d'Investigació. I ho saben.

I saben perfectament que aquest espectacle que estan muntant és una ficció del seu partit al servei només de la propaganda política, perquè dintre del Cos de Mossos d'Esquadra (*alguns aplaudiments*)..., dins del Cos de Mossos d'Esquadra s'està vivint amb absoluta normalitat. I els hi vaig dir: jo no utilitzo les organitzacions al servei dels meus interessos.

L'altre dia el sindicat majoritari de comandaments va parlar molt clar, i va dir: a, els que hi havien fins ara eren molt bons professionals; be, els canvis són absolutament normals, habituals i han passat sempre, i tres, els actuals responsables de totes les comissaries són també uns enormes professionals. Deixin ja d'utilitzar el Cos de Mossos d'Esquadra al servei de tàctiques partidistes.

Miri, ha fet dos referències al bescanvi sobre qüestions de Mossos d'Esquadra entre partits polítics. No és un bescanvi, no és... És absolutament normal, raonable, que la política de seguretat i l'orientació política de les polítiques de seguretat siguin l'objecte del debat parlamentari i dels acords parlamentaris. Com que no? Naturalment que sí –naturalment que sí. Perquè aquest Cos de Mossos d'Esquadra està sotmès a la sobirania d'aquest Parlament i del Govern, i, naturalment, com a policia judicial, de fiscals i jutges. Només faltaria –només faltaria. I prou que ho garantirem, i prou que està garantit, i prou que sap que està garantit, amb els professionals que tenim. Per tant, deixin, si us plau, de jugar amb tot plegat.

I, a més a més, saben greu, algunes afirmacions que fa, perquè les fa sabent que no són veritat. Miri, ha fet referència als escortes, a la divisió d'escortes, que va passar a la direcció general. Però vostè sap perfectament que qui decideix qui té i qui no té escorta i en quina dimensió és la Comissaria General d'Informació. Sempre ha estat així, i segueix sent així, però sempre volen anar posant la sospita respecte de la utilització i la manipulació política. I no cal que s'escandalitzin tant, perquè ahir va parlar la portaveu del seu grup directament de connivència amb la corrupció, la qual cosa em sembla una vergonya –una vergonya–, i més venint de vostès.

Finalment... No tinc més temps. Volia parlar també d'una altra qüestió vinculada als «bescanvis» –que en diuen vostès– polítics, que és sobre la defensa jurídica, respecte de la qual també han fet molta molta demagògia, i després els hi explicaré.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

En el torn de rèplica, té la paraula el diputat senyor Ramon Espadaler.

Ramon Espadaler Parcerisas

Conseller: lliçons, nosaltres tampoc no n'acceptem cap. I no pot pujar aquí a la tribuna i dir així, tan frívolament: «Ecoliti, és que no està en la vena i en l'intercanvi polític.»

Miri, l'acord que dona gènesi al Govern és un acord entre Esquerra Republicana i la CUP –que, per cert, els seus socis actuals interpreten com una pressió sobre ells– en el que es diu: «Retiraran les acusacions particulars a aquelles persones que facin aldarulls i que hagin pogut lesionar policies»..., les retiraran; tal cosa van signar i tal cosa han fet. «No tramitaran les...», «No faran les defenses dels mossos d'esquadra que s'hagin vist acusats en contextos d'ordre públic», i tal cosa han fet. Això ho han fet vostès. «Crear una comissió parlamentària...», aquí nosaltres vam intentar fer-hi aportacions i alguna l'hem fet, i en participarem, però això són tres qüestions de pacte partidari per donar peu a un govern.

És des d'aquesta perspectiva, que diem que això té a veure amb el bescanvi i utilitzar el Cos de Mossos d'Esquadra com a moneda de canvi. O no és això, conseller? (*L'oradorriu.*) O no és això? No ho portaven pas, vostès, en el seu programa. Només ho portava la CUP, i, miri, ara vostès ho han assumit, i els de Junts s'ho han hagut, d'alguna manera, d'empassar. (*Alguns aplaudiments.*)

Escortes, si la decisió està en l'àmbit policial –perdoni l'expressió, però...–, per què caram depenen de la direcció general? Per què? Per què? Fins ara la direcció general només depenia d'una cosa, que a totes les policies democràtiques del món en depèn: els afers interns. Naturalment, han d'estar al marge de la prefectura de policia perquè investigui els propis policies, i, si vol vostè, algunes qüestions relacionades amb les relacions institucionals. Però un cos de..., què són?, 250, 300 o 160 –no ho sé, no sé quants són– escortes, per què han de dependre d'una direcció general, curiosament després d'una polèmica llarguíssima? Això és partiditzar –això és partiditzar.

I no acceptem cap acusació de dir: «Escolti, és que vostès estan intentant posar ombres de sospita.» Qui posa les ombres de sospita..., és que, quan s'anuncia un canvi, el primer que es fa és cessar una persona concreta, que, ai las!, quina curiositat, portava els casos tremendament sensibles.

I vostè ja ens ha dit: «Miri, no ho he fet jo, però ho ha fet...» A vegades un té la sensació... I per això jo l'altre dia en comissió li vaig demanar: «Escolti, qui mana?» Doncs potser és que del tot no mana vostè, dins del seu departament; potser la conclusió de l'altre dia... Escolti, vostè hi ha posat el cap, però n'hi han d'altres que fan i desfan a dintre el cos en base a uns equilibris difícils, a uns equilibris complexos, que és evident que hi són, en el Govern, però que s'han traslladat al Cos de Mossos d'Esquadra.

I el que no pot dir és que nosaltres ho utilitzem partidàriament. Aquest és un tema que preocupa la ciutadania. Clar que preocupa: preocupa l'ordre públic, preocupa que lamini l'autoritat dels policies; preocupen els talls permanents de la Meridiana, perquè preocupen molta gent; preocupen les no decisions, moltes vegades, del departament; preocupen les decisions molt condicionades des d'una mirada política molt determinada i molt poc objectiva; preocupa la no tramitació de les actes parlamentàries. Preocupen moltes coses que no són fruit de la imaginació perversa del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, que pretén no sé quines coses.

Li he parlat de fet reals. Els escortes han passat de dependre de la prefectura a la direcció general, sí o no? Les defenses dels policies s'han retirat, sí o no? Les acusacions particulars s'han retirat, sí o no? La comissió que volia la CUP s'ha fet, sí o no? El cessament del responsable màxim de l'Investigació Criminal que treballava en casos sensibles com els que he esmentat abans i que no cal que repeteixi perquè tothom té prou a la retina...? L'han cessat, sí o no? A les primeres de canvi, com la primera decisió, com la primera decisió que fa en aquest sentit el nou cap del Cos de Mossos.

Per tant, home, conseller, no és de rebut, la resposta que ens dona. I no val venir aquí...: «Escolti, és que vostès fan una mena de política...», «Els interessa tenir aquests temes sobre la...» Li he parlat de decisions objectives. Li he parlat de decisions, totes elles, objectives, que ha pres vostè o que ha pres algú per vostè, en el cas d'algun cessament, com acaba de dir; escolti'm, algun mitjà ja ho deia... Però celebrego, com a mínim, aquesta interpellació, perquè hem aclarit per boca seva..., algun mitjà deia: «S'ha desentès del cessament del cap d'Investigació Criminal.»

I si algun dia té interès –de debò, eh?, conseller– a parlar sobre els cessaments que s'havien fet –jo fa set anys que vaig deixar el departament– en l'època que jo estava al departament..., encantat de la vida. Que em facin una interpellació a mi i discutirem que si el nomenament del Traperó va ser oportú o no va ser oportú o tot el que sigui.

El que sí que sé és que va generar un breu en un mitjà, i, ho confesso, perquè vaig demanar per favor que es fessin ressò d'un canvi important, que era el cap de la policia. I això és lo més normal per a la policia (*alguns aplaudiments*), això és el millor que li pot passar a la policia, que el seu conseller gairebé hagi de demanar per favor: «Home, recullin-me, que ara aquest senyor és el cap.» I no em consta, doncs, cap mena de moviment estrany pels qui van ser rellevats, que amb tota normalitat

es van integrar, per cert, a dintre el mateix cos policial, cosa que em sembla que no està passant ara.

Gràcies, senyora presidenta.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

I, finalment, al torn de rèplica té la paraula el conseller d'Interior.

El conseller d'Interior

Bé, vostè seguirà insistint en que les investigacions les portava només una persona i la resta del departament..., de la Comissaria General d'Investigació no feien absolutament res. Tot ho feia una persona. I li va fantàstic per poder fer aquest discurs permanent d'insinuacions i de falsedats que són del tot i absolutament intolerables per al conseller –però això és igual–..., sinó pel Cos de Mossos d'Esquadra. Així em sembla que no es fa oposició. I, segurament, si en el seu moment només va ser un breu és perquè no hi havia en aquest terreny una oposició tan irresponsable com la que vostès exerceixen. *(Alguns aplaudiments.)*

Ha parlat de les defenses. *(Diverses veus increpen el conseller.)* Ha parlat de les defenses. Ha parlat de les defenses. *(Forta remor de veus.)* És que han canviat molt, deu ser això. Han parlat de les defenses. *(Persisteix la remor de veus.)* Han parlat de les defenses. Una pregunta: l'Ertzaintza no acusa. Ho sap. l'Ertzaintza no acusa ni per lesions. I allà governen. I allà no estan deixant venuts els ertzaines, el seu Govern, el Govern al qual vostès donen suport i del qual participen? *(Pausa.)*

Aquí es segueixen defensant el Cos de Mossos d'Esquadra i els seus agents amb lletrats de la Generalitat, sempre que hi hagin lesions. Sap com? Com fa el Govern de l'Estat, a través de l'Advocacia de l'Estat, amb el Cos Nacional de Policia. Però això tampoc ho diuen, perquè és burxar i burxar i burxar en donar la sensació de que hi han uns perversos senyors que han pactat amb aquest Govern i que volen anar contra el Cos de Mossos d'Esquadra.

L'hi reitero: la defensa jurídica que fa el Govern de la Generalitat en els Mossos d'Esquadra és la mateixa que fa el Govern de l'Estat amb el Cos Nacional de Policia, i superior a la que fa l'Ertzaintza... –perdó–, el Govern basc amb l'Ertzaintza. Però allà segurament això no és bescanviar..., a canvi de res.

Com, per exemple, la comissió. Fa referència sistemàticament a la comissió com quelcom pervers. És a dir, que es debati sobre el model policial en aquest Parlament també és una conspiració estranya entre la Candidatura d'Unitat Popular i aquest Govern? Al contrari, és parlar de seguretat pública, que és una de les nostres obligacions com a diputats, i dirigir la seguretat pública, que és una de les meves obligacions com a conseller.

Ho reitero: la decisió que hem pres, i que ha pres aquest conseller, ha estat en base a un model, a un camí i a un horitzó cap a on crec que ha d'anar el Cos de Mossos d'Esquadra, i també cap a un model i una manera de governar-lo que crec que és la manera més adequada a partir d'ara. Hem nomenat aquests comandaments, i és la prefectura, com sempre, qui té la responsabilitat, com fa sempre, de nomenar la resta d'agents.

Diu que avui l'hi hem aclarit. Però si això ho hem dit des del primer dia: qui fa els nomenaments i qui no els fa, qui ha nomenat el cap d'investigació o qui ha nomenat el cap de la Csucot, o qui ha nomenat el cap de la territorial, o qui ha nomenat el cap de la comissaria de l'Ebre o de Tarragona. Doncs el cap del cos, naturalment. I així ho va manifestar des del primer dia, perquè és la seva obligació i perquè té l'autonomia de fer-ho. Per cert, com va fer l'anterior cap del cos el darrer any, aquest darrer any, canviant el seixanta per cent dels comandaments del cos. Legítimament, perquè estava en el seu dret, i segurament estava en la seva obligació de triar les persones que considerava més adequades.

Ahir vaig explicar moltes coses, algunes vinculades al blindatge en temes de corrupció, altres en temes de la feminització, altres en temes de la territorialització. Tenim l'oportunitat de seguir treballant d'aquesta manera. Tenim l'oportunitat de seguir tirant al Cos de Mossos d'Esquadra..., amb interessos partidaris d'un grup a l'altre, o de parlar i de discutir i de debatre políticament, en el marc que ens hem donat, que és a la Comissió d'Estudi del Model Policial i també en aquest Parlament i a la Comissió d'Interior, sobre el futur del Cos de Mossos d'Esquadra. Aquesta és la meua voluntat, i crec que l'he exercit des del primer dia.

I malgrat que em sembla que estan tenint o han tingut en aquesta qüestió un comportament que jo qualifico, respectuosament, d'irresponsable, estic absolutament obert a seguir treballant d'aquesta manera al servei de quelcom molt rellevant, que és el Cos de Mossos d'Esquadra del nostre país.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, conseller.

Interpel·lació al Govern sobre l'exercici de la competència de la seguretat pública

300- 00101/13

Passem al tretzè punt de l'ordre del dia, la interpel·lació al Govern sobre l'exercici de la competència de la seguretat pública, presentada pel Grup Parlamentari de Ciutadans. Té la paraula, per fer l'exposició de la interpel·lació, el diputat senyor Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Gràcies, presidenta. Consellers, senyores, senyors diputats... El Gobierno de España, de acuerdo con la Constitución, tiene competencia exclusiva en la materia que nos ocupa, en la seguridad pública, si bien la propia Constitución española contempla que esta competencia pueda ser ejercida también por las comunidades autónomas, de conformidad con sus respectivos estatutos de autonomía y el ordenamiento jurídico de aplicación.

En el caso de la comunidad autónoma catalana, el Gobierno de la Generalitat, de acuerdo con el marco de competencias que establecen la Constitución, el Estatuto de autonomía y la legislación vigente, tiene la función de proteger el libre ejercicio de los derechos y las libertades y de garantizar la seguridad ciudadana. Esta función gubernativa la ejerce a través del departamento del que usted, consejero Elena, es titular, del Departamento de Interior.

Le corresponde, pues, al Gobierno de la Generalitat, a usted, como consejero de Interior, velar no solo por que la ciudadanía en su conjunto pueda ejercer en plenitud y libertad sus derechos, sino también por mantener y garantizar la convivencia pacífica y la protección de las personas y sus bienes. Todo ello, de acuerdo con el ordenamiento jurídico, y, siempre que sea necesario, bajo la tutela de los tribunales.

Llegados a este punto, es muy probable –espero que sea así– que el consejero de Interior, al menos, comparta con el Grupo Parlamentario de Ciutadans que la seguridad pública es un servicio esencial que los gobiernos concernidos deben prestar al conjunto de la ciudadanía.

Todos nosotros, y, por supuesto, los miembros del Gobierno de la Generalitat y el conjunto de los funcionarios y trabajadores de las administraciones públicas, somos servidores públicos. Hemos de tenerlo muy presente: servidores públicos al servicio de la ciudadanía, al servicio de todos y cada uno de nuestros conciudadanos. Es nuestra obligación y es nuestra responsabilidad.

Una responsabilidad, consejero, que, a juicio de mi grupo parlamentario, cobra especial relevancia cuando hablamos de servicios esenciales, como es el caso de la seguridad pública. Quiero decirle con eso, señor Elena, que los responsables políticos, sea cual sea su carné de partido, son y deben..., somos y debemos comportarnos como servidores públicos en el ejercicio de las funciones gubernativas especialmente. Quiero decirle, consejero, que el Gobierno de la Generalitat, en el ejercicio de sus funciones gubernativas, está o debería estar al servicio de todos y cada uno de los ciudadanos catalanes.

Puede que le parezca innecesaria, la referencia de que el Gobierno debería estar al servicio de todos y cada uno de los ciudadanos, pero le aseguro que, hoy en día, buena parte de la ciudadanía catalana lo pone en duda. Y, desde luego, escuchando a muchos de los miembros del Gobierno de la Generalitat y de los partidos que le dan apoyo, motivos no les faltan.

Porque una premisa fundamental, imprescindible para que un gobierno democrático esté al servicio del conjunto de la ciudadanía, al servicio de todos y cada uno de los ciudadanos sobre los que ejerce su función gubernativa, es el respeto escrupuloso del ordenamiento democrático y del marco legal vigente. Y eso, consejero –creo que no me lo podrá negar–, no es así por parte del Gobierno de la Generalitat en muchas ocasiones.

Cuando el propio presidente de la Generalitat y algunos de sus consejeros declaran públicamente que no van a respetar el marco democrático y que no acatan las sentencias de los tribunales que directamente les afectan, el mensaje es claro: no gobiernan más que para los de su cuerda, no gobiernan más que para los que les apoyan en su desafío estéril al orden democrático constitucional.

Es el caso de su Gobierno, del Gobierno del que usted forma parte, como lo ha sido de los gobiernos de la Generalitat al menos durante les tres legislaturas anteriores. El Gobierno no se dedica a gobernar para todos los catalanes, sino a dividirlos y a enfrentarlos, priorizando su embate antidemocrático contra el estado social y democrático de derecho, y dejando de lado el interés general y su obligación de estar al servicio de todos y cada uno de los ciudadanos al margen del interés partidista.

Está claro que un gobierno democrático puede obedecer los mandatos partidistas reflejados en propuestas programáticas y llevar a cabo su acción política con la intención de que esas propuestas se vean reflejadas fielmente en su labor de gobierno, pero siempre partiendo de la premisa de que se trata de un gobierno democrático, es decir, que actúa en todo momento conforme a las reglas democráticas.

Lo que no puede hacer ningún gobierno que quiera llamarse «democrático» es no respetar el ordenamiento democrático y el marco legal. Lo que no puede hacer ningún gobierno democrático es lo que hizo el Gobierno de la Generalitat que encabezaba el fugado Puigdemont: dar un golpe a la democracia y pretender irse de rositas, proclamar sus llamémoslas «leyes habilitantes» rompiendo las reglas del juego democrático a la vista de todos y pretender que su desvarío antidemocrático no tenga consecuencias. Lo que no debe hacer ningún gobierno que quiera llamarse «democrático» es utilizar las instituciones democráticas, que son de todos, en beneficio exclusivo de su interés partidista.

Y en buena medida eso es, precisamente, lo que vienen haciendo los sucesivos gobiernos de la Generalitat, de forma muy especial desde que Artur Mas inició el proceso subversivo desde el seno de las instituciones que ha dado lugar al infausto proceso separatista que nos han pretendido imponer a todos y que pretenden que les salga gratis.

Hace años que en este Parlamento se escucha aquello de que «no hay que judicializar la política» al mismo tiempo que, quienes con mayor frecuencia lo repiten, más esfuerzos hacen por ser sometidos a la jurisdicción, a la acción de la justicia, por su desprecio infame a las leyes y a los tribunales.

Nadie, pero de forma especial los servidores públicos, los responsables de las administraciones públicas, está por encima de las leyes y del ordenamiento democrático. El juego de la política es ilegítimo al margen de la ley, como lo son otras muchas actividades en nuestra sociedad. El juego de la política dentro o fuera de las instituciones es especialmente ilegítimo al margen de la ley. Quienes judicializan la política son quienes se ponen fuera de la ley en el ejercicio de la política. Los jueces y tribunales, en cualquier estado social y democrático de derecho, no hacen más que cumplir con su papel jurisdiccional.

Y, respecto al ejercicio de la competencia de seguridad pública, usted sabe que la acción política legítima no es aquella que pretenda moldear a los cuerpos de seguridad al servicio de una causa o al servicio de unos intereses partidistas. Las fuerzas y cuerpos de seguridad son por y para la ciudadanía; no están al servicio del poder establecido, están al servicio de la ciudadanía dentro el respeto escrupuloso del ordenamiento democrático.

Pero los sucesivos gobiernos de la Generalitat, especialmente desde que el señor Mas se echó al monte e inició este viaje a ninguna parte en el que ha pretendido embarcarnos a todos los catalanes, han dado sobradas muestras de pretender el control de los Mossos d'Esquadra a través de su cúpula de mando.

El proceso de selección y designación de la cúpula de mando es uno más de los procedimientos opacos que utiliza el separatismo en su acción de gobierno. Esa falta crónica de transparencia es, cuando menos, causa de desconfianza. Una desconfianza que se acrecienta cuando sale a la luz que en el ámbito de Convergència Democràtica –lo que ahora se ha convertido en este conglomerado variopinto que ha recogido a algunos de los separatistas más acérrimos llamado «Junts per Catalunya»– se han hecho listas y clasificaciones de los altos mandos de los Mossos en función de su ideología, de su patriotismo regionalista y de su compromiso por la causa separatista, además de otras clasificaciones por motivos diferentes que poco o nada dicen a favor de quienes las elaboró.

La desconfianza hacia el Cuerpo de Mossos d'Esquadra de muchos ciudadanos catalanes se acrecentó durante los meses previos al golpe a la democracia de septiembre y octubre de 2017, y de forma especial quizás por la actuación de muchos agentes del cuerpo durante la mascarada del 1 de octubre.

Esa desconfianza fue fruto no solo del posicionamiento ambiguo del por entonces jefe operativo de los Mossos d'Esquadra, el mayor Trapero, y de su escasa –al menos en apariencia– colaboración con los responsables de otras fuerzas y cuerpos de seguridad e incluso de la misma fiscalía, sino también y muy especialmente por el claro posicionamiento del consejero de Interior, a la sazón el señor Forn, y de su cúpula política respecto a los preparativos y la ejecución del golpe a la democracia que perpetraron en esas fechas.

La política partidista separatista ha hecho mucho daño al Cuerpo de Mossos d'Esquadra. Ustedes exigen a los partidos de la oposición que dejemos a los Mossos al margen de la política, al tiempo que los han utilizado de forma torticera en su propio beneficio político. Eso sí, al margen de la ley y en contra del ordenamiento democrático al que todos los servidores públicos –ustedes también– se deben y tienen la obligación de respetar y defender.

Ustedes han politizado al principal cuerpo policial que garantiza a los catalanes la seguridad pública y el libre ejercicio de sus derechos, y, por lo que parece, pretenden seguir haciéndolo. Y parece que pretenden seguir haciéndolo porque usted, en su comparecencia del lunes, fue incapaz de explicar el porqué de la purga aparente que han llevado a cabo, y además Esquerra Republicana volvió a criticar la labor de oposición por, supuestamente, utilizar políticamente a los Mossos.

La presidenta

Per respondre, té la paraula el conseller d'Interior, senyor Joan Ignasi Elena.

El conseller d'Interior

Presidenta, diputades, diputats... Diputat Matías Alonso, la veritat és que no venia preparat per fer un debat de política general. I no ho dic irònicament, eh?, sinó..., tinc la percepció de que la seva intervenció és el seu programari polític, absolutament respectable, amb relació a moltíssimes coses que avui ens ha plantejat.

I deixi'm començar per dir-li que moltes de les coses que ha dit al començament les comparteixo. Em preguntava, deia, si..., «vostè ho deu compartir.» Doncs sí, algunes les comparteixo; començant per la primera que ha dit, que em sembla que és molt i molt rellevant, que és que és un servei públic, no?, i que allà on no hi ha seguretat pública hi ha el salvi's qui pugui. I normalment es salven els més poderosos. I normalment els que acaben perdent són la gent més dèbil i els més vulnerables. Per tant, sí, sempre he pensat que la política de seguretat és una política social, perquè sobretot beneficia i està i ha d'estar al servei dels més vulnerables.

Jo ho intento, treballar per al conjunt de la societat; amb 55.000 defectes diaris que segur que em podran trobar, però intento treballar per al conjunt de la societat. Quan penso en les polítiques de seguretat..., quan penso en Manresa i en el pla Tre-mall i en els dispositius conjunts que treballem amb l'ajuntament i amb les policies locals, els hi asseguro que penso –ho dic honestament– en el conjunt dels ciutadans de Manresa; quan parlem a Barcelona, amb la comissària i amb l'intendent en cap de la ciutat, sobre els dispositius a tants barris amb dificultats, li ben asseguro que penso en el conjunt de la ciutadania. Perquè, efectivament, la política de seguretat és la garantia de drets i llibertats.

I, sí, també el de la convivència. Perquè sense seguretat, sense una política de seguretat, ho reitero, el que hi ha és la barbàrie, i el que no hi ha és convivència. La política de seguretat és garantir la convivència; és a dir, garantir els drets d'uns i dels altres. És veritat que cadascú té la seva mirada i té el seu accent. I intueixo, perquè hem tingut oportunitat de debatre-ho en diverses ocasions, que sobre molts aspectes tenim mirades i opinions diferents. I per això sempre defenso que hi ha un accent polític i una orientació política en la política de seguretat; naturalment que hi és. I per això jo defenso que la prevenció i la mediació han de ser les que presideixin sobretot l'acció policial, i que hem de treballar més en aquest sentit i que hem d'aprofundir més en aquest sentit.

Per això em preocupa especialment fer polítiques adreçades a les víctimes, adreçades a que no pateixin una segona victimització; per exemple, en el cas de les violències masclistes o en els delictes d'odi, i en tants altres delictes. Quan penso una política de seguretat i penso en la necessitat de combatre i lluitar contra la xacra de la marihuana i de tot el delictes que hi ha entorn d'aquest crim organitzat; quan ens organitzem amb els altres cossos de seguretat a nivell de l'Estat espanyol i a nivell internacional; quan un dels nostres caps d'investigació –en aquest cas el cap d'Investigació Criminal, un intendent del Cos de Mossos d'Esquadra– s'incorpora, en l'àmbit estatal, en el grup d'experts per combatre la marihuana, estem pensant en el conjunt del país.

I, per tant, jo no em vull apartar d'aquí, perquè intento, des de la meua responsabilitat de conseller de tots i totes els catalans i catalanes, no entrar en la confrontació estèril sobre consideracions polítiques que ha fet sobre polítics o sobre accions, etcètera. És evident, la meua orientació política, el meu pensament, el meu capteniment. Però, ho reitero, avui estic aquí com a conseller d'Interior, i com a conseller d'Interior subratllo el meu compromís de treballar per la seguretat de tots i totes els catalans i catalanes.

Nosaltres triem el cap del cos com ho fa el Govern de l'Estat; triem el cap del cos com ho han fet tots els consellers; triem el cap del cos com ho fan pràcticament totes les policies: el tria una persona que ha estat escollida democràticament per assumir la responsabilitat de la seguretat del seu país. I ho fa el ministre Marlaska i ho fa el conseller Elena i ho fa el vicelehendakari del Govern Basc, que, a més, és conseller d'Interior. Aquesta és la legitimitat, no? Pressuposar d'això que tots els nome-

naments que es fan tenen una orientació partidària a mi em sembla que és faltar no només a la veritat, sinó també al respecte a un cos, al de Mossos d'Esquadra, de gent que cadascú pensa com li sembla.

En mi no trobarà –ens coneixem de fa uns anys– sectarisme partidari; sí, polític –sí, polític–; sí, opinió política; sí, orientació política. Mai trobarà sectarisme partidari, perquè em fa angúnia, directament. I no el trobarà en les meves decisions al Cos de Mossos d'Esquadra, com tampoc en cap altre àmbit de la meva acció política. Però li diré més: jo crec que ni en la relació amb els grups de l'oposició. Perquè em sembla que, en aquest sentit, malgrat les diferències, el capteniment que he tingut de comunicació fluïda i permanent amb tots vostès i d'informació de tot allò que m'han demanat ho avalen.

Per tant, nego la major, i és que hi hagi un conseller, un govern, que estigui al servei de *manipular* partidàriament el Cos de Mossos d'Esquadra; sí de treballar en una determinada orientació –i l'hi he dit moltes vegades–; sí –potser en això discrepem; ho desconec, perquè d'això no n'hem parlat– en feminitzar el Cos de Mossos d'Esquadra; sí en orientar-nos específicament cap a la seva territorialització; sí en invertir més, perquè durant molts anys hi ha hagut una desinversió, que és la millor de les garanties perquè el Cos de Mossos d'Esquadra pugui servir més i millor al conjunt de ciutadans; sí en posar l'accent en la mediació i la prevenció. Sí, tot això sí; hi ha una orientació, una orientació política. Però no confonguem, i no em canso mai de dir-ho –no em canso mai de dir-ho–, l'orientació política amb la perversió partidària. I en aquesta, a mi, no m'hi trobaran.

Respecte a altres consideracions, crec que seria contraproductiu que jo ara entrés a discutir sobre la seva mirada respecte de l'1 d'octubre, la meva..., perquè no només seria inapropiada en aquest moment, sinó sobrer, perquè és perfectament coneguda la seva, és perfectament coneguda la meva, és perfectament coneguda per tots, diguem-ne, la que tenim tots els diputats, diputades i Govern d'aquest país. Per tant, des d'aquest punt de vista, a la seva disposició per si hi havia alguna qüestió més concreta la qual volgués comentar.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre, té la paraula ara, en el torn de rèplica, el diputat senyor Matías Alonso.

Matías Alonso Ruiz

Sí; *conseller* Elena, no estamos hablando de su talante, pero la realidad es que usted ha hecho un cambio drástico en la cúpula de los Mossos y el lunes pretendió justificarlo en el aumento de efectivos en la plantilla, en la implantación de la jubilación anticipada, en que pretenden, como ha repetido, incrementar la presencia femenina y en que quieren mejorar y consolidar la confianza para la interlocución con otras instituciones. Pero el lunes se centró, casualmente, sobre todo en justificar la purga del responsable de la Comisaría General de Investigación Criminal. Su planteamiento puede que convenza a sus correligionarios políticos; al Grupo Parlamentario de Ciudadanos desde luego que no nos convence.

La necesidad de consolidar, de recuperar la confianza de los interlocutores de los Mossos en otras instituciones del Estado, de las otras fuerzas y cuerpos de seguridad y también de la fiscalía y de la judicatura, parecía también tenerla muy clara el destituido mayor Trapero. ¿No será, precisamente, que esa pretensión del exjefe de los Mossos sea una de las causas de su destitución, sus visitas a la capital para recuperar la confianza institucional hacia el cuerpo policial que estaba sumando? ¿No serán la causa principal de su destitución?

El lunes le pregunté qué le parecía que se hubieran producido injerencias políticas en las investigaciones seguidas por el subinspector jefe del área de anticorrupción

de la Comisaría General de Investigación en relación con el caso Buch-Escolà, investigados por escoltar ilegítimamente al fugado Puigdemont, y con el caso Borràs, de la presidenta del Parlament, también investigada por fraccionar contratos públicos a favor de un amigo. Unas injerencias que motivaron que el subinspector responsable de anticorrupción pidiera amparo al Tribunal Superior de Justicia de Cataluña. Usted le quitó hierro a esa cuestión y anunció de forma solemne que no permitiría –hoy lo ha vuelto a hacer– esas injerencias y que estaba dispuesto a blindar la acción policial de la Comisaría General de Investigación Criminal, especialmente en lo referente a anticorrupción. Pero estamos hablando de una persona concreta, al frente de investigaciones sensibles, que tuvo que pedir amparo ante el Tribunal Superior de Justicia de Cataluña.

Consejero Elena, ¿ha tomado alguna medida concreta para aclarar esas injerencias y para denunciar a los responsables? Sean quienes sean, porque este episodio es muy grave y debería ser motivo de investigación interna y de especial preocupación para un responsable político que no está dispuesto a permitir el uso partidista de los Mossos.

En todo caso, señor Elena, la opacidad sigue siendo una constante en su departamento y en su Gobierno. Este cambio profundo que usted ha hecho tras medio año al frente de Interior parece, por un lado, una purga, una especie de ajuste de cuentas con un ídolo caído en desgracia quizás tras sus testificales ante el Supremo y su defensa ante la Audiencia Nacional, y por otro, visto el cuadro final, también parece un reparto equilibrado de poder político a favor de los dos partidos que cohabitan en el Gobierno de la Generalitat. Si su pretensión es mantener a los Mossos d'Esquadra al margen del capricho político, al margen de la lucha partidista, si esta pretensión es sincera, debería revisar a fondo los procedimientos que utiliza la Administración autonómica para seleccionar, promocionar y designar a los responsables policiales que coloca al frente del cuerpo.

Entre las principales cuestiones que debería revisar y actualizar está el proceso de formación y selección de los integrantes de la escala superior, de los comisarios e intendentes del Cuerpo de Mossos d'Esquadra. Una revisión que debería buscar la homologación formativa efectiva con otras fuerzas y cuerpos de seguridad, como, por ejemplo, la Policía Nacional y la Guardia Civil. Abrir el Instituto de Seguridad Pública de Cataluña a las mejores prácticas y a los mejores programas formativos debería haber sido siempre una prioridad del Gobierno. Debería estudiar, revisar y reglamentar el sistema de promoción interna y también el de ascenso y de asignación de destino de comisarios e intendentes; una reglamentación en la que se tuviera en cuenta la formación, la carrera profesional y, por supuesto, el mérito y la capacidad para el desempeño de sus responsabilidades de mando, por encima de cualquier otra consideración.

Debe buscar e implementar fórmulas que realmente impidan cualquier tipo de interferencia política en la prestación del servicio inherente a la seguridad pública.

Señor Elena, son un escándalo los cortes diarios de la Meridiana que se vienen produciendo desde hace más de dos años. Ayer se volvió a vivir en la Meridiana un episodio bochornoso, como se vivió también el pasado día 4 de enero, una verdadera vergüenza que no obedece más que a la defensa institucional de la ideología separatista.

También debería revisar a fondo la estructura, los procedimientos y la dependencia funcional de la División de Asuntos Internos, cuyo funcionamiento deja mucho que desear. Hay muchos agentes en el Cuerpo de Mossos d'Esquadra que recelan de esa división; una división con un marcado sesgo partidista que, como se está viendo esta misma semana en la vista oral del caso Macedonia, tiende a la chapuza en sus expedientes y pesquisas.

Estas y otras cuestiones, *conseller*, serán propuestas concretas en nuestra moción en el próximo Pleno.

La presidenta

En el torn de rèplica, té la paraula el conseller, senyor Joan Ignasi Elena.

El conseller d'Interior

Bé, la veritat és que no els he..., al seu partit –ho ha dit– no l'he convençut amb la justificació dels canvis. També és el primer que ho intenta, eh? Perquè els altres consellers d'Interior –ministres i altres– canvien el cos i no han de convèncer ningú perquè ningú els hi demana explicacions. Això també potser seria bo revisar-ho en el futur i que tothom hagi d'explicar les mesures que pren.

Jo nego la purga. Sí, clar, la nego, perquè afirmo que l'única purga que s'ha produït és el 155; d'això no en tinc cap mena de dubte. (*Aplaudiments.*) L'única purga política que ha existit és el 155. És l'única amb què, per raons ideològiques, es va treure a tot un govern i també als responsables d'un cos de la seguretat. I malgrat això, el cos, també durant aquell temps, va tenir uns grans comandaments –també va tenir uns grans comandaments. Perquè així de solvent i de fort és el Cos de Mossos d'Esquadra, que no està sotmès a doctrines partidàries, que en són divuit mil.

I a això també hi voldria fer referència –ho he dit abans, ho he reiterat–: les investigacions no les fa una persona; les investigacions les fan desenes de persones, quatre o cinc persones, dos persones..., aquells que indiquen i les unitats que els jutges estableixen i fixen. I el conseller no les ha de saber, i el conseller no les sabrà. I els responsables polítics no les han de saber. I aquests són els protocols que existeixen. I aquests són els mecanismes i les maneres de funcionar i la deontologia del Cos de Mossos d'Esquadra en la seva pràctica investigadora; de tots, no només d'una persona –de tots.

El que diem és que aquestes pràctiques, a més a més, les volem protocol·litzar, perquè sempre és bo poder anar avançant. Però aquestes pràctiques de garantir la no ingerència han existit sempre, i han estat garantia d'aquest Cos de Mossos d'Esquadra sempre. I ho reitero: si hi han ingerències polítiques, qui les practiqui serà cessat. Ho he dit per activa i per passiva. Ho vaig dir ahir, ho he dit a la intervenció d'abans i ho torno a dir ara.

No vaig treure-hi ferro, senzillament li vaig donar una resposta. Vostè em va preguntar ahir: «Vostè veu bé que...?» No. Ho vaig dir així de clar. I no només vaig dir «no», sinó que vaig dir: «No. I si n'hi han, destituiré la persona que les practiqui.» Hosti, més clar, l'aigua. Una altra cosa..., pot dir que no em creu; això és una altra cosa, això ja és subjectiu. Però clar ho vaig ser. I tingui la garantia que ho faré.

La segona part que ha fet de la seva intervenció la valoro molt positivament. És a dir, vostè diu que creu que s'han de canviar els sistemes de..., millorar els sistemes de promoció, la selecció, la formació..., en fi, el rol, diguem-ne, de la DAI, en el marc dels controls interns del Cos de Mossos d'Esquadra. Doncs facin propostes. Jo estic disposat a escoltar-les totes. En algunes, moltes, probablement podem coincidir; en altres, moltes, probablement no coincidirem, però tindrem l'oportunitat de debatre-les. Però les podrem debatre en aquest Ple; les podrem debatre a la comissió del model policial, i les podrem debatre a la Comissió d'Interior d'aquest Parlament. Per tant, des d'aquest punt de vista, mà estesa, naturalment, per poder parlar de totes aquestes qüestions, que, ben segur, en moltes coses podrem tenir discrepàncies.

Per tant, ho reitero: cap purga; exercici de les competències que són pròpies d'un conseller, explicades sobradament –explicades sobradament. I, per tant, des d'aquest punt de vista, em sembla que he complert les que són les meves obligacions. Ara el que correspon és que els nous responsables tirin endavant el seu projecte, tirin endavant el Cos de Mossos d'Esquadra, com ho han fet els seus predecessors i com ho faran, a ben segur, els que vindran després. Perquè justament això és el que és el Cos de Mossos d'Esquadra: és un cos que és capaç d'anar millorant dia a dia, dia a dia, dia a dia, a través de la gent que es va incorporant i que va dirigint el cos en cada nou projecte, en cada nova aventura, en cada nova etapa.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta
Gràcies, conseller.

Interpellació al Govern sobre la reforma de l'Administració pública

300-00100/13

Passem al catorzè punt de l'ordre del dia, la interpellació al Govern sobre la reforma de l'Administració pública, que ha presentat el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana. I té la paraula, per fer l'exposició de la interpellació, la diputada senyora Jordina Freixanet.

Jordina Freixanet i Pardo

Moltes gràcies, presidenta. Diputats, diputades, bona tarda. Consellera Vilagrà, des que la Generalitat postfranquista va entomar la governança del país, l'assignatura pendent ha estat tenir un model d'administració propi, sense còpies mal fetes ni pedaços normatius en base a refoses i més refoses; un model d'administració dinàmic, que, en lloc de basar-se en els procediments i en les formalitats, es basi en les persones i en els drets.

Amb la responsabilitat i el compromís de transformació, Esquerra Republicana va entomar el resultat sorgit de les urnes el 14 de febrer del 2021. Desacomplexadament, tenim per repte liderar els canvis que necessita aquest país per a l'interès general i per al bé comú. I ho farem. És evident, doncs, que l'Administració pública és un dels eixos centrals que s'han d'abordar en aquesta legislatura, sense por i amb la voluntat de vertebrar, per primera vegada, un model d'administració propi. I des d'aquest Parlament, també acompanyarem i vetllarem per aquesta transformació.

Massa vegades i durant molts anys, la ciutadania d'aquest país ha tingut la percepció d'una administració pública sinònima a adjectius com silenci, desconfiança, irresponsabilitat, dificultats. Una percepció que en moltes ocasions pot estar més que justificada: l'excés de burocratització i la falta de regulació en molts àmbits administratius l'han allunyat de la ciutadania i l'han ratificat com a poc funcional, tardana, incapaç de resoldre conflictes administratius i de donar respostes amb eficiència a les necessitats ciutadanes.

Com a Esquerra Republicana, anhelem una administració i uns serveis públics que generin la màxima confiança en la ciutadania, i que responguin als reptes actuals de les institucions i dels servidors i les servidores públiques. Aquests que tenen, aquests que tenim..., i permetin-me parlar en primera persona, perquè els meus últims quinze anys no he fet res més ni res menys que dedicar-me a treballar per al sector públic d'aquest país. I els deia que les institucions i les servidores públiques tenim el deure d'oferir el millor servei públic a aquest país.

Per això, quan parlem d'administració, ho fem també parlant de bon govern, de la necessitat de reforçar els vincles que uneixen ciutadania, governants, i establint major transparència, participació, diàleg, col·laboració i retiment de comptes entre administració i ciutadania, perquè els ciutadans no siguin només els receptors del desenvolupament de les polítiques públiques, sinó també els partícips en l'elecció, el disseny, la implementació i l'avaluació d'aquestes.

Per tal de fer possible aquesta transformació de model, hem de mirar i passar d'una administració tancada o estàtica a una administració oberta o en transformació constant. I és necessari que repensem totes i cadascuna de les accions, plans, programes, protocols, sistemes de funcionament actuals i edifiquem de bell nou aquest model propi. I sabem que aquest Govern, consellera, té justament per objectiu fer una administració més transparent, innovadora, participativa i simplificadora de serveis a la ciutadania; en definitiva, una administració encarada al bon servei públic, propera i de qualitat. Amb lideratge i mà estesa, durem a terme tots els canvis

necessaris per renovar l'Administració i fer-la més democràtica, intel·ligent i, en conseqüència, més eficient.

L'Administració pública republicana, doncs, ha de ser propera, simplificada, digitalitzada i descentralitzada, al servei de la ciutadania, de totes les institucions del país, i garant dels drets de tots els servidors públics. Sabem que durant la fase de la pandèmia es va iniciar un breu camí d'actualització i digitalització dels serveis, un camí que potser ja s'hauria d'haver engegat amb l'anticipació de conselleries anteriors. Vam anar tard, i segurament a reacció de la pandèmia. Però també sabem que aquesta va servir de palanca de canvi i d'oportunitat. I, per tant, cal sumar-hi les oportunitats, les propostes i el lideratge, per garantir la qualitat institucional que aquest país mereix, deixant enrere la burocratització i modernitzant l'Administració de baix a dalt, i sabent de bon grat que el Govern republicà ja s'està posant les piles per generar aquests canvis necessaris.

Cada vegada, la nostra societat, els nostres ciutadans, volen resultats més ràpids, més immediats, i a les polítiques públiques que se'n deriven, l'Administració ha de ser capaç de donar-los resposta. No podem generar situació de frustració o impotència. Per tant, acceptar la necessitat de canvi ens porta a la transformació cap al progrés que necessitem, i volem que aquesta Administració sigui relacionable amb tots els ens de forma racional, fiable per part de la població, i amb un lideratge que marqui l'estratègia, però també que assigni els recursos necessaris per a la seva modernització.

En definitiva, volem una Catalunya valenta, una Catalunya que repensi i modernitzi l'Administració cap enfora i cap endins, basada en quatre eixos, i permetin-me repetir-los. Administració amb govern obert, transparència i participació ciutadana, i, per tant, una administració neta i lliure de corrupció, representativa dels valors republicans. Una Catalunya que passi de la translucidesa a la transparència real, que superi la concepció de la paraula transparència com una obligatorietat legal que es limita a donar-la a petició d'un ciutadà o quan és per imperatiu legal, i que estigui en permanent innovació de formats, plataformes interoperables, i que es basi en la governança de les dades –som en l'era de les dades: dades obertes, fàcils d'entendre i de trobar, i dades a l'abast de tothom–, que superi el quadre de direcció i posi la mirada en el quadre de compromisos. Una administració que canviï dinàmiques i, més enllà de funcions merament executives, totes les actuacions vagin encarades a la transformació de l'actuació administrativa; que es treballi en cercles, i no en compartiments estancs.

En segon lloc, volem una administració innovadora i eficient, que valori els treballadors públics, reconeixent el seu paper clau per garantir els serveis públics del país. La llei de l'Escola d'Administració Pública és de l'any 87. Necessitem recuperar la confiança de la ciutadania en els serveis públics, i això ho hem de fer a través dels seus treballadors i treballadores. La principal eina per a poder transformar l'Administració passa per la formació i l'empoderament dels empleats del sector públic. Sense una veritable consciència de necessitat de canvi, per eines, plataformes que posem en funcionament, això no es produirà. I, en aquest sentit, cal superar la formació tradicional basada en el coneixement memorístic de la normativa i promoure les d'aprenentatge d'hàbits i de costums per aprendre una actitud adaptable a les dinàmiques del canvi. Els servidors públics són –som– la baula que garanteix aquesta transformació, i això també urgeix un canvi en el sistema de selecció i reclutament de personal.

Cal superar també un model d'administració burocràtica i gerencial dels anys noranta, on els últims anys s'ha comprovat que s'ha copiat la pitjor versió del món empresarial en un marc que no encaixa ni per terminis, ni per dinàmiques, ni per processos, ni per valors. Apostem d'un model gerencial a un model de direcció pública professional, col·laborativa, on es posen en valor les pròpies institucions, les persones, les entitats i el sector públic, cadascun d'ells com una peça clau en aques-

ta transformació. Superem el model gerencial per un model col·laboratiu i també implementem oficines intel·ligents, on la ciutadania ens hi aboca tots els problemes cada vegada més complexos, i el que nosaltres fem és donar-li una recepta a mida de les seves solucions. Podem tenir moltes finestretes úniques, però tots sabem que moltes vegades, per aconseguir fer un tràmit administratiu, necessitem ben bé un xerpa per encertar exactament on són aquests tràmits. Centrem-nos, doncs, a tenir bons xerpes a l'Administració pública.

Una administració propera, simplificada i descentralitzada, organitzada en dos nivells de govern i en tres àmbits d'actuació territorial, equilibrada territorialment i apostant per la proximitat dels serveis en la nova administració. Un principi de subsidiarietat en una Catalunya que reconeix el servei públic de cada municipi. I, per últim, una administració on es prioritzi la mancomunitat voluntària i flexible dels serveis, d'acord amb la singularitat municipal i comarcal de tot el país.

És per això, consellera, que esperançats en que sí –ara sí– que es liderarà i es construiran els nous fonaments, el canvi radical de funcionament del conjunt de les administracions públiques catalanes, la interpel·lem per conèixer en aquest Parlament com es farà i quin és el full de ruta en els propers mesos.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Té ara la paraula la consellera de la Presidència, senyora Laura Vilagrà.

La consellera de la Presidència

Bé; gràcies, presidenta. Conseller, diputades, diputats... Bé, diputada, deixi'm que em sinceri, per començar. De fet, quan vaig agafar les regnes d'aquesta conselleria de Presidència moltíssima gent em va fer notar que tindria les competències de la Secretaria d'Administració i Funció Pública, i això significava, efectivament, abordar grans reptes. El que potser no sabien és que soc una apassionada convençuda de la necessitat de canvi dins de l'Administració, anheló una administració modernitzada, àgil, eficient, transparent, compromesa, amb aquesta vocació de servei públic transformador, i també, per altra banda, justa, ètica, on els privilegis no hi càpiguen.

Diria que conec bé l'Administració –la local, la comarcal, i també, en part, la nacional–; per tant, les potencialitats i els aspectes que cal millorar. I vostè els abordava molt clarament en la seva intervenció. Sabem que el camí és llarg, que tenim moltes necessitats, que venim d'uns temps de desprestigi o descrèdit de la política i de l'Administració, i que, per tant, això no ens ho podem permetre. La política és motor de canvi, i cal enfortir les relacions amb la ciutadania, millorar la valoració i la connexió que aquesta té amb la política. És per això que ja hem començat a endreçar, a prioritzar i a fer aquells canvis que no poden esperar, per tal de, efectivament, impulsar..., que el Govern impulsarà aquesta profunda remodelació de l'Administració.

El Parlament ens instàveu a optimitzar l'organització interna en matèria formativa, per tal de promoure un nou model d'aprenentatge, d'innovació, dins l'Administració pública; també ens instàveu a implementar un nou model de relació entre l'Administració i els ciutadans, amb una visió més transversal, digital, oberta transparent. En tot cas, explicarem com ho farem. I ho farem, no pot ser d'una altra manera, posant les persones al centre; essent més proactius; amb una simplificació administrativa que faciliti la generació d'oportunitats de la ciutadania, hagi nascut on hagi nascut, la disminució de tràmits. I, per tant, desenvolupar un nou model d'experiència ciutadana integral, personalitzat, àgil. I li posaré un exemple: en el cas d'un naixement en un hospital, l'Administració sabem perfectament què necessita aquella família i a què té dret; per tant, qüestions de padró, de registre civil, de baixes laborals, d'ajudes. Cal unificar-ho en una carpeta ciutadana de totes les administracions i, per tant, d'alguna manera, fer que aquestes eines de les que ens parlava, les dades, treballin intel·ligentment a favor de la ciutadania.

Per tant, ens cal compartir molt més dades entre administracions; també, per implementar polítiques públiques més efectives i facilitar la vida a la ciutadania. Per posar un exemple –un altre exemple–: quan es produeix un canvi de padró, aquestes persones que es canvien de domicili no haurien d'anar explicant a totes les administracions que s'han canviat de domicili, sinó que entre nosaltres ja ho hauríem de poder saber i ho hauríem de poder compartir. Cada contacte amb l'Administració no es pot convertir en una aventura, com en aquell famós passatge de l'Astèrix i l'Obèlix i les dotze proves.

Una altra de les eines per dur a terme aquest canvi de relació és la simplificació i la millora en els tràmits administratius. Per tant, una tramitació entenedora, amb formularis de sol·licituds redactats en llenguatge fàcil, entenedor, no fent servir l'argot administratiu que tan sovint, doncs, malauradament utilitzem. Li poso el darrer exemple: quan l'Administració fa un ajut, el que sigui, i, per tant, una persona autònoma o una empresa ha de tramitar un ajut, sovint necessita serveis especialitzats perquè li és impossible de fer-ho per si sol; això no ens ho podem permetre.

I per tot això, m'agrada dir que aquest no és un projecte tecnològic, sinó un canvi de cultura de les administracions públiques on la tecnologia només és un mitjà per assolir-ho. I, com en tot canvi cultural, necessitem també l'acompanyament de les treballadores i treballadors públics en aquest canvi.

I parlant dels servidors i les servidores, que són la base, evidentment, de l'Administració i de l'organització, li parlaré de sistemes de selecció, de captació de talent i dels valors que ens ha d'inspirar aquesta nova Administració. Per aquest motiu, ens hem plantejat i, de fet, hem tirat endavant diverses normatives que milloraran en tots aquests sentits, i tenim ja memòries preliminars, per part del Govern, fetes, en diferents aspectes. Una d'elles, en un projecte de llei d'ocupació pública catalana, que considerem que és un projecte de llei clau per establir un marc legal comú per a totes les administracions públiques en matèria d'ocupació pública, per tal de definir un model propi, com vostè també apuntava, de funció pública a Catalunya. Evidentment, sabem que tenim la llosa de la normativa estatal, però no ens aturarem en aquestes limitacions, sinó que explorarem tots els marges.

I quin és l'objectiu principal d'aquesta norma? Doncs una reforma integral de l'ocupació pública per adaptar-la a l'entorn social, econòmic, tecnològic, científic, canviant, que tenim en aquests moments; fer de la funció pública una institució amb un alt grau de professionalització. I això també va relacionat amb superar el model burocràtic i orientar l'actuació de les administracions públiques a l'acompliment d'objectius, a l'assoliment de resultats, a la valoració dels impactes. Per altra banda, ens plantegem reduir la temporalitat en l'ocupació. I això és un gran repte per atraure talent, retenir plantilles, prioritzar la captació de nous perfils professionals. Però també facilitar la mobilitat laboral i la simplificació de cossos; per tant, afavorint aquesta mobilitat entre diferents administracions, amb especial incidència, evidentment, en els ajuntaments i el món local.

La norma també preveu mesures per simplificar l'actual sistema de cossos i escales de la funció pública, per dotar-los de més polivalència. I, de fet, ja hem aplicat alguns d'aquests canvis, perquè ja hem pactat, en l'àmbit de la negociació col·lectiva, una avaluació dels empleats públics en la nostra mesa de negociació. I, en aquest sentit, del que es tracta és d'un sistema efectiu que defineixi objectius a assolir a tots els treballadors i treballadores públics, quin ha de ser el seu grau d'acompliment i com s'ha de complir per, de fet, desenvolupar professionalment l'excel·lència. És un concepte que s'havia abandonat a l'Administració i ens sembla molt rellevant posar-lo sobre la taula; evidentment, amb una retribució econòmica, doncs, relacionada amb aquest grau d'acompliment.

Això també ens servirà per impulsar la promoció interna, la carrera professional basada en itineraris, amb diferents graus o esglaons als quals es pugui accedir no només per antiguitat, sinó per l'avaluació continuada de l'acompliment i l'acredi-

tació de competències. I això ho hem treballat intensament amb les organitzacions sindicals. Per implementar aquest nou model, avançarem, durant aquest any també, en la implementació del sistema d'avaluació per objectius l'any 2023.

Per tant, volem una funció pública d'excel·lència, amb professionals motivats i motivades, satisfets, que es vinculin a l'Administració renovant aquest compromís que van adquirir.

I vostè ha parlat de bon govern. I, efectivament, hem desenvolupat el codi ètic del servei públic de Catalunya, que té per objectiu contribuir, a través dels valors, dels principis dels servidors públics en les seves funcions, en la millora de la qualitat democràtica. També ja hem desenvolupat en els darrers anys, arran de l'any 2016, el codi de conducta d'alts càrrecs i del personal directiu de la Generalitat, tot un seguit de valors per fomentar, d'una manera absolutament, diguem-ne, màxima, la transparència, d'una banda, també la qualitat democràtica. I ara en aquests moments estem en la renovació del Comitè Assessor d'Ètica Pública, que el que permetrà és fer consultes, fer queixes, elaborar queixes, fer bústies ètiques, perquè ens serveixin d'alertadors de possibles irregularitats, i, en aquest sentit, amb persones externes a la pròpia Administració de la Generalitat.

I el darrer punt de què volia parlar-li és el del projecte de llei de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya; evidentment, un tema molt important, perquè el que voldríem és bastir una nova escola que promogui, que produeixi recerca i anàlisi, però que també ens ajudi a captar, a desenvolupar el talent, la formació i l'aprenentatge, que s'ha d'anar adaptant als nous requeriments, en les institucions que creen l'ecosistema de governança pública.

Per tant, aquesta norma és necessària, com deia, perquè de moment tenim una llei de l'any 87 que, evidentment, no planteja els objectius transformadors que en aquests moments volem, doncs, dur a terme i tampoc el marc conceptual actual. Per tant, ens sembla que és important, és vital que puguem compartir coneixements com a eina imprescindible perquè aquesta Escola d'Administració es converteixi en l'escola de les administracions públiques de Catalunya. Per tant, que se la facin seva no només la Generalitat, sinó també les administracions locals.

En aquest sentit, una escola per a tot el sector públic català, propera al territori, als altres operadors de formació de l'àmbit públic, però també al món acadèmic, al món professional i a la societat en general. Es tracta d'impulsar la captació, la retenció i la promoció del talent dins l'Administració; fer recerca per tal de detectar innovació a qualsevol administració, estandarditzar-la i poder-la escalar a d'altres administracions; adaptar la formació i l'aprenentatge als requeriments actuals i, per tant, bastir aquesta escola nacional de gestió i administració pública que, evidentment, ens ha d'ajudar en aquesta reforma de l'Administració.

I ja acabo. Així, doncs, hem començat a treballar en aquesta transformació necessària, però serà important involucrar-hi tots els actors; també el Parlament tindrà un protagonisme important. Per tant, espero que també formem part, tot el Parlament formi part d'aquesta onada cap als canvis que requereix l'Administració.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Passem, doncs, al setzè punt de l'ordre del dia.

Interpel·lació al Govern sobre la dissolució del comitè d'experts per a garantir els drets fonamentals en situacions d'emergència (posposada)

300-00104/13

Ja els he informat, abans de suspendre la sessió al matí, que el quinzè punt de l'ordre del dia ha estat ajornat.

Interpellació al Govern sobre els plans de recuperació econòmica i els fons europeus

300-00105/13

I, per tant, el setzè punt de l'ordre del dia és la interpellació al Govern sobre els plans de recuperació econòmica i els fons europeus, que ha presentat la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar. I té la paraula, per fer l'exposició de la interpellació, la diputada senyora Eulàlia Reguant.

Eulàlia Reguant i Cura

Gràcies, presidenta. Bona tarda. Bona tarda, conseller. La setmana passada es presentava el PERTE Salut de Vanguardia, amb una inversió de 1.469 milions d'euros. Aquesta presentació era conjunta entre la Generalitat i el ministeri. En aquella presentació, el director d'Innovació i Prospectiva de l'Agència de Qualitat i Avaluació de Catalunya de la Generalitat afirmava: «Ens equivocariem si pensem en el PERTE com un projecte que ajudi a impulsar l'activitat sanitària. En un primer moment podríem haver pensat que aniria dirigit a l'activitat assistencial, però en realitat servirà per promoure el sector i la industrialització.»

Així deixava clar, en aquest acte de presentació del PERTE a les empreses catalanes, que aquests fons europeus no estan pensats per impulsar la sanitat com a servei públic, sinó com a negoci privat.

De fet, a la compareixença de la setmana passada de la secretària d'Afers Econòmics i Fons Europeus de la Generalitat, es plantejava la Generalitat com una mera gestora dels fons. Recordo que les paraules que jo deia abans eren de la Generalitat.

Per tant, permetin-me que, tot i assumir la centralització en la gestió dels fons per part del Govern de l'Estat –malgrat que alguns van votar els pressupostos de l'Estat amb la promesa de, com a mínim, cogestionar-los–, posi en dubte que vostès no poden anar més enllà de ser mers transmissors d'unes polítiques que busquen empresonar les perspectives de futur de la classe treballadora dins l'estret marc definit per l'acumulació del capital. De fet, permetin-me que posi en dubte que no tenen cap mena de capacitat de decidir on van els diners si ens basem en les paraules de la setmana passada en la presentació del principal projecte tractor de salut.

Però per posar-ho una mica en context, parlem una mica de què són aquests fons europeus, de què són els fons Next Generation. En la seva primera compareixença a la Comissió d'Economia, des del meu grup parlamentari ja vam exposar què podien suposar aquests fons europeus que massa sovint es tracten com a manna que cau del cel sense abordar molts dels implícits que porten. De fet, vostè, en aquella mateixa compareixença, demanava que no desqualifiquéssim els fons europeus.

Avui, mesos després i coneixent amb comptagotes l'avenç del programa, ens reafirmem encara més, si és possible, en la caracterització que vam fer en aquell moment dels Next Generation. I ens reafirmem encara més, si és possible, també, en la caracterització del conjunt de plans que en cascada han assumit els seus postulats arreu del continent europeu. Es tracta de la principal eina d'un capitalisme verd i digital que no és sinó una arma discursiva que té com a principal missió empresonar, com deia abans, el futur de la classe treballadora.

Així, un cop aprovats els plans país –eina principal que recull de manera molt genèrica les principals apostes i reformes previstes per part de cada estat–, al llarg del 2021 s'han anat alliberant els primers pagaments, posant, en conseqüència, la maquinària en marxa. Però el balanç de la primera fotografia, encara incipient, ofereix, en tot cas, elements interessants d'anàlisi que van concretant aquests senyals d'identitat que nosaltres ja intuïem fa més d'un any, però que ara es consoliden.

De fet, ho podríem caracteritzar com el triangle de les Bermudes; triangle de les Bermudes amb tres vèrtexs. El primer vèrtex, les iniciatives i els agents prioritzats. Les iniciatives que s'estan impulsant fan evident el protagonisme que acaparen les empreses transnacionals, les grans empreses. De més de 360 convocatòries diferents

publicades fins al moment en tot tipus de sector, destaca l'escàs temps ofert per presentar les sol·licituds, per l'alt volum mínim de fons preceptiu en cada proposta, així com per la necessitat de cofinançar entorn d'un trenta per cent del volum.

Amb aquestes condicions, s'expulsa implícitament no només l'economia social i solidària, sinó també les pimes, la petita i mitjana empresa, mentre les grans empreses, amb majors capacitats, major informació i sòlides aliances institucionals, copen les convocatòries. I especial menció tenen els fons d'inversió i les constructores. Per tant, veiem com el desenvolupament dels components dels projectes al voltant de cures i salut exemplifiquen clarament aquesta situació de notable asimetria en àmbits on allò públic comunitari hauria d'estar especialment present.

I torno al PERTE de Salut de Vanguardia, que serveix d'exemple per al que volem explicar. Les inversions estan dirigides, en gran part, no a les pimes, sinó a les multinacionals farmacèutiques i biotecnològiques, que esperen rebre sucoses ajudes públiques. Això significa que el projecte tractor de salut es dirigeix, principalment, a empreses amb capacitat industrial; en cap cas al sector públic de salut.

Per tant, és preocupant el model privatitzador dels fons europeus dels serveis i béns públics, com és la salut, a través d'aquest model de col·laboració publicoprivada, perquè després d'una dècada de privatitzacions dels serveis públics i de retallades en sanitat, no hi ha cap dubte que la qüestió política principal hauria de ser com garantir els drets col·lectius en un context de crisi i emergència i no com aconseguir el lideratge de la indústria catalana de la salut.

Segon vèrtex –triangle de les Bermudes–: les reformes previstes. D'entre totes elles en destaquem dues. Una és la reforma de les pensions. I l'altra és la que està sent protagonista aquests dies: la reforma laboral. Perquè és el primer gran àmbit en matèria socioeconòmica. Aquesta suposa la consolidació *de facto* de la reforma laboral de 2012, perquè, més enllà de la recuperació de la ultraactivitat dels convenis i del contracte d'obra i servei, la centralització de la negociació col·lectiva, el manteniment de l'acomiadament barat i de la facilitat per executar-lo, via col·lectiva com individual, marquen la identitat del procés. Sort del rebuig a la reforma del sindicalisme combatiu, del sindicalisme alternatiu, perquè és tan significatiu aquest rebuig com el recolzament per part de la CEOE. De fet, sort, com deia, d'aquest sindicalisme, bàsicament, de les nacions sense estat, perquè, parafrasejant el president del Collectiu Ronda, «si el resultat de la nostra força com a classe treballadora és aquesta reforma laboral validada pels sindicats majoritaris, fa molta por el que ens espera amb la reforma de les pensions».

I tercer vèrtex: el deute públic. Una de les principals vies per afrontar tant la crisi financera de 2008 com la crisi pandèmica de 2020 ha estat la injecció massiva de liquiditat en un context de baixa inflació i tipus d'interès estables. D'aquesta manera, l'increment de deute, tant el privat com el públic, ha estat la principal eina per sostenir empreses, estats i administracions, arribant a nivells altament preocupants. Els fons europeus, els Next Generation, tot i basar-se en ajudes a fons perdut, es sostenen sobre l'emissió de deute per part de la Unió Europea. Què passarà quan es recuperi el pacte europeu de creixement i estabilitat? L'ombra de l'austeritat, en definitiva, es fa més allargada i podríem estar davant d'un retorn exponencial en forma d'austeritat diferida.

I recuperem el PERTE de Salut de Vanguardia, que deia al principi. Si en lloc d'apostar per reforçar el sistema públic de salut i de cures amb aquests fons, el que fem és aprofundir en la privatització d'aquests, ja sabem qui serà de nou la víctima d'aquesta austeritat diferida. Davant d'un sobreendeutament, sempre acaben pagant els serveis públics; serveis públics que cap administració pública es dedica a reforçar i a posar realment al centre.

I davant de tot aquest panorama, vostè pot contestar que la Generalitat no té més capacitat, que no hi pot fer res. Però hi ha algunes propostes que sí que voldríem fer,

perquè vostès no siguin o mers gestors o no siguin còmplices d'aquesta austeritat diferida i d'aquest empresonament dels drets de totes nosaltres.

La primera: els ajuntaments estan desesperats per intentar aclarir com i quines convocatòries hi ha. La Generalitat podria i hauria d'acompanyar les administracions locals en aquest procés i, alhora, marcar objectius compartits que posin realment al centre la vida de les persones.

Transparència. La setmana passada, diverses organitzacions denunciaven la manca de transparència i d'eines per a l'escrutini públic davant del Síndic de Greuges. Abans de redactar els Next Generation Catalonia, el Govern, vostès, van rebre les seves pròpies manifestacions d'interessos. La pregunta que fem és: gestionen la seva pròpia borsa d'empreses interessades? Un exercici de transparència en aquest sentit seria una primera passa.

I vostè deia a la seva primera compareixença a la comissió: «Sabem què s'ha de fer. I en aquests moments ja sabem com hem de fer-ho.» I l'hi pregunto: quina és aquesta manera? La mateixa que sempre posa el lucre i els interessos de la part privada per davant d'allò comú, o la que busca construir i recuperar sobirania? Si venem, si externalitzem, si privatitzem, si tots els fons europeus els destinem a les empreses privades, de quina sobirania parlem?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Per respondre a la interpellació, té la paraula ara el conseller d'Economia i Hisenda, senyor Jaume Giró.

El conseller d'Economia i Hisenda

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats... Senyora Reguant, bona tarda, i gràcies per la seva pregunta. Em proposo respondre-la a partir de tres eixos als quals vostè ha fet referència, directament o indirectament, a la seva interpellació.

El primer eix és la idea d'Europa. Quina és la nostra postura respectiva, la seva i la meua, o la del seu partit i la del Govern, davant del projecte europeu. Sobre això li he de dir que, probablement, les nostres posicions estan allunyades. Pel que fa a la Unió Europea, vostès segurament estan alineats amb allò que es coneix com «euro-escepticisme». En canvi, nosaltres veiem el projecte europeu com un dels projectes de solidaritat interregional i d'integració social que més èxit han tingut mai en la història de les relacions internacionals.

I personalment he de dir que jo crec que Europa és un projecte genuïnament polític, un projecte que ha posat de manifest la generositat dels països més rics envers els més pobres, un projecte que promou el progrés econòmic, però que també promou les llibertats polítiques i la justícia social. Els valors democràtics europeus i la seva estricta separació de poders són, per exemple, el que s'està expressant en els mecanismes de protecció jurídica que s'han activat a Bèlgica, a Itàlia o a Alemanya per garantir els drets i llibertats del president Puigdemont i del conjunt d'exiliats polítics. Per tant, aquesta seria la meua primera reflexió: Europa és un bon projecte, un bon projecte polític, i ens hem de sentir orgullosos de formar-ne part.

El segon eix que vostè ha comentat es refereix als fons europeus, els fons Next Generation. Sobre això vull recordar dues coses. La primera és que la Unió Europea ja disposa, des de fa temps, de mecanismes ordinaris de transferència de fons perquè els països membres els destinin a coses que vostè reclama. Els famosos Fons FEDER, per exemple, tenen l'objectiu de corregir les desigualtats socials entre els estats membres i es canalitzen prioritàriament a través del sector públic o del tercer sector, i contemplen actuacions per millorar, com vostè sap, el sistema social i sanitari regionals. El que li vull dir és que, de manera estructural, la Unió Europea ja disposa, fa temps, de mecanismes de finançament que promouen la convergència dels països membres cap a uns mateixos estàndards en el model de benestar social.

Per tant, d'una banda, fons ordinaris i recurrents de la Unió Europea. I, d'altra banda, la comissió va mobilitzar, a causa de la covid, 750.000 milions d'euros extraordinaris que s'han d'invertir entre els anys 2021 i 2027. A l'Estat espanyol li corresponen 152.000 milions. Aquests fons es coneixen, com tothom sap, com a Next Generation; es divideixen en dos programes: el programa React i els del mecanisme de recuperació i resiliència, els MRR. En termes metafòricament sanitaris, podríem dir que els fons React representen una mena de servei d'urgències, mentre que els fons MRR representen plans de salut a llarg termini.

Els fons React, els d'urgències, es destinen a programes que vostè demana –a la salut pública, a l'educació, a l'ocupació, a serveis socials–, tot per ajudar les persones que més estan patint a causa de la pandèmia. La Unió Europea hi destina en total 47.500 milions d'euros, gairebé dos mil dels quals són per a Catalunya. I d'aquesta quantitat, 241 milions són específicament per a la sanitat pública, assignats directament pel Ministerio de Sanidad.

A més, dins d'aquests programes enfocats a millorar la salut pública que ara li comentava, hi ha dues línies del programa React que m'agradaria destacar-li, pel que vostè ha comentat. Un programa dotat amb 306 milions d'euros per a productes i serveis de salut, amb actuacions dirigides a reforçar l'atenció en els hospitals i la convalescència de les persones malaltes per covid, al subministrament de proves de PCR i la coordinació d'unitats de cures intensives per a l'atenció sanitària als pacients. I un segon programa per a inversions en infraestructures, dotat amb 427 milions, on s'inclouen millores en edificis de l'àmbit de salut i de l'àmbit d'ensenyament, l'ampliació d'hospitals públics i la reforma de blocs quirúrgics o la reforma de centres d'atenció primària, de CAPs. Per tant, els fons estan en aquesta línia i s'ocupen també, i molt, de l'àmbit de salut.

Els fons MRR, en canvi, es destinen a construir els fonaments socials i econòmics de l'Europa que volem per als propers anys. Aquí la Unió Europea ha compromès una inversió de 672.500 milions d'euros fins al 2026. L'any passat, el Govern d'Espanya va destinar a Catalunya 1.491 milions d'euros, un sis per cent del total gestionat per l'Estat. Amb els fons MRR ja no es tracta de posar una bena per tapar una ferida, sinó de reforçar l'esquelet i la musculatura social del continent.

Vostè reclama, i amb raó –hi estem totalment d'acord–, més recursos per a la sanitat pública. Jo també valoro molt el paper decisiu que han jugat els hospitals i els centres d'atenció primària; hi estem d'acord. Però sortirem d'aquesta pandèmia més aviat que tard també gràcies a les vacunes. I les vacunes han vingut d'Europa. Només vull recordar que el nom de les dues primeres en implementar-se són l'Oxford-AstraZeneca i la Pfizer-BioNTech. Darrere d'això hi ha una universitat anglesa i un centre de recerca alemany finançat amb fons europeus, i dues empreses farmacèutiques encarregades de la producció, que són inevitables per poder produir vacunes. Aquest és un model que funciona i aquest és el model que ens traurà de la pandèmia.

Per tant, els fons europeus tenen un bon disseny. Hi ha fons per dedicar-los al que vostè reclama, tant els estructurals com els extraordinaris.

Amb relació al PERTE de Salut d'Avantguarda, com vostè sap no ho decidim a Catalunya, ho decideixen a Madrid. I aquest és el tercer eix de la meva exposició amb el que acabaré aquesta primera part. Vull destacar el paper deplorable que està jugant el Govern espanyol en la gestió domèstica dels fons. A Espanya, el programa es fa de dues maneres: una, encomanant a les comunitats autònomes la feina administrativa, o bé assumint des de l'Estat, de manera plena i centralitzada, la gestió completa dels fons. En aquest moment, el paper de la Generalitat en les convocatòries és això: un paper de gestoria. Això sí, treballem a més a més *pro bono*, perquè l'IVA va a càrrec nostre. Vostès coneixen perfectament el principi de subsidiarietat. Doncs bé, aquí no s'aplica –aquí no s'aplica. El que està passant amb els fons europeus és un nou episodi del que molts ja sabem des de fa temps. Senyora Reguant, no

és Europa ni són els fons europeus el problema. El problema no és Europa. El problema és Espanya. Espanya és un problema per a Catalunya. De fet, Espanya és el problema de Catalunya.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Té la paraula, per fer la rèplica, la diputada senyora Eulàlia Reguant.

Eulàlia Reguant i Cura

Bé, moltes gràcies. És evident, conseller, que tenim una perspectiva i una idea diferent del que és la Unió Europea, i una percepció. Jo parlaria de..., o li preguntaria si aquesta solidaritat de la Unió Europea és aquella solidaritat de les polítiques Frontex i que deixa morts, cada dia milers de morts, a la Mediterrània. Perquè aquesta no és la solidaritat que crec que vostè planteja, però que aquesta és la Unió Europea que s'ha construït. I, ahora, un projecte merament econòmic, que es construeix del centre a la perifèria d'Europa, on els grans poders d'Europa són els que acaben marcant i dictant les polítiques per a les seves pròpies classes dominants.

I aquesta ha estat la dinàmica històrica, la dinàmica que vam veure el 2008 amb les polítiques de rescat dictades per la troica i que estem veient ara amb els fons europeus, on tots convenim que el 2020 teníem clar que calia una injecció enorme d'inversió pública per transformar l'economia. I el que estem veient és que ni és tan enorme, perquè en el fons es necessitaria molta més inversió pública, ni es transforma tant, perquè reproduceix l'esquema vell de sempre, que és socialitzar les pèrdues i privatitzar els beneficis, perquè acaba sent això.

L'hi torno a preguntar: què passarà quan el pacte d'estabilitat torni a estar en vigor el 2023? Quan, durant tot aquest temps, serveis públics que amb prou feines..., per no dir que no s'havien recuperat de les retallades de la crisi del 2008, estan patint les conseqüències d'aquesta crisi i cap administració pública inverteix, amb aquests fons europeus, per transformar els serveis públics, per enfortir-los i perquè siguin realment el pilar de la societat que volem construir de justícia social per a tot-hom. Aquest és un element central.

Si ara no es reforcen els serveis públics amb l'alta inversió o amb la injecció de diners que arriba, és evident que quan arribem a polítiques de sobreendeutament, com és més que previsible que hi arribem, perquè el 2020, abans de la crisi de la pandèmia, a nivell mundial ja estàvem a les cotes més altes de deute... Per tant, quan arribem al pacte o quan torni a haver-hi pacte d'estabilitat, què passarà? El que passa sempre: els primers en rebre seran els serveis públics; seran els serveis públics de cures, de salut, l'educació...

Per tant, ho tornem a dir, nosaltres: cal redirigir aquesta inversió pública, no en projectes conjunturals. Perquè vostè ho definia molt bé: els React són per a urgències i els MRR... Però resulta que els React, que són per a urgències, serveixen per tapar forats, no per transformar ni enfortir. Alhora, són conjunturals, i no hi ha cap aposta per a la transformació i l'enfortiment de manera permanent, no conjuntural, per fer front a una emergència com la que es viu ara.

I, per tant, aquesta és la nostra gran pregunta i preocupació, i per això ho tornem a dir: de quina sobirania parlem? Què decidirem? Sobre quins serveis públics decidirem, si els hem anat externalitzant i privatitzant? Aquest és un dels elements claus per què entenem que han de servir els fons europeus. I, sí, torna a ser la centralització, l'enèsima centralització per part de l'Estat; limita la capacitat de la Generalitat, però en té més. Si no tenen capacitat, per què fan presentacions conjuntes i avalen el discurs privatitzador del ministeri? Si vostès avalen, repliquen aquest discurs, tenen capacitat o no tenen capacitat?

I, sí, convindrem que la centralització per part de l'Estat no ajuda un dels elements cabdals perquè realment els fons arribin a tot arreu i estiguin distribuïts de

manera equitativa i que donin resposta a les necessitats. Sí, ja ho hem sabut sempre: l'Estat és presó de pobles i de pobres. Per tant, fem que la Generalitat no contribueixi ni a ser presó de pobles ni de pobres. Redistribuïm també els fons; garantim que –administracions locals tenen capacitat per accedir-hi– realment van a transformar i a enfortir serveis públics i a garantir que tothom té accés a aquests serveis.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

I té la paraula, en el torn de rèplica, el conseller d'Economia i Hisenda.

El conseller d'Economia i Hisenda

Gràcies, presidenta. Moltes gràcies, senyora Reguant. Diputades, diputats... Miri, vostè ens ve a dir que la Unió Europea s'endeuta, i és veritat, i per extensió s'endeuten tots els ciutadans per tal de canalitzar tots aquells diners que van cap a les grans empreses. Vostè ens ve a dir que els programes europeus venen a ser com una mena de Robin Hood a l'inrevés, perquè treuen diners als pobres per donar-los a rics.

Estic d'acord amb un dels vèrtexs del triangle de les Bermudes que vostè explicava. Dels tres, l'endeutament. És preocupant l'endeutament públic i privat de les famílies, dels estats i de les empreses a Espanya, a l'Estat espanyol, a Europa i a Catalunya. Vull dir, és una espiral francament preocupant. Però també li he de dir que això no vol dir que Europa..., que torno a defensar el projecte europeu, perquè crec que és el coixí on ens hem de guarir i especialment un país com el nostre en aquests moments. Li he de dir que la desigualtat no ha crescut, ni a Europa ni en termes generals país per país. Europa, com li dic, representa més aviat aquest coixí de seguretat, com estan començant a entendre els anglesos dos anys després del Brexit.

Li recomano un informe independent molt interessant, encomanat pel Govern d'Escòcia, que avalua l'impacte del Brexit, l'impacte social i també l'econòmic. Aquest informe deixa clar que els grups de ciutadans que més estan patint els efectes del Brexit són –senyora Reguant, com vostè ho diria– els de sempre: els migrants, les minories ètniques, els pobres, les persones grans, els joves i les dones.

L'informe al que faig referència es fa ressò d'un estudi del Women's Budget Group, que és una xarxa d'organitzacions que es dediquen a promoure l'economia igualitària en el Regne Unit. I en aquest estudi les autores conclouen que per a moltes dones, i en particular per a les més pobres, les que pertanyen a minories o les que tenen alguna discapacitat, el Brexit pot significar quedar-se sense feina, amb retallades en els serveis, amb pressupostos familiars encongits i amb unes proteccions legals inferiors a les que tenien. La Unió Europea no és com de vegades volem presentar-la. Amb tots els seus defectes, sort en tenim de la Unió Europea. *(Aplaudiments.)*

Amb relació als fons. Miri, els fons europeus..., ja li n'he parlat i no vull insistir en el tema del comportament realment trist i deplorable de la centralització dels fons europeus, però els fons europeus acabaran arribant, acabaran donant un resultat, n'estic segur, positiu per al conjunt de l'economia.

El que segur que no va ser igual va ser aquell pla, si vostès el recorden, que el Govern d'Espanya va posar en marxa per atendre, per respondre a la crisi financera del 2008, el plan E, que va regar amb ajuntaments, el Govern socialista, amb recursos multimilionaris assignats sense solta ni volta. Tots el devem recordar, l'infaust plan E, un programa que s'ha convertit a tot Europa en un *case study* del que no han de fer les administracions públiques, un exemple immillorable del que no s'ha de fer des del sector públic. Allò sí que era, senyora diputada, un exemple del que no han de fer i del que encara estem avui pagant els catalans. Una bona part del deute que molta premsa de tant en tant recorda que arrosseguem ve de l'endeutament que va tenir Catalunya arran d'aquella crisi del 2009, 2010, 2011, i que no va generar cap valor a llarg termini.

Per tant, jo penso que a la Unió Europea i als fons europeus, amb totes les millores que els hem de posar, sincerament, senyora Reguant, hem de donar-los un vot de confiança. Hem d'intentar treballar perquè arribi no només, com vostè molt bé deia, a grans empreses, sinó a totes –petites, mitjanes empreses–, i confiar en que realment aquest endeutament el podrem resoldre a poc a poc. Però coincideixo que és un gran risc que tenim i que l'hem de superar amb la millora de la situació econòmica que estem a punt de començar.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies, conseller.

Doncs suspenem la sessió fins demà a les nou del dematí.

Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a un quart de set del vespre i catorze minuts.